

Giới thiệu Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cuồng Vương Phi

Truyện Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cuồng Vương Phi của tác giả Phụng Phụng nói về người con gái duy nhất của trùm mafia Nhật. Xinh đẹp giỏi giang, độc biết, được biết, cái gì cũng biết, chỉ yêu là không biết.

Nàng mê đọc chữ từ nhỏ rất thích thứ gọi là tiểu thuyết xuyên không. Xuôi khiến thế nào nàng lại xuyên không về cổ đại để rồi bắt đầu một cuộc sống đầy mới mẻ và cô đã gặp được tình yêu của đời mình.

Mời các bạn cùng theo dõi câu truyện nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cuồng Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1

Nhật Bản - tokyo- thế kỷ XXI

- ẦM - chiếc cửa bật mở , 1 người đàn ông trung niên hốt hải chạy vào .
- lại là có chuyện gì ? - người ngồi bên chiếc bàn lớn , góc khuất mặt lên tiếng .
- đại.....đại ca , là tiểu thư muốn vào . - người đàn ông kia vừa thở gấp , vừa trưng ra bộ mặt thập phần sợ hãi , giọng run run.
- cho nó vào , gọi người sửa chữa , chuẩn bị sửa căn phòng này - người trên ghế phát tay , ý bảo người kia ra ngoài
- dạ - người đàn ông cung kính cúi đầu , cửa đóng lại

.....

Cộc _ cộc _ cộc - 1 đạo âm thanh gõ cửa vang lên

- vào đi - người trên ghế lên tiếng

_ cách _

1 cô gái mặc kimono bước vào , trên đuôi áo và cuối ống tay điểm tuyết vài bông hoa đào nhỏ. Tóc tím bạc dài quá hông , trước 2 bên ngực buộc 1 phần nhỏ tóc bằng lụa trắng , tóc sau tùy tiện xoắn xuống . Trên khuôn mặt trái xoan tinh xảo , tóc mái bằng đáng yêu ma mị, mắt tím đen như trời đêm , linh hoạt , câu dẫn lòng người . Cằm thanh tú, mũi cao thẳng , môi đào chúm chím . Hoàn toàn là vẻ đẹp tự nhiên , mộc mạc , nàng tựa không dính 1 hạt bụi trần của thế gian , trong sạch cùng tinh khiết . So với tiên nữ , chỉ hơn chứ ko kém.

- cha ! - cô gái lên tiếng

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cuồng Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2

-Meyo darling ? Có chuyện gì con ko vừa ý sao ? - người đàn ông đứng dậy , đi tới cạnh cô . Người này khoảng 35 , 36 tuổi .tóc ngắn đen , mắt đen xinh đẹp . Đôi môi mỏng , mũi cao ,thẳng . Khuôn mặt mỉm cười , giọng nói dịu dàng .

Meyo ngồi xuống chiếc bàn uống trà kiểu Nhật , dáng vẻ dịu dàng nhu mì.

- là cha muốn con đi Trung Quốc du học ?
- Đúng là như vậy . Con là tiếng Trung rất giỏi , ta muốn con liền sang đó giúp ta mật thám bên đó . - hần cười , như không có chuyện gì xảy ra .
- cha , ta là ko muốn đi . - Nàng nhún mày , giọng nói yếu ớt , thêm vài phần run rẩy .

- ta muốn con sang .- hấn kiên định lắc đầu

Nghe được câu nói này , Meyo môi mím lại , 1 tay đặt trước ngực , khoé mắt phiếm hồng . Đôi mắt như cảm ngọc của nàng liền bao phủ 1 lớp băng mỏng , làm đôi mắt nàng nhuốm đầy lệ . Như muốn người ta che chở , chăm sóc .

- nhưng con còn bạn bè bên này , họ sẽ nhớ con !

- phải , họ cũng sẽ cảm ơn ta nhiều khi mang con đi !

Meyo rút khăn lụa trong ống tay áo , lau nước mắt , đứng dậy.

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cuồng Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3

Khẽ cởi đai áo , bỏ lớp áo kimono đi , bên trong là một quần đùi mỏng và áo thun đen . Phần đùi được gài bom BB , dao găm , súng ,

Lật mặt sau của đai lưng lên , là hơn 20 kim nhỏ được tẩm độc . Rút từng cây kim ra , mỗi hốc ngón tay ghim 1 chiếc .

Hấn thấy vậy , liền đứng dậy , đá chiếc bàn trà qua 1 bên , vỡ tan tành.

- cha a , ta là không muốn như vậy nhưng người ép ta ! - nói rồi nàng liền phóng kim về phía hấn.

- Meyo a , ta là muốn giúp người ? - vừa nói vừa tránh kim của nàng .

- muốn giúp ta , liền cho ta làm theo ý mình.

Nàng là con gái duy nhất của hấn . Tính tình ương ngạnh sẵn có . Từ nhỏ hấn đã cho nàng học tập rất cẩn thận . Mỗi môn học đều có gia sư , nàng không hề tới trường . Ngoài học , còn có sát thủ dạy nàng độc dược . Kể cả sự giả tạo khi này . Vô là chính tay hấn rèn dũa nàng . Hấn tuy bao bọc , yêu thương nàng nhưng cũng ko kém phần nghiêm khắc . Đã học võ 13 năm , kinh nghiệm của nàng không hề ít.

Thuận 2 tay , rút 2 khẩu súng lục bên hông ra . Bắn lia lịa ..

Trùm mafia hấn đâu phải dễ chơi ? Tùy tiện nghiêng đầu , giơ chân , nhấc tay đều tránh được một đạn của nàng . Mưa bom bão đạn hấn còn tránh được , huống gì là chút đạn từ súng con gái do chính tay mình huấn luyện mà ra.

-cạnh_ cạnh-

Đạn hết , nàng khẽ nghiêng răng :

-shit !

Ném súng xuống , đang định rút đạn BB từ đùi ra thì cảm nhận được 1 chút lạnh ở cổ.

-Ngoan ngoãn sang đó làm nội gián , ko thì sau này khỏi nói cũng được ! - hấn nhếch mép nở 1 nụ cười thập phần âm lãnh , nhìn con dao găm đang kề cổ nàng , nhiễm chút sắc đỏ của máu.

Nàng rịn 1 lớp mồ hôi lạnh , người cha này , nói được là làm được , hạ thủ vô tình .

- con đi - nàng cười khổ .

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cuồng Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 4

Trên bầu trời Trung Quốc , chiếc máy bay của tiểu thư Meyo Kitomono đang bay lượn.

Trong máy bay , Meyo nàng đang ngồi nghe bài hát yêu thích của AKB48.

BUM....

Phần đầu của chiếc máy bay nổ 1 tiếng . Nàng nghiêng đầu , thầm oán :“ đồ dỏm , thoát vụ này liền mua loại tốt hơn.”

Lại còi bộ kimono trắng ra , bên trong vẫn là áo thun đen và quần đùi bó .

Xách túi dù tới trước cửa máy bay.

Suu.....

-Phật-

Nàng nhảy xuống , dù bật ra .

Với nàng , cú nhảy dù này chẳng là gì hết , bình thường như mọi khi.

Đang suy nghĩ viên vông , nàng tròn mắt : trên mặt biển là 1 cái vòng tròn như lốc xoáy , đen như lỗ đen vũ trụ .

Nàng bị hút vào.....

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cường Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5

Đập vào tai nàng hiện tại chính là 1 dàn tiếng khóc thảm thương , inh ỏi và cả tiếng kèn , nổi 1 khúc nhạc ai oán bi thương .

Nàng mệt mỏi mở mắt , lông mi nặng trĩu.

Sao tôi thế này ? Có phải hay ko nàng đã chết ?

Nghe rõ tiếng nói ngoài kia chính là tiếng Trung cổ . Chẳng lẽ cha nàng sang Trung Quốc là tang cho nàng ? Nàng chỉ nhớ là bị cuốn vào 1 hố đen , sau đó thế nào ko rõ.

Nhưng mà nàng là chưa có chết nha ?

Tay theo bản năng vươn lên . Chưa đuổi thẳng thì đã chạm vào 1 thanh gỗ.

Ko cần suy nghĩ , nàng là đang ở trong quan tài .

1 tay tì vào nắp quan tài , tay kia vận lực.....

PANG

nắp quan tài bật tung ra , bay xa vạn trượng .

Những người ở dưới đang khóc òi liền im bật , nhạc nhẽo cũng tắt.....

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cường Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6

Nàng đứng dậy xem xét xung quanh , là ko có cha nàng ở đây.

Hay thiệt , gửi tang con gái 1 đàn người khóc hộ còn mình thì lần đầu ko biết.

Đánh giá nơi nàng đang ở hiện tại, 1 căn phòng rộng rãi, chạm trổ nhiều đường nét cổ, cực kì đẹp. Có nhiều vật bằng gỗ, toàn đồ cổ, chắc chủ nhân nhà này là cuồng đồ cổ. Chỗ nào cũng thấy khăn tang trắng.

- Ta là chưa chết . - Nàng nói

(P/s : tất nhiên là tiếng Trung nha !)

- Loan Loan nhi.....- 1 người đàn ông đứng dậy, người này với cha nàng có vài nét giống, có phải hay ko là chú hay bác nàng .

Nhưng đây là đang gọi ai ? Nàng có tên Loan nhi sao a ?

Người đàn ông khuôn mặt phờ phạc, khó hiểu nhìn nàng

- người.....là chưa chết ???

- ta là chưa chết, người bắt mẫn ? - Nàng nhìn lại hắn.

- ko, rất tốt, rất tốt, ta liền đi giết lão lang băm nói người đã chết. Loan nhi, người ... lần sau đừng như vậy, có chuyện gì nói với phụ thân. Phụ thân ta sẽ giải quyết giúp người. - hắn ôm nàng vào lòng

- ta ko tỉnh dậy e rằng xuống hoàng tuyền luôn cũng nên.

- Loan nhi, phụ thân là rất sợ người đi xa khỏi phụ thân. - hắn ôm nàng vào lòng, khẽ nói.

Nàng tròn mắt, gì chứ ? Phụ thân ư ?

Với cái óc IQ hơn 200, làm nàng hiểu ra vấn đề : nàng đã chết, là đã xuyên không, vào vấn đề này thì giả mất trí là tốt nhất.

Nàng làm bộ mặt ngây thơ đáng yêu nhất nói với hắn :

- phụ thân, ta là ko nhớ gì hết, người có thể hay ko nói cho ta biết ta là ai, đây là đâu ko ???

-Loan nhi, hiện tại ta cần đi xử lý 1 số việc của người, người đợi phụ thân trở về rồi ăn tối với người, hiện tại để Ngọc Di nói cho người - hắn ôn nhu nói với nàng, phát tay với nõ bọc

- mau mang những thứ này đi, chuyện này coi như chưa từng xảy ra, đại tiểu thư chưa hề chết.

Nói xong buông nàng ra, đi ra ngoài.

Nàng nhìn xung quanh, nhảy ra khỏi quan tài, 1 nữ tử đi đến trước mặt nàng, bộ dáng xinh đẹp, giọng nói run run, ko khó để nhận ra phần vui mừng của nàng

- tiểu thư, mời theo Ngọc Di về cư của người.

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cuồng Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7

Nàng đi theo Ngọc Di, thăm đánh giá nữ tử này: Ngọc Di chắc tầm 17, 18 tuổi gì đó. Tóc mái chéo, mắt đen to tròn, mũi cao thẳng, cằm thanh tú, môi đào dịu nhẹ, nước da trắng hồng. Thân mặc lam y, ko có quá nhiều tiểu tiết trên váy nhưng nhìn chất liệu là biết, Ngọc Di như là một nha hoàn cao cấp a nha! tóc đen búi 2 bên. Vài sợi xoắn nhẹ rơi xuống trước ngực. Nàng ko phải dạng nghiêng quốc nghiêng thành thì cũng có tám phần tư sắc. Tới 1 nơi gọi là Loan cầm cự thì dừng lại. Nàng nhìn xung quanh, nơi này chung quanh trồng rất nhiều loại hoa màu tím: tulip, thanh anh, bìm bịp, cẩm tú cầu, oải hương Ngay cả trên đầu nàng là 1 đàn hoa tử đằng, màu tím xinh đẹp, tất cả đều là loại hoa nàng thích.

Đi vào trong điện chính, càng làm nàng ngạc nhiên: cái giường khắc tinh xảo bằng gỗ lim, màn che mỏng màu tím, khăn trải bàn cũng màu tím, bên cạnh cửa sổ là 1 cái sàng gỗ, có 1 chiếc chăn tím mỏng. Cửa sổ treo cả hồng hoa đăng. Nơi này trang trí ko quá nhiều, toát 1 vẻ thanh đạm, giản dị nhưng ko kém phần kiêu sa, chủ nhân thân thể này thực hợp với nàng nha !!!

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cuồng Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 8

- Ngọc Di, người.....

Nàng tròn mắt, chưa nói xong Ngọc Di đã ôm lấy nàng, khóc ko thành tiếng, tự oán

- ô ô ô ô ô ô..... tiểu thư a, ta cứ nghĩ là người ko tỉnh dậy nữa, là tại ta, tại ta cả, tiểu thư, ô ô ô ô ô.....

Ngọc Di và chủ thân thể này hẳn rất thân, nhưng nàng nói là tại nàng, đây là làm sao ???

- Ko khóc, ko khóc, mau nói cho ta đã xảy ra chuyện gì? - Nàng vỗ lưng Ngọc Di, an ủi nàng.

- hức ...tiểu thư, là hôm đóhứcta và người đi dạo phố, nhưng nhị tiểu thư tề tướng phủta ko có cố ý va vào nàng...Nàng ta nói ta cố ý va vào nàng ta....lâm vớ ngọc bội quý của phu nhân cho nhưng tiểu thư a, ta là ko cố ýhức..... người tin ta, đúng ko? - Ngọc Di vừa nói vừa khóc, đôi mắt đã sưng lại càng sưng hơn.

- ta tin người, nói tiếp đi.

- rồi nàng va miệng ta, người quay lại va miệng hức nàng. Tối hôm đó, ta rõ ràng đã thấy...nàng ta sai người ám sát tiểu thư nhưng ko đủ chứng cứ để kết luận nàng ta, do lão gia nhân từ, ko hề trách phạt ta, ta hại người rồi ... ô ô ô ô ô ô.....- nàng nói xong liền khóc lớn.

Nhị tiểu thư tề tướng phủ? Ta sẽ nhớ cái này, thay chủ nhân cơ thể này trả thù, coi là trả ơn cho ta ở nhờ cơ thể. Nàng cười lại 1 hồi.

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cuồng Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9

Sau khi moi móc thông tin của Ngọc Di thì nàng nhận ra được vài điều:

+ 1 là nàng là đích nữ đại tướng quân, hoàng thượng còn cần nhún nhường vài phần. Mẫu thân nàng là đại phu nhân _ người được lão gia sủng ái nhất, đã mất ngay lúc nàng chào đời, nghe rằng người bị khó sanh. Từ đó phụ thân rất sủng ái nàng

+2 là chủ nhân cơ thể này tên Uyển Như Loan Loan, tóc cũng là tóc tím bạc, mắt vẫn là tím đen, khuôn mặt khá giống với nàng hiện đại, nhưng là còn xinh đẹp hơn vài phần. Vẻ đẹp này của mỹ nhân cổ trang, dịu dàng hiền thực. Nàng hiện tại là tròn 15 tuổi, là lúc đến tuổi kết hôn. Tuy khác nhiều người tới cửa cầu hôn nhưng nàng ko đồng ý.

+3 là nàng có 1 ca cùng di nương tên là Uyển Minh Phong, 19 tuổi. Là tướng quân dưới trướng của phụ thân lão cha. Là tướng sĩ có tài, sau này sẽ làm Uyển đại tướng quân. Cực kì yêu thương muội muội là nàng. Nàng có 2 tiểu muội. Nhị tiểu thư là hài tử của nhị phu nhân tên Uyển Thục Nha, 14 tuổi. Bẩm sinh bị mù, tính tình dịu dàng, đối tốt với hạ nhân. Tam tiểu thư là hài tử của tam phu nhân, 16 tuổi, tuy nhiều hơn nàng 1 tuổi nhưng là con của thiếp nên ko được quá coi trọng, hay hăm hại nàng

+ 4 là nơi này tuy nói tiếng Trung nhưng ko hề có trong lịch sử Trung quốc a! Nơi này tên Hoàng Bảo triều, đã qua hơn 200 năm lịch sử. Vị hoàng thượng hiện tại là 27 tuổi, trên ngai 9 năm. Đã đưa Hoàng Bảo triều lên 1 trong lục đại quốc. Nơi này thiên về võ thuật, lấy võ làm chủ. Ai có võ công cao thì trọng dụng, tuy Loan Loan trước kia ko có võ nhưng nàng là nữ nhân nên ko sao. Hoàng Bảo triều kết giao bằng hữu với Nhục quốc bên cạnh. Nhục quốc là nơi nam nữ bình đẳng, hiếm thấy trong cái thời đại trọng nam khinh nữ này. Nhục quốc do nữ vương Tuyên Nhục Nhang trị vì, nơi sản xuất ra vật dụng thường ngày tơ lụa, đồ gốm,.... và cả thức ăn, thực phẩm. Do Nhục quốc nữ nhân nhiều nên nếu có chiến tranh thì chỉ cần 1 ngày mất quốc nên luôn trao đổi đồ với Hoàng Bảo triều để giúp họ bảo vệ giang sơn

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cuồng Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10

Loan Loan ngồi trên ghế đá dưới cây cẩm phượng , trên bàn bày lung tung những hạt như viên kẹo .

1 thân cây y , đuôi vẩy thêu vài bông cẩm tú cầu xinh đẹp , tóc tím tít 1 đường đằng sau thật dài , thanh nhã mà thuần khiết , tựa ko dính chút bụi của nhân gian.

- LOAN NHI ! - 1 nam tử liền chạy tới chỗ nàng.

Loan Loan lười nhác ngẩng đầu , băng quơ 1 câu :

- người là ai a ???

Nam tử cứng người , khoé miệng co rúm , khó hiểu nhìn nàng :

- Loan Nhi , người thực sự mất trí , thực sự ko nhớ ca sao ?

- ồ , ra là ca ? Cái gì nhỉ.....Minh Vũ hả ? À ko.....Minh Tuấn hả ? Hay là Minh Long ? - Nàng trưng ra vẻ mặt ngây thơ nhìn hắn .

- Loan nhi , tên ca là Minh Phong.....- hắn cười gượng

- tiểu thư , điểm tâm của người ! - Ngọc Di đi vào

Nàng nhìn qua Uyển Minh Phong , đỏ mặt , nói nhỏ

- thiếu.....thiếu gia !

Uyển Minh Phong thấy biểu lộ này của nàng , nở 1 nụ cười mang theo thập phần dịu dàng nhìn Ngọc Di.

Loan Loan thấy cảnh này cũng hơn nhếch mép , thầm nghĩ :“ Ngọc Di thực trong sáng nha ,2 người này đích thị có gian tình !!!

- khụ....khụ . Ngọc Di, em ra ngoài đi ! - ho khan 2 tiếng. Nàng nói với Ngọc Di.

- vâng - Ngọc Di ra ngoài , đóng cửa.

Loan Loan nghiêng đầu phía Uyển Minh Phong , nói : - vậy là ca tìm muội có chuyện ???

- à ko , ta nghe phụ thân nói muội bất dậy trong quan tài nên ta muốn gặp muội . Loan nhi a , ta là rất nhớ muội !!!

Khoé mắt nàng co giậtngười này có phải hay ko là tướng sĩ có tài , bao công lao mà Ngọc Di huyền thuyên với nàng ? Ca nàng có hay ko bị mắc chứng cuồng em gái a ????

Uyển Minh Phong hắn liếc mắt lên bàn , chớp mắt

- Loan nhi , muội là đang làm gì ?

- chế thuốc độc đó !- nàng bình thản nói , như thể rất bình thường.

Đến lượt Uyển Minh Phong khoé mắt co giật , muội hắn - đệ nhất tài nữ của Hoàng thành , dịu dàng nét na mà đi chế độc ư ???

- Loan nhi , muội có hay ko bị bệnh a ????

- ca là ko tin ta ?

- Loan nhi , người hay trêu người ! Ko cần trí óc cũng biết là muội nói dối .

- ko tin a , ca cầm viên thuốc màu lam đi , uống nó ca ko cách nào làm chuyện đó a ! -nàng chỉ chỉ viên màu xanh , phía hắn cười tươi , nói

Ai da , nàng mà nói vậy thế nào cũng là thật nha ?

- Loan nhi , có hay ko viên nào tác hại nhẹ chút ? - hắn nuốt nước bọt , phía nàng gượng cười

- có a ! Viên hồng kia là làm ca phải làm chuyện đó suốt 24 tiếng nha ! Cái đó nhẹ nhất rồi !

Hắn đứng hình , ngơ ngốc nhìn nàng , thầm oán : Loan nhi a , ta ko chết vì mệt thì sau này bị yếu sinh lý mất a . Muội có phải là đùa ko thể ??

- Loan nhi , muội nói vậy.....

- Hahaaaa..... ko muốn uống đúng ko , biết mà ... hahaha !!! - Loan Loan ôm bụng cười , xinh đẹp tự nhiên

- Loan nhi , muối gạt ta ??? - hấn đỏ mặt nhìn nàng

- ko có a , muốn chứng minh cứ uống a !

- đủ rồi , ta cần phải đi , hôm khác gặp muối - hấn nói xong , liền phát tay áo rồi đi

- ân !

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cuồng Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11

Trong sân của Loan cầm cự , hiện tại Ngọc Di đang bị Loan Loan ép vào thế bí .

- tiểu thư a , lão gia dặn ta ko được cho người ra ngoài , người đừng ép ta mà !!!

- Ngọc Di a , ở đây là rất rất chán nha ! Người cùng ta ra ngoài chơi , ta sẽ ko cho phụ thân biết a ! Nếu người biết , ta sẽ bao che cho người mà

- tiểu thư nếu thấy chán , hay đi sang Nha cư của nhị tiểu thư chơi nha , được ko ? - Nàng như nhìn thấy ánh sáng , cười tươi nhìn Loan Loan.

Hử ? Nha cư ? Là của Uyển Thực Nha sao a ? Hảo , đi thì đi nga !!!

- được rồi , vậy đi thôi

- khoan đã tiểu thư a , người định để tóc thế này đi sao?

- hử ? Thì sao ?

Ngọc Di cứng người , thầm oán : đây có phải hay ko tiểu thư nét na hiền dịu , luôn đoan trang nhà mình ko a?

- tiểu thư , người có muốn hay ko ta vào búi tóc cho người ?

- à , ta ko phải đã tết tóc rồi sao ? - Nàng chớp chớp mắt nhìn Ngọc Di . Ở hiện đại nàng rất thích tết xoàng thế này nha , vừa gọn , đẹp mà giản dị nữa a , chả lẽ cô đại này là rườm rà lắm sao a ?

- tiểu thư , vẫn là nên vào búi tóc cho người - Ngọc Di day day thái dương , chu môi nói với nàng.

Nha cư

Loan Loan vẫn 1 thân cảm y , đuôi váy thêu vài bông cảm tú cầu xinh đẹp , thanh nhã , giản dị mà ko mất vẻ xinh đẹp . Nàng gài 1 trâm ngọc hồng lựu tím , tóc tùy tiện búi lệch một bên , vài sợi buông xoã xuống trước ngực.

- nhị muội a !!! - nàng vui vẻ cất tiếng gọi Uyển Thực Nha .

- Có phải hay ko là Loan tỷ ??? - Uyển Thực Nha 1 thân lam y bước ra , khoác áo ngoài màu hồng , thêu vài bông hoa đào . Trên tay bế 1 con sói trắng . Như Ngọc Di kê thì là phụ thân tặng nàng . Tóc buông xoã xinh đẹp , chắc nàng mới ngủ dậy a . Bên cạnh là nha hoàn thân cận ủa Thực Nha , tên Dương Hỷ , tí muội tốt của Ngọc Di.

- Nha nhi , ta là muốn chơi với muội !!!

- tỷ a , tỷ đã nghĩ ra trò gì rồi sao??? - mỗi khi Loan Loan tới tìm nàng nghĩa là nàng đã có trò nghịch rồi nha.

- Nha nhi a ! Ta cùng muội đi dạo ! - người ta nói tương kế tựu kế quả ko sai , đi với Nha nhi thì thực sự sẽ trốn ra ngoài rất nhanh nha !!!

- hử ? Hôm nay tỷ ngoan vậy ? Ko lẽ sợ sao ?

- xì , đi thôi !

Trong sân của Nha trúc cư

Nơi này quả là đẹp , nơi nào cũng trồng trúc như tên của nó .

- Nha nhi , muội về trước , ta đi có việc chút - nàng trốn được Ngọc Di rồi , chỉ cần trốn xong Thục Nha thôi a !
- tỷ có tính toán ?
- ko a , tỷ là chẳng có gì , là có việc thôi a !
- được ,muội về trước - Thục Nha quay đi , Nha trúc cư này là rất quen với nàng , nên tự đi cũng được .

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cuồng Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12

1 cảm y nữ tử đang thu hút mọi sự chú ý của đông đảo người qua đường . Nàng thân cảm y , thêu vài bông cảm tú cầu dưới đuôi váy , tóc tím bạc búi lệch với trâm hồng lựu tím , 1 phần rơi xuống áo . Khuôn mặt tinh xảo , đáng yêu cùng thuần khiết . Mắt phượng to màu tím đen , chớp chớp có vẻ rất ngạc nhiên với mọi thứ xung quanh . Và tất nhiên , chẳng ai khác là Loan tỷ .

Nàng vất vả lắm mới trèo được cái tường tường phủ cao ngất . Bộ Uyển tướng phủ ky bo lắm sao mà tường cao vậy để chống trộm à ???

Nàng vừa đi vừa bĩu môi .

Uych...

Loan Loan ko đề ý , va vào 1 nam nhân trước mắt . Đang định quay mặt lên chửi bới thì đập vào mắt nàng là vẻ lạnh lùng , cao cao tại thượng của hắn.

Nàng bị cuốn vào đôi phượng mâu của hắn . Đôi mắt nâu lạnh lẽo ấy như có thể xuyên thủng mọi vật . Hắn sở hữu vẻ xinh đẹp có 3 phần của nữ tử . Phái nữ còn ghen tị ko thể sở hữu 1 phần xinh đẹp của hắn . Mày kiếm thẳng tắp , môi mỏng khiêu gợi , mũi cao thẳng . xinh đẹp thuần khiết y như tiên tử . Dù gặp nhiều mỹ nam nhưng vẻ lạnh lùng của hắn làm nàng mê mẩn , nàng đỏ mặt , ngơ ngác nhìn hắn.

Hắn nhếch mép , khuôn mặt vốn xinh đẹp thuần khiết giờ lại mang vẻ đẹp như yêu nghiệt. Hắn ghé sát tai nàng , thầm nói:

- đừng nhìn nữa, mặt hiện ra 2 chữ “ biến thái” rồi kìa - lần đầu 1 nữ tử ko biết ngại là gì , cứ ngồi trên đất ngắm hắn như vậy , chả lẽ muốn hắn kéo nàng dậy .

Nàng tròn mắt , khuôn mặt vốn đỏ càng đỏ hơn . Đứng phất dậy , nghiêng răng ken két lườm hắn :

- nguoi ! Mau đèn đi !
- đèn ? - hắn tròn mắt , khó hiểu nhìn nàng
- nguoi làm ta ngã , ko đèn thì làm gì ???
- ta ko đèn đó , làm gì được sao ? - hỏi ở đâu có loại nữ nhân ko biết liêm sỉ là gì ? Va vào hắn rồi bắt hắn đèn ?

“ ục _ ục “

Nàng lại đỏ mặt , xoa xoa bụng

- hức . Đói quá , sao lại đứng lúc quá vậy - gãi gãi tai ,cúi đầu

Hắn tròn mắt nhìn nàng , trong lòng chứa tà khí , nhếch mép như nghĩ ra trò vui :

- vậy ta mời nguoi đi ăn , coi như đền bù
- tự nhiên nguoi nghe lời vậy , ko phải âm mưu chứ ?Nàng khó tin nhìn hắn
- vậy nguoi là ko muốn đi ?
- ko , ta đi

Hắn cười, nha đầu này là có phần đáng yêu đấy

Hắn kéo nàng vào quán ăn gần đó, ngồi xuống bàn thì tên chủ quán dáng vẻ cung kính đứng trước mặt

-vươ.....- chưa nói hết câu thì bị ánh mắt của hắn chặn họng, liền sửa lại

- công tử, người là muốn ăn gì ạ? Lão phu liền cho người đem ra.

- để nàng chọn- hắn liếc mắt nhìn nàng.

- ta há? Ta muốn ăn hết! - nàng mỉm cười. Lão chủ quán khó hiểu nhìn nàng. Hắn thấy vậy, liền gật đầu. Lão chủ quán cũng hiểu ý, đi ra.

1 lúc sau, tất món ăn đặt trước mặt nàng. Loan Loan nhìn đồng đồ ăn với đôi mắt tràn ngập tình quan ngại xâu xé vào ăn, ko ngần ngại. Hắn thấy vậy, nhếch mép. Giờ mới nhận ra nha đầu này rất xinh đẹp: tóc tím bạc, búi lệch đáng yêu với trâm hồng lựu ngọc màu tím. Mặt trái xoan tinh xảo, mũi cao thẳng, môi đào chúm chím, quang mâu tím đen, mi dài cong vút, mày ngài liễu phượng,, nước da trắng hồng. Vẻ đẹp hoàn toàn tự nhiên, ko chút phần son nào. Dứt ra khỏi suy nghĩ, hắn đứng dậy

- người làm gì?

- đi về

- vậy ai trả tiền?

- người - nàng đang ăn nghe thấy câu này liền ho sặc sụa

- ko phải người mời ta sao?

- ta mời nhưng ko có nghĩa là ta trả tiền - hắn nói xong, liền quay đi

- Đứng lại - nàng hét lên. Hắn quay lại, đang nghĩ, ko biết nàng định dở trò gì

Chưa nghĩ xong, 1 thân ảnh lao tới phía trước hắn.

- chàng đừng đối xử với ta như vậy mà - nàng phát khăn lụa trong ống tay ra, trưng ra vẻ mặt ủy khuất, lau nước mắt. Vẫn đáng vẻ ủy mị xinh đẹp. Câu nói của nàng thu hút khá nhiều người quay lại xem. Hắn chưa hiểu việc gì thì nàng đã nói tiếp

- ta biết chàng yêu nàng ta hơn ta, ta biết nàng ta thân phận và có quyền lực hơn ta, có thể làm cho chàng hạnh phúc, nhưng sao chàng lỡ phũ phàng với ta như vậy??? - 1 phần trêu chọc hắn, 1 phần tự ý châm biếm hắn thành 1 tên yêu tiền hơn tình. Đã có vài nam tử lên tiếng

- mỹ nhân a, mau về với ta, ta sẽ yêu thương nàng

- ta sẽ ko làm nàng đau khổ, luôn yêu thương nàng, mỹ nhân a

- ta sẽ ko làm nàng phải chịu ủy khuất, ta sẽ chỉ lấy mình nàng thôi mỹ nhân

.....

Hắn ko hiểu gì vẫn đờ mặt ra đó, nàng là đang trêu chọc hắn?

- hức, ta biết, ta ko thể bên cạnh chàng được nữa. Chúc chàng hạnh phúc - nói xong, nàng chạy vọt đi

Giờ mới lên tiếng, hắn nói:

- Thiếu Quân, xác định danh tính nàng. - 1 hắc ảnh bay xuống, cung kính nói:

- dạ, vương gia- rồi bay đi

Loan Loan sau khi đi khỏi đó thì gặp 1 thanh lâu đang giao bán. Nàng xem trên tivi thanh lâu là nơi thu nhập thông tin rất tốt. Liền mua, bảo họ về tước quần phủ lấy ngân lượng

Đi 1 hồi nữa, nàng tìm được chợ đấu giá nô lệ, còn lại 2 người

+ 1 nữ tử khoảng 16,17 tuổi, da trắng như phấn nộn, đặc biệt hơn là nàng có mái tóc bạch kim xinh đẹp. Tuy có phần hơi nhếch nhác nhưng tầm song có thể là 1 mỹ nhân

+ 2 là 1 nam tử tóc đen 19, 20 tuổi, nhìn có vẻ cường tráng nhưng sao lại bị đẩy làm nô lệ. Nhìn thoát ko bằng người lúc này nàng gặp nhưng cũng thuộc dạng mỹ nam

Chương 13

Nàng nhìn chăm chăm 2 người họ . Nếu thu nhập họ làm thủ hạ , có tốt hay ko ? Bắt đầu đấu giá

- giá khởi điểm - tên chủ đấu giá chưa nói xong , đã bị Loan Loan chặn họng
- ta mua 2 người họ , 500 vạn hoàng kim

Tên chủ đấu giá khó tin nhìn nàng

- ta hiện tại ko mang đủ tiền , người cầm cái này tới Uyển tướng phủ , mang đổi ngân lượng - nàng vừa nói vừa rút cây trâm trên đầu ra , đưa hẳn
- tiểu thư a , thế này....
- người ko tin ? Vậy đem thứ này đổi ra ngân lượng ở hiệu thế chấp đồ - nàng vừa nói vừa tháo vòng cổ và vòng tay ra , đây toàn ngọc quý hiếm cả , chắc đáng giá .

Tên chủ đấu giá sáng mắt , chỗ này chắc chắn hơn 500 vạn hoàng kim ấy chứ

- tạ tiểu thư , tạ tiểu thư

Nàng ngồi xuống trước mặt 2 người kia , mỉm cười

- các người có hay ko muốn làm thủ hạ của ta
- người mua ta , ta là thủ hạ của người - nữ tử nói
- đúng như vậy- nam tử gật đầu
- Vậy 2 người tên gì ? Có biết võ công hay ko ? - Nàng hỏi
- ta biết chút khinh công và dùng ám khí . Tên ta là Bạch Bạch - nữ tử nói
- ta tên Trọng Nam . Ta có biết võ công - nam tử tiếp lời
- hảo , mau cùng ta về phủ - Loan Loan cười

Trước cửa Uyển tướng phủ

Ngọc Di vẻ mặt lo lắng đợi nàng về.

Thấy Loan Loan , nàng kích động hét lớn - tiểu thư!!!!

- Ngọc Di , phụ thân ta đâu ?
- tiểu thư , người chưa có về .Người mau vào phủ a . Người làm Ngọc Di sợ chết mất
- lá gan người thật bé ! Mau mang 2 người này vào tắm rửa , thay đồ cho ta - nàng chau mày nói với Ngọc Di , rồi chỉ vào Bạch Bạch và Trọng Nam
- được , tiểu thư , 2 người theo Ngọc Di ! - nàng mỉm cười , có vẻ sẽ có bằng hữu mới

Hoàng cung

Từ Ninh cung (cung của thái hậu)

- Phương nhi a , bao giờ con mới chịu có phi a ? Trong 4 anh em các người chỉ mình con vương phi là chưa có ! - thái hậu trên ghế , trang sức rực rỡ nhìn Hoàng Lam Phương hẳn.
- mẫu hậu , ta là.....- chưa nói xong , hẳn liền nhớ tới nữ tử mới gặp có mái tóc tím bạc xinh đẹp đó . Nàng là đích nữ Uyển đại tướng quân . Người đã chết sống lại - đệ nhất tài nữ Hoàng thành

- người làm sao ?
- ta là có ý trung nhân - hần cười, hần là hứng thú với nàng nha !
- ai ? Người nói ta nghe - thái hậu kích động đập bàn
- ko biết tiểu thư nhà nào lọt vào mắt Phụng đệ của ta ? - Hoàng Thiên Minh long bào bước vào (ca nè là hoàng thượng @@)
- Hoàng huynh ? - Hoàng Lam Phụng cúi người, hành lễ .
- huynh đệ 1 nhà , ko cần nề lễ tiết - Hoàng Thiên Minh đỡ hần dậy- nói đi , đệ là vừa ý tiểu thư nhà nào? ta giúp đệ ban hôn !
- huynh ko cần , ta tự tới cửa cầu hôn - hần mỉm cười, vậy mới làm nàng động tâm ! Thái hậu và Hoàng Thiên Minh sùng sốt , đây là ý gì ? Tam vương gia cao cao tại thượng nhà họ đây sao ?

Hoàng Lam Phụng tâm trạng vui vẻ bước ra ngoài , thăm nghĩ nha đầu , ta sẽ nhanh chóng bắt được nàng !!!

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cuồng Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14

Sau khi tham quan 1 lượt nơi này , nàng đã tuyển vô số xử nữ tới làm việc tại thanh lâu và tất nhiên bán nghệ ko bán thân. Lâu của nàng mang tên Cẩm sắc lâu . Cho Bạch Bạch làm tú bà . Thanh lâu giúp nàng kiếm thêm ngân lượng rất nhiều và cả thông tin a nha !!!

Trọng Nam khá giúp ích , hần thường vận khinh công giúp nàng ra ngoài , ko cần trèo tường một nhọc như lần đầu . Chủ yếu nàng tới xem Cẩm sắc lâu làm việc như thế nào , nơi này từ ngày có nàng chủ trì hiện tại rất tốt , đã thành thanh lâu lớn nhất Hoàng thành

Hiện tại đang bị Ngọc Di đứng chặn bên người , ko rời nửa bước , nàng chỉ còn cách ngồi ngắm mấy loại hoa tím xinh đẹp mà nàng thích thôi . Ngồi dưới cây bàng lẳng , gió khẽ mân mê váy trắng của nàng . Nàng mặc váy trắng , điểm vài bông dạ yến thảo , khoác 1 dải lụa tím qua tay , tóc tết 2 bên với cột tóc trắng . Nàng giản dị mà xinh đẹp . Thuần khiết cùng thanh tao , ko có gì sánh nổi.

- Loan nhi !!!

Đang ngắm vài bông dạ hương thì 2 tiếng hét đâm vào tai nàng . Nàng ngồi phất dậy , mỗi khi có người gọi tên nàng to vậy là có chuyện vui a nha. Trước mắt , là Uyển tướng quân _ Uyển Gia Khanh và Uyển Minh Phong đang đi tới .

- ca , phụ thân ? Ko phải cả 2 người đang ở ngoài biên giới ?

- là có chuyện liên quan tới muội nên ta mới về - Uyển Minh Phong thở gấp nói

- chuyện gì ?

- tam vương gia , là tam vương gia tới ! - Uyển Gia Khanh nói

- hần là ai ? Tới làm gì ?

- hần tới cầu hôn a ! - Uyển Minh Phong nhún mày

- cầu hôn ai ? Huynh sao ? - Loan Loan giọng giễu cợt nói .

- Loan nhi , muội là đừng đùa nữa , mau ra đi ! Là cầu hôn muội ! - Uyển Minh Phong hét to , nắm tay nàng đi ra .

Nàng thăm nghĩ : chẳng phải tên vương gia 21 tuổi ko thể thiệp , mà Ngọc Di kể sao a ? Ta đâu quen biết hần ???

Phủ chính

Loan Loan đang ngờ ngác , thăm oán : tại sao ? Tại sao ? Tại sao lão thiên gia a ??? Sao người đưa cọt ta như thế !!! Hần ta là tới tận nhà đòi nợ sao ? Là muốn móc phụ thân sao a ???

- Loan nhi , đây là tam vương gia , con mau hành lễ - thấy nữ nhi cứ ngờ ngác nhìn hần , Uyển Gia Khanh liền nhắc nhở . Biết là nữ nhân ai thấy người này đều vậy , nhưng.....

- a, ko cần a ! Loan nhi sau này là vương phi của ta a ! - Hoàng Lam Phuong cười : nha đầu , nguoi ko dễ thoát khỏi tay ta !!

Nàng cười như mếu nhìn hấn : tên khốn , ta liền chặt nguoi thành 8 khúc ném cho cầu găm !!!

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cuồng Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15

- TA PHẢN ĐỐI !!! -

Uyển Minh Phong : muội ta hôm nay là làm sao ? Ko phải động lực để nàng trở thành đệ nhất tài nữ của Hoàng thành là hấn sao ? Hôm nay chính hấn tới cửa cầu hôn mà còn từ chối ?

Uyển Gia Khanh : nữ nhi a ! Tam vương gia là cao cao tại thượng đó , hấn tới cửa cầu hôn mà từ chối coi như sỉ nhục hấn rồi . Nhưng hấn ko thể thiệp , ai lọt vào mắt hấn thì ko phải được hấn yêu thương cả đời hay sao ?

Hoàng Lam Phuong : tiểu nha đầu a ! Nữ tử nguyện được chết dưới tay ta còn ko có cơ hội ? Đây là ta muốn lấy làm vương phi ? Từ chối là ý gì ???

Loan Loan thấy 3 người này cứ ngồi ngơ ngác nhìn khoảng không vô định như vậy , liền biến mình vừa nói gì đó lơ lửng . Ngồi xuống , thu lại vẻ nét na , mắt lại biến hóa , xinh đẹp , ngây thơ chớp chớp , mỉm cười:

- ta là đối tượng hôn thê , nên ta có quyền tự quyết định đúng ko ? Vả lại ta chưa tới tuổi kết hôn ! Phải ko ca , phụ thân , tam vương gia.....- nàng kéo dài chữ “gia” nhìn hấn. Đôi mắt lại 1 màn sương , chuẩn bị cho 1 màn “hoa lệ vũ đài”

Uyển Minh Phong : Loan nhi a ! Muội trông chờ gì nơi nữ nhi phải theo lệ “cha mẹ đặt đâu / con ngồi đó” chứ ?

Uyển Gia Khanh : nữ nhi a ! Cái gì mà chưa đến tuổi kết hôn ? Chẳng phải nữ nhân 15 , 16 là đến tuổi cặp kè rồi sao ?

Hoàng Lam Phuong : nha đầu , định giờ trò như hôm đó hả ? Ta ko mắc lừa nữa đâu !

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cuồng Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16

Uyển Minh Phong chạy tới chỗ nàng , quay mặt nói với Hoàng Lam Phuong :

- tam vương gia , người đợi 1 chút , ta sẽ thử thuyết phục Loan nhi ! - nói xong kéo nàng ra 1 góc . Nói nhỏ nhưng cực kỳ gấp rút

- Loan nhi ! Ta ko muốn ép muội nhưng cả phủ Uyển gia này trên dưới hơn trăm mạng người ! Tam vương gia đó là muốn gì cũng phải có bằng được ! Hấn chắc đã ko nhờ hoàng thượng ban hôn nhưng nếu hoàng thượng thấy muội ko đồng ý mà ban hôn , muội ko đồng ý tiếp là phạm tội khi quân ! Là Uyển gia sẽ bị trảm hết đó !!! - Uyển Minh Phong vẻ mặt cầu xin nhìn nàng . Nàng sững sờ , trước kia là đại tiểu thư mafia , kẻ cả thủ tướng cũng ko dám cãi nàng , nhưng hiện tại chỉ là đích nữ đại tướng quân , được hoàng thượng nhún nhường thì cũng ko thể phạm thượng . Cha nàng trước kia vì nàng ra mặt rất nhiều ! Nhưng 1 đại tướng quân đâu thể kháng lệnh vì nữ nhi ?

- ca ! Ta hiểu ! Ta là sẽ gả mà ! - nàng nói , cúi mặt làm hấn cứ tưởng nàng khóc , dắt nàng về Loan cấm cư , quay lại nói với Hoàng Lam Phuong hấn là Loan Loan đồng ý .

Loan cấm cư

Loan Loan đang ngồi mài chủy thủ , nàng lại nghĩ , sắp cướp đi 1 mạng người , làm nàng rất ghê tay a ! Huống chi lại là đệ nhất mỹ nam ? Hiện đại hay cổ đại cũng giống nhau thôi , ko nơi nào là nàng ko đi được

Xoẹt _ xoẹt _ xoẹt

Chiếc bàn làm bằng gỗ lim chia thành 3 khúc , nàng nhoèn miệng , ánh mắt tím tàn nhẫn :

- tay nghề ko hề lụi ! Rất rất tốt !

Nửa đêm _ phủ tam vương gia

- vương gia , đã tối vậy mà người ko muốn lão nô tắt nến ngoài kia đi sao ? - quân gia đứng trước cửa , hỏi

- ko , nàng sắp đến rồi ! Nếu ta ko thấp nền thì nàng sẽ ko biết đường tới đây - Hoàng Lam Phương cười , ngồi trên ghế phê tấu chương

Quân gia khẽ thở dài, đi ra ngoài . Vương gia là ngày càng kỳ quái . Hắn nói tối nay tiểu vương phi sẽ tới nhưng đã quá nửa đêm rồi , bất quá , tam vương gia hẳn ko bao giờ lĩnh cảm sai cả !

Hiện tại ,ngoài bờ tường của tam vương phủ , Loan Loan nàng 1 thân hắc y , bó sát người , tóc tím vắn cao , mảnh che nửa khuôn mặt. Bên eo đeo đai lưng , ở trong ghim nhiều kim độc cùng chủy thủ nàng mới mài hồi chiều .

Chân khẽ nhún , bật tường , thâm nghĩ : ko mặc váy dài như mấy lần trước , trèo thật dễ , vả lại tường tam vương phủ này thấp hơn Uyển phủ nha !!!

Trước mắt nàng chính là Bạch đào viện của tam vương gia , trồng toàn bạch đào ko nga ! Nhìn rất đẹp. Ngẩn ngơ ngắm hoa 1 lúc , nàng lại giật mình : sao nơi này là ko có chút âm vệ a ? thường thấy trên phim người quý tộc coi trọng mạng sống lắm mà ? Nửa đêm rồi , đèn đuốc vẫn sáng chung ? Hoàn toàn khác với suy nghĩ của nàng .

Nghĩ tới đó , nàng liền bị 1 người ôm từ sau lưng , chưa kịp hét lên thì người đó lên tiếng :

- tiểu bảo bối ! Người làm ta đợi rất lâu nha !!!

P/s : mik là rất thik Phương ca a nha !!!

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cường Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17

-Người !!! - lần đầu bị người khác ôm như vậy ! Là nàng chưa từng ôm ai cả ? Cảm giác thật ấm áp !!!

_ bóp _ nàng đá hắn 1 cước

Sờ sờ bên hông . Kì lạ , chủy thủ của nàng đâu ? Ko lẽ bị rơi ???

Loan Loan cúi người , mò mẫn tìm chủy thủ

- Loan nhi ? Người là đang tìm cái gì ?

- chủy thủ ! Người tìm đi , tìm được mau đưa ta - nàng tiếp tục tìm

- người tìm chủy thủ làm gì ? - hắn ngồi xuống bên cạnh nàng

- giết người !

- người là muốn giết ai ? Ta giúp người - làm sao hắn có thể thấy bàn tay như ngọc của nàng dính máu chứ ?

- người !

- vậy..... người đang tìm cái này hả ? - hắn giơ chủy thủ của nàng lên

- người !!! - nàng tròn mắt , chỉ tay phía hắn.

- ha ha , tiện tay !!!

- đừng nghĩ ta hết đồ để giết người - nàng hừ lạnh , tay sờ eo , định cởi đai lưng

- a ! Người tìm cái này ? - hắn rút ra trong tay áo 1 cái đai màu trắng

- SHIT ! Mau giả ta !

- hả ? Người nói gì cơ ? - hấn chớp chớp mắt , ngây thơ nhìn nàng
- người m....- chưa nói xong , hấn đã lườn qua sau người nàng , điểm huyệt ngủ của nàng
- tiểu bảo bối , ta đưa người về - hấn khẽ nhếch mép , nở 1 nụ cười thập phần tà mị nhìn nàng .

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cuồng Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18

Tin đệ nhất mỹ nam Hoàng Bảo triều 1 tháng sau lấy đích nữ Uyển đại tướng quân đã gây xáo động . Nam nhân thương tiếc cho Loan Loan , hận ngày hôn lễ ko thể tới bắt nàng đi . Nữ nhân mang chứng cuồng mỹ nam Hoàng Lam Phương hấn , như thể căm thù nàng , mỗi lúc thấy nàng ra khỏi phủ là bắt đầu soi mói , nàng lại phải chạy về Uyển phủ , chỉ có thể sang Nha cư với Uyển Thục Nha , lắm lúc cũng bị tam tiểu thư chạy ra soi mói . Hấn thực sự mang cho nàng ko ít phiền phức !

Dù nếu muốn ra ngoài thì phải dịch dung hoặc đeo mặt nạ da người nhưng nàng thực sự ko thích cái nhột nhột của nước dịch dung và khi đeo mặt nạ da người thực sự nóng , ko chỉ vậy mà nàng còn cần đeo cả tóc giả giữa cái mùa hè này sao a ?

Trong tháng này nàng vẫn mỗi đêm “ ghé thăm “ để giết hấn nhưng luôn thất bại . Lại còn bị hấn lột hết vũ khí , tốn công nhờ Bạch Bạch mua giùm cái mới . Hấn là người thứ 2 hạ được nàng , người đầu tiên là cha nàng ở hiện đại . Ko tin được trước mắt hấn nàng lộ ra nhiều sơ hở như vậy ...!

Hiện tại nàng đang mặc chiếc váy trắng chấm gót , kiểu váy xuong ko thêu gì cả , khoác tấm lụa tím thêu vài bông oải hương , tóc buông trải dài trên sàng tre cạnh cửa sổ .mắt thần thờ nhìn khoảng ko vô định , vẻ mặt thoáng đượm buồn .

- tiểu thư của ta là cực mỹ nha ! - Ngọc Di tết tóc 2 bên đơn giản , thân tử y tiến vào , tay bụng mâm quả
- Ngọc Di , hú hí với ca ta xong rồi sao ? - Nàng cười khẩy , ánh mắt lộ vẻ giễu cợt.

Ngọc Di nghe được câu này , đỏ mặt , đúng là nàng về Phong có gặp nhau , vui cười vài câu , Phong bận nên đi trước nhưng tiểu thư nhà nàngcó quá vô duyên ko a ???

- tiểu thư.....ta!

- hửm , ko phải kẹp tóc hình bướm kia là ca tặng sao ? Đeo quả rất đẹp . - Nàng tiếp tục trêu chọc Ngọc Di . Ngọc Di mặt đỏ như tôm luộc , lúng túng gỡ kẹp tóc xuống

- làm gì vậy ? Ta khen đẹp mà !!! - nàng túm lấy tay Ngọc Di , móc kẹp tóc ra đeo lại cho nàng

- tiểu .. tiểu thư ...người đẹp hơn Ngọc Di rất nhiều ..

- Ngọc Di của ta mới là xinh đẹp - Loan Loan ánh mắt tán thưởng nhìn Ngọc Di , nâng cằm nàng lên.

Rầm _ cửa phòng nàng bật tung ra , hình như chuẩn bị rơi xuống đất .

- tâu a !!! Tam ca bắt nạt muội - 1 cam ảnh bay vào....

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cuồng Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19

- Di Di , người là làm sao ? - Loan Loan nhìn nàng

Hoàng Di Di là quận chúa duy nhất của Hoàng Bảo triều , là tiểu muội của hoàng thượng và các vương gia . Mấy hôm trước nàng tới ám sát Hoàng Lam Phương nhưng ko may gặp nàng , ai dè tính tình vị muội phu này rất đáng yêu , hợp tính nàng , thường tới nói chuyện và bày mưu Hoàng Lam Phương hấn , cùng hay nói về điểm yếu của hấn nữa (Di tỷ bán rẻ anh em @@)

Hiện tại Di Di cũng chính là cùng tuổi với nàng , 15 tuổi .

- tàu a , tam ca ko cho ta sang đây với tàu !!

- hờ ? Ko phải người đã sang rồi sao ?

- nhưng tam ca là đi cùng a ! Nếu có tam ca thì trò ta đang định làm với tỷ hết vui a!!! - Di Di đôi mắt to chớp chớp , ủy khuất nhìn nàng . Di Di thực rất xinh đẹp , môi hồng răng trắng , tóc đen thường búi thấp , làn da trắng hồng , mặt trái xoan tinh xảo , môi đào , mũi cao thẳng , mắt to , lông mi cong . Dù yếu tố làm mỹ nhân !

- ta ko sang thì 2 tàu muội các người gây tai họa mất ! - Hoàng Lam Phương mặt mày mệt mỏi tiêu sái bước vào.

Loan Loan chu môi

- hử , tại người cả , ta và Di nhi chuẩn bị có trò vui !

- Loan nhi , nàng thật đáng đá

- vậy đừng cười nữa

- bắt quá , ta lại thích nàng như vậy !!! - hấn cười

- vậy.....có ta người dám thân cận với nữ nhân nào , tin hay ko ta liền thiên người ?

- yên tâm , có người ta thề ko nạp thiệp

- hảo , rất tốt - nàng cười dịu dàng nhìn hấn , người này , là đáng để nàng trao cả trái tim !

- e hèm ! Xin 2 người vào phòng khác thân mật ! - Di Di dõ giọng lườm Loan Loan và Hoàng Lam Phương như muốn cháy mắt.

- Loan nhi , ta có chuyện muốn nói , Ngọc Di và Di nhi , 2 người ra ngoài !!!

Sập _ cánh cửa còn lại cũng chuẩn bị lung lay

- người có chuyện gì ?

- là hôm trước khi người làm mai táng trượt thì người ám sát người có phải nhị tiểu thư tể tướng ?

- đúng là như vậy ! Mấy hôm trước cũng là nàng ta sai người tới !- nàng thần nhiên nói

- người.....có muốn ta giết nàng ? - hấn ánh mắt tà khí , lạnh băng nói

- làm gì ? - Nàng ngạc nhiên , kẻ thù của nàng chứ đâu phải của hấn ?

- Loan nhi , ai dám động tới người , ta thề sẽ làm tên đó đau khổ hơn người vạn lần - hấn ánh mắt tràn ngập nhu tình nhìn nàng.

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cường Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20

Nàng mở to mắt hết cỡ , ngạc nhiên nhìn hấn . Ko phải hấn coi nàng chỉ là chút hứng thú ? Ai dè là nàng quan trọng với hấn như vậy ư ? Nàng khẽ nhoen miệng nở 1 nụ cười như bông từ la lan xinh đẹp , nói :

- sau khi làm vương phi của người , ta liền cho nàng 1 bài học !!!

Hấn nhìn nàng , 1 tia sùng nịnh vô đối

Nàng tới bên cạnh hấn , đôi mắt thăm thăm nhìn hấn . Tuy bình thường nhưng tràn ngập tình ý

Hấn ôm nàng vào lòng , như hận ko thể đem nàng nhập vào mình , ko cho bất cứ kẻ nào ngắm nhìn nàng . _ Loan cầm cự _ 1 ko khí ái muội , nhu tình cùng chính là thành ý , nàng và hấn , ko hề rời xa !!!

* 1 tháng sau *

Tam vương phủ Hoàng Bảo triều, chữ hỉ dán khắp nơi, đèn lồng đỏ giăng khắp phủ, thảm đỏ dài dài 1 đường từ cửa phủ tới trong phủ chính, chờ cho tân nương bước tới. Đường phố vui như hội, binh sĩ đứng 2 bên dẹp đường cho đoàn người tam vương gia đi. Các nữ tử dù muốn khóc vì hân đã có vương phi nhưng ko thể khóc được khi thấy khuôn mặt hân là tràn ngập tình ý, vui vẻ lạ thường, khác hẳn với khuôn mặt tà mị, lạnh lùng cùng lãnh huyết đã bay hết. Giờ chỉ còn trên ngựa, 1 đại mỹ nam Hoàng Hiền triều thuần khiết, trong sáng đang mặc hỷ phục tới đón tân nương. Đoàn người vừa đi vừa thổi kèn đánh trống, đốt pháo inh tai.

Uyển tướng phủ

_ Loan cầm cự _

Vị tân nương chuẩn bị lên xe hoa kia hiện tại đang được Ngọc Di cùng hơn mười mấy nha hoàn khác kéo dậy nhưng vẫn ngủ ngon lành. Nàng lơ mơ ngẩng mặt, bị Ngọc Di kéo đi rửa mặt, búi tóc, gài 1 đồng “đá” lên đầu, sau khi trang điểm 1 lớp phấn nhẹ, mặc hỷ phục thì nàng như ko có sức sống, bộ hỷ phục này có khi còn nặng hơn người nàng nữa !!! Đội xong mũ phượng cùng khăn hỷ :

- Oaoaoaoaoaoaaaa Ngọc Di a ! Ta là tại sao bị cả tấn đá đè lên đầu thế này, ta bẹp mất thôi, Oaoaoaoaoaoaaaa.....- nàng lại gào khóc, ko ngừng oán tên nào dám cho nàng mặc bộ đồ này.

- tiểu thư, người chịu khó, bây giờ tay xuống nhà bếp chuẩn bị đồ ăn, sau đó đợi kiệu hoa tới thì lên đó xong, chúng ta sẽ ăn, được ko ?- Ngọc Di dỗ dành nàng. Đôi lúc nàng thật hiểu chuyện nhưng.....đôi lúc nàng thật trẻ con mà !!!

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cường Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21

Nàng hiện tại chính là đang ở trên kiệu hoa và.....ngồi ăn. Mũ phượng đã bị nàng vứt ra đâu đó trong kiệu. Ngọc Di ko cách nào ngăn cản, đành tuân theo.

_ cạnh _ kiệu được hạ xuống. Tất cả im lặng, ai cũng muốn xem đáng về kiệu diễm của nàng.

- SHIT ! Tên khốn nào dám chọn ta bộ váy này !- nàng đang tiếp tục sứ mệnh tìm chiếc mũ phượng vừa quăng quật. Hỷ phục dài loằng ngoằng, đi lại thực sự bất tiện ! Câu nói đó làm quan lại trên dưới đồng lòng lắc đầu. Di Di, nhị vương gia, tứ vương gia ngồi bên cạnh hoàng thượng nín cười. Hoàng thượng hẳn là đang nín cười tới mức nội thương rồi. Hoàng hậu và thái hậu mặt ngờ nghệch ko hiểu. Còn ai đó đang gờ tay vào đón nàng thì cứng người. 1 tháng qua hân đã lược hết những thứ nàng ko thích ra khỏi hôn lễ. Hỷ phục cũng là chính tay hân vẽ, sai người làm cho nàng.

Ai dè, vị vương phi kia ko để ý, đáp cho hân 1 câu nói “thâm” như vậy a nha !!!

Tay nàng vương ra, bắm vào tay hân. Làm hân đang đứng, chuẩn bị ngã xuống đất bởi sức nặng của hỷ phục : tên nào dám may cho vương phi yếu đuối của ta bộ hỷ phục này chứ ? Nặng hơn cả áo giáp !!!

Nhìn 2 người đi tuy rất bình thường nhưng thực ra 2 người họ mệt tới nơi rồi

Phòng tân hôn:

Sau khi bái đường xong, nàng là chạy vào phòng cởi hết đồ ra, vứt sang 1 bên rồi đi tắm. Ngọc Di tuy đã khuyên can hết lời nhưng vẫn phải nhìn nàng xé từng mảnh vải của bộ hỷ phục ra.

- tiểu thư a! Bộ hỷ phục này là rất rất đắt đó ! - Ngọc Di bắt đầu lên tiếng tiếc của

- ngươi là đồ ham tiền ! - Loan Loan nằm trong bồn tắm, thả cánh hoa oải hương, chu môi nói với Ngọc Di

_ cạnh _ cửa phòng mở ra

Hoàng Lam Phương 1 thân hỷ phục, trên mặt phỉm hồng, hình như cả tam vương gia hân cũng ko tha được vụ chuốc rượu của các quan lại a !

Nàng bước ra khỏi bồn tắm, quần khăn vào người, ra địu hân lên giường, nói với Ngọc Di :

- lấy canh giải rượu

- dạ - Nàng đi ra ngoài

Loan Loan chạy tới cái bàn , cầm 2 ly rượu giao bôi cho hấn.

- uống !

hấn vói tay cầm lấy , khoé mắt co giật

- Loan nhi , đây là ly phượng !!

- thì sao ?

- nữ nhân ly phượng , nam nhân ly long , nàng nên đưa ta ly long mới đúng !!!

- ơ ? Vậy sao ? Ta uống hết mất rồi ? - Nàng ngơ ngác nhìn hấn .

Khoé mắt hấn tiếp tục co giật : người này.... cả việc nam nhân ly long , nữ nhân ly phượng , uống phải khoác tay qua nhau.....nhưngthực dự nàng có phải đệ nhất tài nữ ko a ???

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cuồng Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22

Đó là chuyện của ngày hôm qua , khi hấn ngâm ngùi uống nốt ly phượng , sau đó hấn và nàng thay áo ngủ và đi ngủ (cả nghĩa đen lẫn nghĩa bóng)

Vào hơn tháng trước , nàng đã sai Trọng Nam đi mua chuộc 1 số quán khá có tiếng của ngũ đại cường quốc còn lại , sau đó nàng những cửa hàng đó lên hàng danh giá . Nàng nghĩ làm vương phi có khi lại vui hơn làm đại tiểu thư , ai dè Phượng nhà nàng sáng phải lên triều , về phủ lại duyệt tấu chương , ko có thời gian để đi chơi với nàng . Hiện tại là buổi chiều , Loan Loan nàng đang ở trong mái đình của Cẩm hoa viện , tháng trước chính hấn 1 tay sai người trông đủ các loại hoa tím cho giống với Loan cảm cư của nàng . Nhưng thực sự rộng và đẹp hơn rất nhiều .

- chủ tử , đây là thứ người cần ! - Bạch Bạch 1 thân hắc y bay xuống , vai vác 1 cái bao đựng thạch tín , vài cái chai đựng 1 thứ nước nhóp nhóp màu đen (chả cái gì khác , đó là dầu thô) ,

Nàng cười , quay người đi sang 1 góc vườn bắt tay chế tạobom nguyên tử . Tuy thiếu 1 số thứ nhưng sức mạnh ko hề giảm a nha!

_ OANH _ 1 tiếng nổ vang lên từ 1 góc Cẩm hoa viện

Bạch đào viện

- VƯƠNG GIA !!! - Ngọc Di khuôn mặt nức nở chạy vào , vẻ mặt khủng hoảng

- có chuyện gì ? - Hoàng Lam Phuong ngẩng đầu , lên tiếng

- vương phi..... vương phi - Nàng lắp bắp

- à , lúc này là tác phẩm của nàng ? - hấn mỉm cười ôn nhu

- vâng , đúng như vậy , nàng chế tạo cái cục gì đó tròn tròn , đen thui , ném lung tung rồi nó nổ !!!

- hỏi nàng xem , vườn có đủ cho nàng nổ ko ? Vậy ta đưa nàng ra ngoài thành nổ tiếp !

- vương... vương gia , nàng nói đó là thử nghiệm , nàng.. đã mang hết cái cục đó vào bao tải , rồi nói vào cung với Di quận chúa nổ tiếp !! - Ngọc Di mềm nhũn , khóc lóc kể lại sự việc

- cái gì ? Nàng đang ở đâu ?

- vương gia tha tội , ta ko ngăn được nàng !! - nàng dập đầu , khóc to hơn nữa

- ai cho người ngăn nàng ? Mau sai người tới vác bao tải cho nàng ! - hấn tức giận lên tiếng

- ý người là ... ? - Ngọc Di đơ người , vẻ mặt ko hiểu ý hấn .

- Loan nhi của ta yếu đuối như vậy , ho các người để nàng vác bao tải hả ? - hấn vừa nói , mắt vừa hiện lên tia đau lòng .

Ngọc Di quỳ trên đất , nghệt mặt.... : vương gia.....bao che cho vương phi sao a ? 2 người này , có phải hay ko là tâm đầu ý hợp ?

Nàng đứng dậy , chạy ra ngoài ...

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cuồng Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23

Thanh ngân cung (cung Hoàng hậu)

_ OANH _ OANH _ OANH _ từng tiếng nổ mang theo từng đợt uy vũ vang lên trong phủ hoàng hậu .

Nơi phát ra tiếng nổ

Di Di đang ra sức ném vào những thứ đồ đẹp nhất - đắt nhất - làm nàng đau mắt nhất . Hoàng hậu Hoàng Bảo triều trước là đệ nhất mỹ nữ kiều ngạo của Thượng đàn quốc - 1 trong đại lục cường quốc . Di Di nàng vốn ghét nữ nhân chanh chua kiều ngạo này . Tuy hoàng đế ca ca cũng ko ưa gì nàng nhưng nàng lại là mối liên hệ giữa Hoàng Bảo triều và Thượng đàn quốc , giúp 2 nước yên bình .

Loan Loan đang ngồi trên mái phủ , thăm nghĩ : hẳn thực là hiểu ta !

Tay xoa xoa bom , bắt đầu ném

_ OANH _

- Trời đất , thiên địa ơi ! Ai ? Là ai đã làm chuyện này ??? - 1 người phụ nữ đi ra , la hét inh tai hơn cả tiếng nổ nữa !!! Người này làm nàng liên tưởng tới Dung mama trong hoàn châu cách cách quá ! Béo nè , quần áo lụa là nè , phấn son bôi 1 lớp dày cộm nè ! Nàng lắc đầu , tặc lưỡi : kinh khủng quá !!!

- Lân mama ! Người biết là kẻ nào dám phá Thanh ngân cung của ta chưa ? - Nhâm Ngọc Trinh hoàng hậu thân tử y bước ra . 1 thân tóc đen buộc với cả đồng trang sức trên đầu , nàng ta ko biết nặng là gì hay sao ? Quần áo tầng tầng lớp lớp , có khi nặng hơn cả cái hỷ phục của nàng hôm đó nữa a ! Nàng ta là người sắt hay ko a ? Ko biết nặng là gì ?

Bạch Bạch ôm nàng bay xuống . Loan Loan cười xinh đẹp , dịu dàng nhưng trong đó là cực nham hiểm !!!

Nhâm Ngọc Trinh : nữ nhân này là đẹp hơn ta gấp vạn lần , xinh đẹp phóng khoáng , tựa thiên tiên . Thân vận cẩm trường bào , giản dị xinh đẹp . Kẹp tóc ngọc tím hình hoa tử la lan gần tai trái , còn lại tóc tím bạc dễ xõa . Có phải hay ko đây chính là đệ nhất tài nữ Hoàng thành _ tam vương phi . Di Di chạy lon ton tới bên nàng .

-tam tẩu a ! Đây là đại hoàng tẩu , là người mang cho Hoàng Bảo triều và Thượng đàn quốc bình an đó nha ! - nàng kéo dài 2 chữ bình an , như muốn nói hoàng đế ca ca ko hề yêu thương nàng a !!!

Nhâm Ngọc Trinh tím mặt : súc sinh , nếu người ko phải là quận chúa thì ta đã giết người từ lâu !!!

Nhâm Ngọc Trinh cười gượng , khẽ nói :

- ta là mẫu nghi thiên hạ , ko vì con dân làm đích thì cho ai đây ?

Di Di nhủ mầy , dám đối phó nàng , rất được . Đang định lên tiếng , thấy Loan Loan cười cười , phất tay áo với nàng , liền hiểu ý , ko nói nữa , cười thăm nhìn Nhâm Ngọc Trinh đang vênh mặt kiều ngạo .

- nghe Di Di nói , người là vì đất nước quá nhỏ bé , chiến lược ko đủ sức chống lại Hoàng Bảo triều , lương thực ko xong , lực lượng ko đủ , người là đích nữ tể tướng Thượng đàn quốc , ăn mặc chỉ như nha hoàn hồi môn , hiện tại chính là treo trên người 1 đồng trang sức như vậy , thì ra là 1 bước lữ thành phượng hoàng !!! - nàng nụ cười mang theo tia trào phúng mãnh liệt , cười tươi nhìn nàng ta .

- ha ha ha ha !!! Tẩu độc miệng a nha ! - Di Di hết cả dáng vẻ quận chúa , bò xuống đất cười

- người- Nhâm Ngọc Trinh tái mặt nhìn Loan Loan , tay chỉ vào nàng

- gì đây a ? Thử nữ tử vì nước bán thân đủ để chỉ trở ta ư ? - Nàng lại cười , ý nói sâu thẳm

- ta đường đường là mẫu nghi thiên hạ , ai cho tam vương phi có quyền cao hơn ta ? Các người dám nổ cung của ta , xem hoàng thượng tới , các người bị xử như thế nào !!!

- Hoàng thượng hân còn ko dám làm gì ta . Ta sợ người sao ? - Nàng lừ mắt nhìn Nhâm Ngọc Trinh , nhướn miêng .
- người ! - chưa nói xong , liền chạy tới , toan vả miêng nàng. Nhưng chưa chạm tới mặt nàng thì tay nàng đã tóm lấy tay nàng ta .
- là muốn đánh ta ? Vô lễ !!! - nàng trừng mắt , trong lòng hò hét : OH YEAH ! Đúng kế hoạch !!!

Nàng 1 chân giơ lên , đá nàng ta đầu đập vào tảng đá

_ RẦM _

- Hoàng hậu !!! - Lân mama lắc mông chậm chạp tới đỡ Nhâm Ngọc Trinh dậy .
- người....người dám đánh ta ! - nàng ta lại ra sức chỉ tay vào nàng
- súc sinh , tiện nhân ! Dám Đánh bổn cung ! - nàng ta chửi bới om sòm Thanh Ngân cung

Loan Loan đứng 1 bên , chớp mắt cảm thân ảnh bay tới tát nàng ta đỏ sừng tấy cả mặt . Nhâm Ngọc Trinh ngất đi.....

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cuồng Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24

Phủ tam vương gia :

- vương gia ! Vương phi đánh hoàng hậu chảy máu đầu , hiện tại ngất xỉu - Thiếu Quân bay từ mái xuống , cung kính nói với Hoàng Lam Phương

Hắn giật mình , về mặt tức giận

- sao nàng dám ? Nàng đang ở đâu ? Mau gọi nàng về đây !!! - hắn tỏ ra hàn khí bức người , hét to
- đánh hoàng hậu thì làm sao ? Người muốn làm gì ta ? - cửa mở , Loan Loan bước vào , về mặt kiêu ngạo , tóc tím tung bay , xinh đẹp quyền rũ.

_ ẦM _ Hắn đập bàn , đứng dậy , tiến ra chỗ nàng

Nàng nhìn hắn : gì đây ? Hắn là coi chính trị hơn nàng ?

- Thiếu Quân , người ra ngoài - nàng phát tay với Thiếu Quân
- Ân , vương phi - hắn gạt đầu , bước ra , đóng cửa lại

Hoàng Lam Phương cầm tay nàng lên , lật lòng bàn tay ra xem : bàn tay vốn trắng trẻo ! lại bị sừng tấy vì đánh người như vậy , thật làm hắn tức giận !!

- sao nàng làm vậy ? - hắn gần từng chữ
- Nàng ta suýt đánh ta , chửi ta và hơn cả , làm tangứa mắt ! - nàng nhún mày , thờ ơ đáp .
- Trời ơi ! Sáng nay ta kêu người trả hết vũ khí lại cho nàng rồi cơ mà ! Sao nàng ko mang ? Đánh người bằng tay thế này là đau đó ! Có biết ko ? - hắn ánh mắt thương xót nhìn đôi bàn tay sừng đỏ của nàng , tuôn 1 mạch .

Nàng hơi đơ người , có vẻ nàng rất giỏi trong việc làm người ta cuồng mình nha !!!

Nàng cười xinh đẹp , tóc tím khê bay , cảm y trái dài trên đất . Hắn 1 tay cầm tay nàng , 1 tay vuốt má nàng , ánh mắt thương xót , khuôn mặt tuấn mỹ , càng thêm vẻ đẹp của thiên tiên , thuần khiết , trong sáng

- hừ , người còn cười - hắn chu môi , phụng phịu nói với nàng , về mặt thập phần đáng yêu
- ha ha , vậy người bôi thuốc cho ta chứ ? - Nàng dụi đầu vào lồng ngực hắn , tay ôm thắt lưng hắn , dáng vẻ ôn nhu , mềm mại . Nàng ngẩng đầu , tay vòng qua cổ hắn , khẽ kiễng chân , môi mềm nhẹ đặt lên môi hắn , tiếp tục 1 nụ hôn gió thoáng
- người ko cho ta bôi , dám cho tên khác động vào bàn tay người ư ?

- ta sẽ nhờ Ngọc Di hoặc Di Di - nàng cười
- ko được !
- sao ko ?
- ta ko thích - nàng lại khúc khích cười, tên này là lãnh khốc vương gia đó a ? Y 1 tiểu hài tử 3 tuổi ấy nha
- được , theo ý người ! - nàng ngồi lên giường , mang tay cho hấn bôi thuốc .

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cuồng Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25

Tin loan truyền cực nhanh : đệ nhất tài nữ Hoàng thành đánh Hoàng hậu võ đầu ... hiện tại ngắt , đang trong Thanh Ngân cung dưỡng thương . Bị hoàng thượng phạt : dăm chửi tam vương phi và suýt đánh nàng , là vật hòa bình cho 2 nước , ko có quý cù , vào lãnh cung .

Uyển Như Loan Loan ngoan hiền , xinh đẹp , nét na , dịu dàng trước kia hoàn toàn biến mất trong lòng mọi người . Thay vào đó là tam vương phi xinh đẹp , lãnh huyết , cao ngạo . Quyền lực của Hoàng Bảo triều do hoàng thượng cao nhất , nhưng xem ra , hoàng thượng là cũng sợ nàng . 1 phần do tam vương gia và Uyển tướng phủ đứng sau cổ vũ . 1 phần là tam vương phi hiện tại là so về võ thuật , nàng cao hơn hẳn nhiều . Chỉ Hoàng Lam Phương hiện tại là trị được nàng .

Tam vương phủ - cấm hoa cư

- Aizz..... ĐAU QUÁ !!! - Loan Loan gào thét trên giường
- đợi chút , sắp được rồi ! Sắp vào rồi !! - Hoàng Lam Phương hấn trên trán rịn ra 1 lớp mồ hôi mỏng , khẽ mấp máy môi
- đừng , đừng lại đi ! Đau quá - nàng tiếp tục quằn quại hét lớn
- Trời ạ , sắp được rồi !!! - hấn nhủu mày , mệt mỏi nói
- KO ! - nàng đẩy hấn xuống giường

_ PHỊCH _

- Trời ơi , nàng làm cái gì vậy hả ? - hấn ngồi dưới đất than thở
- thực sự rất đau !!! - nàng vô tội , vẻ mặt trong sáng nói nhỏ
- thế là ai đi nỗ cung người ta , rồi trật xương đầu gối , đến về phủ mới biết hả !!! - hấn gào ầm lên

Là do lúc đá Nhâm Ngọc Trinh 1 cú , nàng ta bay xa hơn hai mươi mét , ai dè thân thể đệ nhất tài nữ này mềm như cọng bún vậy a ! Đá phát trật xương đầu gối . Trong khi đó thân thể nàng mà đá chắc bay hơn kilomet quá nha !

Về hấn bôi thuốc cho nàng xong , hấn gối đầu vào đùi nàng nhẹ 1 cái , tiếng xương kêu răng rắc , nàng mới hét 1 cái inh cả phủ tam vương gia !!!

Nãy hấn chỉnh xương cho nàng nhưng đây là thực đau nha !!!

- nhưng rất đau , ô ô ô ô.... - Nàng nằm ngửa trên giường , khóc , mắt đẹp tràn nước mắt .
- được , ta liền 1 phát xong luôn ! - hấn xoa xoa tay , tiến tới chỗ nàng
- thật ư ? - Nàng tròn mắt , lộ vẻ vui sướng
- ừ ! - hấn cười xinh đẹp , tay chạm nhẹ vào chân nàng

CRẮC.....CRẮC.....CRẮC

- AAAAAAAAAAAAAAAAAA ! HOÀNG LAM PHƯƠNG !!!!!!!!!!!

Hấn là dám bẻ chân nàng 1 phát mạnh như vậy rồi chạy mất ??? Được lắm , người về đây sẽ chết với cô nãi nãi ta !

Chương 26

_ OANH _ OANH _ OANH _

Lại 1 đợt bom nổ vang lên ở cổng hoàng cung

Đây là lần thứ 2 dân chúng thấy tam vương phi xuất kích . Sau vụ đó 1 tuần .

Nàng là vẫn còn hận hấn 1 phát bẻ xương nàng , tốt thay , nàng là phục hồi rất nhanh a ! Hiện tại chính là buổi sáng , hấn lên triều . Căn bản sáng nay chân nàng đã chạy nhảy được , nàng liền tới giáo huấn hấn .

Bất quá , Hoàng Thiên Minh hấn là do sợ nàng tiếp tục lên hoàng cung đập phá , rất tổn ngân khố nên dặn người ở ngoài canh cửa rất nhiều . Làm nàng tổn kém khá nhiều bom để nổ banh xác bọn thị vệ và phá cửa a !

- tam vương phi , tam vương phi ! Nô tài ko thể cho người vào ! Thực sự ko thể! - Tô công công , người thân cận của Hoàng Thiên Minh , cứ khua tay , nói cái giọng kinh khủng trước mặt nàng

- người ko cho thì ta tự vào ! Người có quyền cao hơn bọn vương phi sao ? - Nàng lừ mắt

- Đây chính là phạm tội khi quân a ! Bị chém đầu a , tam vương phi ! - hấn tiếp tục van nài nàng

- TRÁNH ! - Nàng hét to , tiện chân đá tên công công 1 phát

_ CRẮC _

Xương nàng , lại là bị trật 1 lần nữa , mới khỏi đã chạy đi giáo huấn người , rồi đá bằng chân bị thương . Nàng đây là thông minh hay là gì a ???

- Ô Ô Ô Ô !!! Đau quá , mau gọi hấn ra đây , nói tiểu loan loan của hấn là bị thương a ! Mau !!! Ô Ô Ô Ô- nàng tiếp tục gào thét , khóc lóc , rất dễ làm người ta thương tâm a ! Người dân đi đường mang theo ánh nhìn tức giận về phía Tô công công , ý nói : ko kể cao thấp , dám đánh 1 tam vương phi yếu đuối

Dường như bọn họ đã quên người làm nổ Thanh ngân cung và làm hoàng hậu bị đập đầu , tổng vào lãnh cung là ai ?

Thanh Tri cung (nơi bàn chính sự của hoàng thượng)

Hoàng Thiên Minh hấn là đang day day thái dương , thở dài phí Hoàng Lam Phương nói

- tam hoàng đệ , người là đạo này cực rắc rối

- ko phải ta , là nàng - hấn cười đáp lại , giọng điệu ngả ngón

Hoàng Thiên Minh khoé mắt co giật , đây là cái gì ? Là cái tam vương gia 1 tháng trước lãnh huyết vô tình , luôn nghiêm nghị như băng của nhà hấn đây sao ? Đây là cái đệ nhất mỹ nam , là cái vô tình tà mị , là sự kiêu ngạo của hấn , của Hoàng Bảo triều sao a ? Bây giờ , là đi nói giọng điệu ngả ngón thế sao ? Em dâu này là tiềm vào não hấn cái gì rồi

- đủ , người mmau đi , cho nàng vào đây chắc tốn tiền phải sửa lại cả cung! - Hoàng Thiên Minh thở nảo ruột

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cuồng Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27

Hoàng Lam Phương hấn chạy tới bên Loan Loan nàng đang khóc giữa cổng hoàng cung , cô trấn định

- ta bẻ lại cho nàng , nhưng.....

- huhuhu đau quá , mau mau bẻ lại xương cho ta !!! - nàng tiếp tục gào

-Ai da , ta là đoan mệnh a , giúp người , người giết nga !!! - hấn ngồi xổm bên nàng , tặc lưỡi , giọng điệu ngả ngón nói

- sẽ ko , sẽ ko a !!!

- quân tử nhất ngôn - hấn nhếch mép , giờ 1 nụ cười thập phần tà mị , nói

- huhu , quân tử nhất ngôn

- hảo - hấn chạm vào đầu gối nàng , bóp mạnh 1 cái .

- AAAAAAAAAAAAAAAAAA

1 tiếng hét thất thanh ở cung hoàng cung . Làm ai đi qua cũng muốn chạy

1 tuần sau:

-AAAAAAAAAAAAAAAAA - Hoàng Lam Phương hét to

Cùng lúc , ngoài tam vương phủ

- tẩu nga ! Tẩu ác thật đó a ! - Di Di trầm trồ cảm thán Loan Loan

- ai kêu hấn 2 lần làm ta đau như muốn rụng chân vậy ! - nàng cười âm thầm .

Hiện tại chính là , nàng , Di Di và Ngọc Di đang chạy trốn

Uyển Như Loan Loan : tội phạm

Hoàng Di Di : kẻ khai báo

Phạm Ngọc Di : tông phạm (bị bắt ép)

Vào 1 tiếng trước , nàng đã khai ra tất cả bí mật của hấn . Hấn chính là dị ứng với mật ong a ! Nàng rốt cục bắt Ngọc Di làm 1 cốc trà hoa cúc , nàng bỏ 1 chút mật ong thôi , nhưng vẫn đủ để hấn bị ngứa ngáy , nổi nốt khắp người a ! hấn là có thuốc đó , tất nhiên nàng biết chuyện này và đã bí mật thay vào đó là nước pha mật ong .

Nàng cần là chạy cho sớm với Di Di và Ngọc Di a !

- huhu , vương phi , người làm vậy là hại ta a . - Ngọc Di than thở .

- ko sao a ! Nè , Di Di , muội coi chỗ kia là gì mà tụ tập nhiều vậy ?

- à , sắp sinh thần hoàng đế ca ca nên sứ giả Tuyên quốc và Huệ Ngọc quốc tới dự . Nghe nói là công chúa Tuyên Nha Nha của Tuyên quốc và Hồ Diệp Diệp của Huệ Ngọc quốc nga ! 2 nước này là tới sớm thật đó ! Những nước khác có lẽ giờ mới trên đường i ! - Di Di cảm thán nhìn phía trước .

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cuồng Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28

Sau khi tan rã vụ sứ giả Huệ Ngọc quốc và Huệ quốc tới . Mọi người bắt đầu ngó ngàng tới đám Loan Loan

Tam vương phi - Uyển Như Loan Loan : giản dị xinh đẹp với váy xùong tím nhạt , ống tay mềm mại thêu vài bông hoa hồng trắng , đai áo trắng tinh khiết , nổi bật vòng eo thon gọn . Tóc dài buộc cao lệch 1 bên , gài cặp tóc ngọc phỉ thúy , mắt tím than xinh đẹp , phong lưu đa tình liếc qua mọi vật , thần nhiên như tiên nữ , ko giống nữ tử đậm chất phấn son bình thường .

Quận chúa duy nhất Hoàng Bảo triều - Hoàng Di Di : thực sự táo bạo , mặc cung phục ra ngoài , nghênh ngang giữa đường xóm . Cam y chấm gót , thêu bông mai to phần đuôi váy . Đai áo màu vàng , đeo 1 dải ngọc qua đai .tóc buộc 2 bên với lụa cam . Tính nghịch đáng yêu .

nữ tử duy nhất được quận chúa yêu mến sau tam vương phi - Phạm Ngọc Di cô nương : lam y xinh đẹp , thướt tha như dòng nước , dịu dàng , thực nữ . Khoác 1 dải lụa lam trên tay , cuối đuôi áo nổi vài hạt ngọc đính kèm như giọt nước , ko hề có sắc thái như kẻ dưới . 2 chòm tóc nhỏ búi 2 bên , gài ngọc phỉ thúy màu lam , 1 phần tóc đen buông xoã xinh đẹp .

3 người mỗi người 1 tư sắc . Đáng yêu có , xinh đẹp có , quyến rũ có , kiêu ngạo có ,

Nàng là đang cực mỗi chân . Muốn về vương phủ .

Trước công tam vương phủ

10 ám vệ , đang đợi nàng trở về

- vương gia , vương phi đã trở về ! Thiếu Quân nói

- tốt ! - hần gật đầu . Tuy bị ngựa nhưng đã hết , chỉ nhọt là vẫn còn a ! Nàng dám đòi giải được của hần như vậy , nghĩ hần ko dám làm gì nàng sao a ?

Loan Loan đi tới cổng , là bị 10 ám vệ bắt lại , nhưng ko sao ! Nàng là võ công gấp tỷ lần bọn hần . Dễ dàng đánh bại !

- chịu về rồi ? Tưởng nàng muốn trốn rồi hồng hạnh vượt tường chứ ? - hần cười

- đâu có a ! - Nàng cười đáp lại

- mau đưa ta thuốc giải ! - Hần gần giọng

- làm gì a ? - Nàng chớp mắt vô tội .

- quân tử nhất ngôn - mặt hần càng lúc càng dữ tợn , nhưng bắt quá , ko lm nàng sợ được nga !

- ta có nói ư ? - Nàng vô tội nhìn hần - mà có nói , ta là nữ nhân a ! Chứ ko phải nam nhân các người !

- đưa ta ! Ta cho nàng 1 cái kinh hỷ ! - hần thở dài , nhẹ giọng nói

- kinh hỷ ? Nhớ đó ! QUÂN TỬ NHẤT NGÔN - nàng gần từng chữ , cười âm hiểm

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cuồng Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29

Vâng , cái kinh hỷ hần tặng nàng chính là tu la môn phái _ đệ nhất ám sát lâu .

Sau khi được hần lộ giải được , hần đã đưa nàng tới núi sau tam vương phủ , tới 1 hang động khá bé nhưng càng đi vào càng to , y như lòng núi vậy . Nơi này xây dựng có khá nhiều chi tiết cốt cách bằng gỗ trắc . Hần chính là Tu la môn chủ . Hần đưa nàng quản lí 1 phần này thay hần .

Nàng hiện tại mặc cẩm y xương dài , khoác 1 dải lụa trắng trên vai , tóc tím búi với trâm ngọc mắt mèo tím than .

Hần mặc trường bào trắng , điểm tuyết chỉ vàng , tinh xảo mà giản dị , tóc nâu buộc thông sau lưng , xinh đẹp vô độ .

Đi tới trước mắt hơn 20 người đang tập luyện , hần nói , thăm trầm lạnh lùng cùng vô độ nghiêm nghị .

- Thiếu Quân , tập hợp tu la môn .

Nàng nhìn hần , thấy hần ngồi xuống . A , đây là hết ghế rồi !

Mang theo vạt tia thuần khiết phía hần . Hần cười nhẹ , ôm eo nàng , đặt lên đùi hần . Nàng mỉm cười _ nụ cười đắc thắng .

Đám hắc y nhân phía dưới đang đứng nghe hần đưa lệnh thì con mắt tròn tròn , như muốn rót ra . Gì A ! Là cái lãnh khốc vương gia thấy nữ nhân liền thờ ơ đây sao a ?

Nàng khuôn mặt vẫn thuần khiết nhìn phía dưới , trong mắt tràn ngập tia trong sáng

- sau này nàng là chủ tử của các người ! - hần thùy chung dịu dàng cười

Thiếu Quân đã biết sự dữ dội của nàng nên khi Hoàng Lam Phương mang nàng tới, liền biết đề làm gì a ! Những tên hắc y nhân phía dưới mặt mày nhăn lại, làm chủ tử bọn hắn thay đổi 360° như vậy thì ko tệ, nhưng dù gì thì môn chủ cũng cần là 1 người thực mạnh. Nhưng nữ tử tay yếu chân mềm thì làm được gì ?

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cường Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 30

hắc y nhân nhìn vào nàng, tiếp tục suy nghĩ

- gia, nàng ko có khả năng - 1 tên đi ra, hẳn là chức vụ chỉ sau Thiếu Quân và Hoàng Lam Phương. Hắc nhũ mày, nói

- vậy, Loan nhi, ngươi chinh phục được chứ? - lại phía nàng cười, tay mân mê tóc tím mượt mà của nàng.

- vậy- nàng vừa nói, vừa bỏ dải lụa khoác tay ra, xé 1 mảnh, bịt mắt lại. - các ngươi lên hết !

Hoàng Lam Phương : gì đây, là khinh thường bọn họ sao ? Dù gì cũng là những người hắc uồn nấn cực khổ mấy năm, giờ mới lên trình độ như vậy. Có phải hay ko 1 lời của nàng liền đem công lao của hắn xuống sông, xuống biển a !

- Loan nhi, như vậy có hơi?

Những hắc y nhân kia là ko đem nàng vào trong mắt. Yếu đuối nữ tử vẫn là yếu đuối nữ tử, ko cần làm bọn họ sợ hãi. Liền ko kiên nhẫn xông lên.

tên lúc này nói nàng ko có tư cách, lưỡi kiếm đã gần kề cổ mà nàng vẫn chưa chuyển động. Hoàng Lam Phương hẳn thấy vậy, hoảng hốt, liền đưa tay kéo nàng lại. Chưa chạm tới eo nàng, Loan Loan đã nhảy lộn 1 vòng, tóc tím uốn lượn. chân đứng lên mũi kiếm của tên hắc y nhân đó. Hắn giật mình. Nữ tử này thoát ko có khinh công, nhưng tại sao có thể đứng trên kiếm mà người cầm ko thấy sức nặng, khinh công tuyệt đỉnh giới hạn. Hoàng Lam Phương ngồi đó mà khoe miệng run bần bật : cái này, ko phải trong Hoàng Bảo triều có mình hắn luyện được a ?

Nàng lại lộn thêm 1 vòng nữa. Đứng giữa đám hắc y nhân, khoe môi câu lên thành 1 đường xinh đẹp. Đám hắc y nhân nhao nhao nhảy vào người nàng ám sát.

1 phút sau, nàng nhảy lộn lại phía hắn, bỏ khăn

- xong ! - cười tươi

- hả ? Chúng ta còn chưa trúng phát nào ? - 1 tên hắc y nhân lên tiếng.

- mau xem phần tìm các ngươi - 1 màn vừa rồi đủ để hắn thấy tất cả : nàng tóc dài như vậy nhưng 1 cọng cũng ko bị cắt. Động tác vô cùng uyển chuyển. Nàng nhanh nhẹn đã rút trăm ra, điểm mỗi 1 đầu kim nhỏ phần tìm bọn hắn. Đám người của hắn tuy là sát thủ hàng đầu, nhưng sao 1 loạt tấn công là thực vụng về

- là 1 lỗ chấm nhỏ ?

-ngươi có ? Ta cũng y vậy ?

- Nàng đã làm gì ?

.....

- vì các ngươi còn chỗ để ta sử dụng, nhưng mà nếu ko cần ta đã giết các ngươi - nàng vẻ mặt lãnh khốc vô tình nhìn đám người phía dưới

- ta ơn chủ tử hạ thủ lưu tình- đám hắc y nhân nể phục lên tiếng

- các ngươi tinh thần đồng đội rất kém. 1 tuần sau ta tới kiểm tra, nghĩ ra 1 vài chiêu thức đánh nhóm cho ta.

- RỒ

Hoàng Lam Phương nụ cười sùng nịnh nhìn nàng, ôn nhu nhéo nhéo chớp mũi nàng, ý nói : nữ nhân của ta, ngươi là số 1 nga !

- Loan nhi, rất hay ! - Hắn nói

Đám hắc y nhân giật mình, hiện tại mới để ý tên nữ tử này : LOAN. Trong Hoàng thành, chỉ có 1 người tên có chữ Loan mà tóc tím ! Ko ai khác, đệ

nhất tài nữ Uyển Như Loan Loan _ tam vương phi hiện tại

- vương phi tha mạng , chúng thủ hạ thất lễ
- đứng lên , nhớ kỹ lời ta ! - nàng nắm tay hắn , rời đi .
- cung tiền vương phi - bọn hắn cung kính đáp

Hoàng Lam Phương khoé mắt co giật : gì a ? Có vương phi là bỏ luôn vương gia hắn sao ??]

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cuồng Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31

Loan Loan sau khi làm hoà với Hoàng Lam Phương , hôm sau nàng đã sang Cẩm sắc lâu xem Bạch Bạch làm việc như thế nào .

Cẩm sắc lâu

Nàng ngồi trên tầng 2 , nhìn xuống được hết thảy phía dưới .

- chủ tử , tháng này , cẩm s...
- có độc - Bạch Bạch chưa thông báo xong , nàng đã nhủu mô nói- nam tử kia là chuẩn bị chết !

Nàng đánh mắt về phía dưới , 1 nam tử đẹp ko kém Phương của nàng , nhưng Phương mặt lạnh thì ít ra mạng về thuần khiết vô song . Người này , tà mị , mê hoặc , đối với Phương , hắn là địa , Phương của nàng chính là thiên . Huống gì Hoàng Lam Phương hắn thích đồ trắng thuần khiết , người này hiện tại là hắc trường bào .

Tay mân mê vài viên sỏi , hướng tới bàn tay cầm chén rượu chuẩn bị đưa lên môi của hắn

Sưu.... choang

Bạch Bạch ôm nàng từ cửa sổ tầng 2 nhảy xuống .

- thất lễ rồi , ta bắn nhầm phía a!!! - nàng giọng điệu ngả ngón cười
- tiểu thư , ko sao ! - hắn mỉm cười , khuôn mặt thêm phần tà mị

Xem ra , cái nữ nhân xinh đẹp , uốn lượn như rắn bên thân hắn là mặt biến sắc . Nàng là người hạ thủ .

Loan Loan đến bên hắn , ghé tai , nói nhỏ vài câu , ko cho ai ngoài hắn nghe . Tên đó cười sang sảng

- vậy từ xa đã nhận ra , quý nhân a !!!
- vậy , xử lí thế nào tùy ngươi , ko làm bản Cẩm sắc lâu của ta là được ! - Nàng nhủu mày
- vậy cô nương là ? - hắn nâng cằm nàng : thực là mỹ nhân , tiểu nha đầu cực đại xinh đẹp
- ngươi dám làm vậy với ta lần nữa , ta sẽ banh thây ngươi . Nghe cho rõ , coi như tạ ơn cứu mạng đi, tối nay tới tam vương phủ gặp ta !
- Hồ ly xảo quyết ! - hắn cười , 1 tia sùng nịch .

Nàng qua đi , cước bộ ra khỏi Cẩm sắc lâu .

Tam vương phủ

- Loan nhi a ! Hôm nay tại sao ko cho ta vào chứ ??? - Hoàng Lam Phương nũng nịu , chu môi , đáng vẻ cực đáng yêu trước cửa phòng nàng .
- ta mệt mỏi , đi ra .- nàng ko thể nói rằng gặp nam nhân khác a , chứ ko hắn ăn dấm chua rồi bảo nàng hồng hạnh vượt tường là toi nga !!!
- vậy ko chung giường cũng được , ta ngủ bên sàng được mà . Ta muốn coi nàng a ! - cái tam vương gia cao ngạo a , làm nô bộc đi qua cảm thấy buồn cười .

- ko , người !ko đi ta liền viết hòa ly thư !! - nàng gần giọng, nói

- được , ta đi ! Hắn đem cái bộ mặt ỉu xìu ra khỏi Cầm hoa cư của nàng. Coi bộ rất bức a !

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cuồng Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 32

- Người thực sự đến !!! - nàng cười âm lãnh phía cửa sổ.

- ta có thể để mỹ nhân đợi sao ? Uyển đại tiểu thư ? - hắn mỉm cười, đôi mắt thành 1 đường trắng khuyết xinh đẹp.- hay tam vương phi

- thôi cái giọng đó đi, nói, tên người là gì ? - Nàng nằm trên giường, chống cằm, chỉ tay phía hắn

- Ảnh Cơ - hắn cười

- ồ , coi như trúng mánh lớn rồi !!! - Ảnh Cơ , ai ko biết chứ ? hắn là 1 trong tam đại tử thần . Số 1 là Hoàng Lam Phụng của Hoàng Bảo triều . Số 2 là thái tử Ngân Dạ của Luân Nghị quốc . Số 3 , đệ nhất sát thủ chuyên dùng độc - Ảnh Cơ . Vậy vụ chiều nay là hắn cố tình , cố tình để nàng bắt thóp hắn, vậy ko cần Loạn Loạn nàng nói hắn cũng biết a ?

- bót ba hoa , ta hiện tại sẽ là chủ tử của người ! - Nàng nghiêng đầu , mắt nhú lại , tràn ngập ý cười .

- hửm ? Là chủ nhân của ta , cần có giao ước a ! - hắn ngả ngón nói

- giao ước ? - Nàng khó hiểu nói

- đúng a ! Là bằng miệng nga !!

- người muốn ta thề á ?

- ko a ! Là hôn !

- người , té . Đến Phụng ta còn chưa hôn nữa là người ! - nàng bĩu môi

- trường hợp đặc biệt , mỹ nhân nga !! - hắn tiếp tục giọng điệu ngả ngón.

- đủ , người mau tìm tất cả các tin tức của Tuyên Nha Nha và Hồ Điệp Điệp cho ta !

- ý người là sứ giả Huệ Ngọc quốc và Huệ quốc ? - hắn thu lại vẻ ngả ngón , nghiêm túc nói

- ần , ta muốn tìm hiểu 2 nàng !.

Công chúa Huệ quốc _ Tuyên Nha Nha đã được cấp nghị chân tại phủ tứ vương gia . Tứ vương gia chỉ mới 18 , tuy đã có thiếp nhưng vương phi thì ko . Là đứa trẻ trong sáng, soái ca ko kém Phụng, có lẽ các thiếp của hắn là mong chờ hắn tới viện của mình tới nỗi mốc meo rồi . Tuyên Nha Nha là người ko đơn giản . Vẻ đẹp tà mị , 2 người này tựa như trái ngược nhưng là đứng với nhau , cực hợp đôi . Đối với Hoàng Sang Kim , Tuyên Nha Nha có 1 phần hảo cảm . Nhưng Hoàng Sang Kim hắn là cực ngây thơ , luôn gọi nàng là muội muội , hắn là vô tâm hay vô tình a ?

Công chúa Hồ Điệp Điệp , nặng nề đòi ở phủ tam vương gia . Hôm nào cũng tới thư phòng của hắn kiểm chuyện . Làm Loạn Loạn nàng phải trông coi hắn cực cẩn thận

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cuồng Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://EbookFull(cham)Net).

Chương 33

- Nàng ta lại sắp tới !! - Loạn Loạn thở dài . Nằm trên giường , ngẩng đầu dậy , uể oải nói . Sau khi Hồ Điệp Điệp nghị chân tại tam vương phủ , cứ

bám lấy Hoàng Lam Phuong như keo vậy

- hửm ? Tiểu quỷ nàng lại muốn nghịch ?- Hoàng Lam Phuong đứng dậy khỏi bài tấu chương , đến bên nàng . Sừng nịnh néo néo chớp mũi nàng .

- Là do nàng ta quá phiền phức .- nàng ngồi dậy , buông tóc tím than xuống , chỉnh áo lộ 1 bên vai

- Nàng thực nghịch ngợm !!! - hấn cười khở . Loan Loan ko thèm để ý tới hấn , đem áo hấn trễ chút , xộc xệch chút nga !

- người cơ ngực rất rắn chắc nga !!! - Nàng dùng ánh mắt ngây thơ bắn về phía hấn .

RẦM _ RẦM - 2 âm thanh cùng lúc vang lên . 1 là Hồ Điệp Điệp đập cửa xông vào . 1 là Loan Loan đẩy hấn mạnh 1 phát nằm xuống giường .

- huh ? Có phải hay ko là Điệp công chúa a ? - Nàng từ trên người hấn , ngẩng đầu dậy , cười mê hoặc

- người người các người đang làm gì giữa thanh nhiên bạch nhật thế hả - Hồ Điệp Điệp tròn mắt , chỉ tay về phía nàng

- ta ? Đây ko phải thư phòng của Phuong sao ? Và chúng ta vốn là phu thê nga !!! Cửa chúng ta cũng đã đóng ? Cần xấu hổ ư ? - Nàng vô tội chớp mắt

- Điệp công chúa , người là tùy tiện , ko gõ cửa mà vào , vào ko hành lễ , vậy là Huệ Ngọc quốc là nơi ko có phép tắc như vậy ? - hấn tựa vào thành giường , nhạt miệng nói

- Phuong , người đừng nói với nàng như vậy , huống gì nàng mới 13 , 14 tuổi a ! - nàng ngồi chọt chọt vào ngực hấn , nũng nịu .

- người là trêu chọc ta , ta đã 18 tuổi rồi !!! - cơ thể Hồ Điệp Điệp này là “phẳng” từ đầu tới chân , dáng người cũng nhỏ bé , có khi còn thấp hơn Loan Loan nàng , chỉ được khuôn mặt khả ái nhưng tính cách chanh chua a!

- gì ? 18 ư ???- hấn và nàng tròn mắt , hét lớn .

- ko quan tâm tới nàng , Phuong a , người dạy bọn cung chơi cò nhè - Hồ Điệp Điệp giả giọng , chạy ra ôm tay Hoàng Lam Phuong .

- tên của bọn vương là cho người gọi ? - hấn lạnh mặt , đáng vẻ xinh đẹp ôn nhu với Loan Loan bay hết cả , hiện tại như tu la đòi mạng

- đủ , Điệp công chúa , mời người ra ngoài.- nàng nhún mày , giọng nói lạnh tanh : dám ăn đậu hũ của Phuong ? Ko biết sợ là gì !!!

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cuồng Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34

- Loan nhi , ta tìm được rồi- Ảnh Cơ từ đâu đó nhảy tới . Thân mặc dạ hành phục . Có lẽ tên này khá tin cậy đấy , đích thân đi tìm cho nàng .

- ko được gọi ta là Loan nhi ! - Nàng lườm hấn . Ngọc Di chính là hôm nay tới trông coi Cẩm sắc lâu giùm Bạch Bạch , Bạch Bạch nàng đã giúp nàng 1 số chuyện về nhị tiểu thư tà tướng phủ rồi nha .

Hiện tại nàng chính là đang ngồi chế độ , tóc tím bạc tết xuống , mặc tử y xinh đẹp , ngoài tím ra thì nàng cũng thích màu đỏ a ! màu của máu !!!

- được , bảo bối - hấn tiếp tục nói , nụ cười thêm phần tà mị

- đủ , yêu nghiệt - nàng ra vẻ ko hài lòng , bĩu môi - nói đi !

- Tuyên Nha Nha - tứ công chúa của Huệ quốc , con nuôi Tuyên Nhục Nhạng

- hửm , quả thật , Nha Nha này rất trong sáng , trái ngược với Nhục Nhạng kia ! - nàng thêm lời

- Hồ Điệp Điệp - nhị công chúa của Huệ Ngọc quốc , được phụ thân sủng ái , cái gì cũng dám làm , ko sợ trời đất

- thế mới dám làm đối thủ của bọn vương phi !!! - nàng cười , nụ cười thập phần tà ác- à , ta đang rất chán , người đi chơi với ta chứ ?

- đi chơi ? - khoe miệng hấn co rúm , đây là người lúc này , có khuôn mặt như tu la đây sao ?

- đúng a ! Lên hoàng cung đập phá nga ! Ta thừa rất nhiều boom !!!- nàng ngây thơ nói như đúng rồi

- boom ? Là cái thứ người làm nổ cung hoàng hậu ? - hấn sắc mặt vô cùng kinh hãi . Cái vụ việc tam vương phi này , có ai trong Hoàng Bảo triều ko biết ư ?

- a ! Đúng đó

- cho ta xin đi , sắp tới ngày sinh thần của Hoàng Thiên Minh rồi , cái cửa mấy tuần trước còn chưa sửa xong nữa là !!! - hấn ngán ngẩm nói ngán

- vậy tới Cẩm sắc lâu nha !

- người muốn nữ phần nam trang đi trên hoa ghẹo bướm ? - hấn nghi ngờ nói

- đó là lâu của ta . Người có ý kiến ?

- Nàng..... có gì ko làm được ko ? - cả thanh lâu đệ nhất cũng có , chế độc cũng biết , nổ cung hoàng hậu , ko ai làm được gì

- có a ! Ta ko biết phẫu thuật chuyển giới !!!

-phẫu thuật ? - hấn khó hiểu nói , ý là gì ?

- nghĩa là làm cho nam nhân các người bị cắt thứ đó , chuyển thành của nữ nhân chúng ta a!!!- nàng nói

- đủ , cần việc gì thôi cây sáo này , sẽ gọi được ta ! - hấn đưa nàng 1 cây sáo trúc xanh tinh xảo

- ta ko biết thổi a !

- VẬY MÀ NGƯỜI LÀ ĐỆ NHẤT TÀI NỮ HÀ ??? - hấn gào ầm lên

- chỉ có sáo ta ko biết nha ! chứ những thứ khác ta là thiên tài !! - nàng bĩu môi , ở hiện đại , cha đã cho nàng học nhiều nhạc cụ , kể cả là nhạc cụ cổ , nhưng sáo thì ko a !

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cuồng Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35

Hôm sau , tứ đại cường quốc còn lại hầu như đều đã tới

+ sứ giả Kim Tỏa quốc là tứ vương gia - Mộ Dung Nguyên . Kim Tỏa quốc chính là nơi Hoàng Bảo triều ko thuận mắt nhất . Hoàng thượng Mộ Dung Trần _ cao ngạo , lạnh lùng , ba ngàn mỹ quyền ko hề có . Trên ngôi 8 năm - 24 tuổi . Và ko ai khác , người trong mộng của Di muội lâu nay (Di Di ý)

+ sứ giả Thanh quốc Lương quận chúa - người này khác hẳn Di Di , xinh đẹp , giọng nói trong vắt , tư thái yêu kiều , chuẩn men nữ tử cổ đại cần có .

+ sứ giả Ngạc quốc - thái tử Nhân Khuynh Thành . Người này trong sáng thuần khiết , nhìn qua rất ốm yếu nga !!!

+ sứ giả Luân Nghị quốc - thái tử Ngân Dạ - 1 trong tam đại ma vương - cũng là 1 trong tứ mỹ nam . Tuy nhiên nha , chỉ đứng thứ 2 , số 1 biết là ai rồi đó !!!

Tam vương phủ

- TA KO ĐI !!! - Loạn Loạn đang bị Hoàng Lam Phương hấn ôm chặt , ra sức vùng vẫy

- Loạn nhi , người là vương phi của ta , người phải đi sinh thần của hoàng huynh chứ !!! - hấn tiếp tục hét to

- nhưng người bắt ta mặc thứ này sao ???- nàng giơ bộ váy nặng trĩu lên , ko kém bộ hỷ phục hôm đó là bao . Tuy là bộ này còn đỡ vương chút

- thôi được rồi , nàng muốn mặc gì thì mặc nhưng vẫn nên dùng nhiều trang sức chút - hấn thở dài khuất phục

- được nga !!! Người ra ngoài rồi gọi Ngọc Di vô đây nha !!!

1 giờ sau _ tại hoàng cung Hoàng Bảo triều

Trong cung chiếc cổng gỗ trắc đã được xây lại từ chiến tích hôm đó . Loạn Loạn đang nói chuyện với Di Di . Nàng 1 thân cảm y , trên váy lụa nhiều tầng , ống tay điểm tuyết vài bông từ la lan xinh đẹp . Khoác 1 dải lụa trắng , toát ra dáng vẻ xinh đẹp hơn thiên tiên . Nàng thoa chút phấn , môi chỉ dễ phớt

hồng, tóc tím bạc cài trâm hồng lựu ngọc tím hình tử la lan 2 bên đầu, tết nhỏ 2 đoạn trước ngực, tóc đằng sau xoắn xuống, tóc mái bằng che mắt. Xinh đẹp, trong sáng thêm phần tà mị của cảm y.

Di Di thân váy cam trải dài. Tóc mái dài tết thành 1 đường nhỏ ngang trán, tóc còn lại búi lệch với phẩy thủy trắng, tóc mai tùy tiện rủ xuống trước ngực. Váy lụa nhiều lớp, mềm mại, tựa hồ trái hân tính cách của nàng bình thường. Tay khoác 1 dải lụa vàng. Phần đuôi váy thêu vài bông hoa cúc to bản. Người nàng toả ra khí chất nghịch ngợm, đáng yêu.

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cuồng Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 36

- người thực sự thích các tiểu thư vậy à ??? - Loan Loan ngồi tám chuyện với Di Di nhưng không quên dùng khẩu hình nói cho Hoàng Lam Phương đang bị các tiểu thư kia vây kín

- Loan nhi, ta không thể a !!! - hán đầu khổ nói với nàng (tất nhiên là dùng khẩu hình)

Hán đã nói nàng vào với Di Di trước, nhưng ai ngờ, hán mới bước tới đã bị các tiểu thư này vây kín.

- tam vương gia, xin hãy dùng tay người giết chết ta đi, ta nguyện làm ma bám theo người (tỷ này trù ẻo Phương ca @@)

- tam vương gia, xin hãy cho ta làm phi của người, chỉ là thứ sùng phi nhỏ thôi mà !!!

- Phương vương gia, TA YÊU CHÀNG ! Giết ta đi, nói được lời này với chàng ta thật mãn nguyện !!!

.....

Các quan lại có nữ nhi là 1 trong số họ : nữ nhi, người là cực kỳ đại đột, muốn làm đối thủ của đích nữ Uyển tướng quân - Uyển Như Loan Loan, là muốn tự sát ???

Uyển Như Loan Loan : tướng Ngọc Di nói người mà bị nữ nhân nói vậy sẽ sai Thiếu Quân giết chết người đó ??

Hoàng Lam Phương: trước kia ta muốn giết là giết, kể cả có hay không người nhà các nàng ở đó nhưng hiện tại Loan nhi người cho ta hết miễn dịch với nữ nhân rồi _ hán thầm oán

Uyển Như Loan Loan : oh ! Người muốn nạp thiếp vì ta không cho người cái nhu cầu sinh lý hả ? - Nàng chớp mắt tím than, tràn ngập ý trào phúng

Loan Loan đứng dậy, tiến về phía hán. Di Di đầu tiên giật mình, sau đó cười khẩy : nếu không phải hôm nay thì sau này các vị tiểu thư đó là sẽ gặp họa !!!

Các tiểu thư kia không nói nhưng nhất tề đều tránh ra để nàng qua, ý nói : sau này có về làm phi, thì đây là đại tỷ, kết giao tốt mối quan hệ sẽ có nhiều thứ

Nàng thoáng giật mình khi thấy tất cả đều đã tránh ra, nhưng có cái Hồ Điệp Điệp đó đến từ bao giờ ? Đang ôm hán chặt kinh khủng.

- khụ ! Điệp công chúa, nam nữ thọ thọ bất tương thân !! - hán lạnh mặt nói

- không đâu, Phư.... à không, phu quân, ta muốn làm vương phi của người ! - nàng ta nhồm miệng nói

Khóe mắt tất cả người trong yến hội đều co giật : sắp có chiến tranh a !!!

Đâu ra loại nữ tử vô giáo dục, vô sỉ a ? Dám gọi người khác là phu quân, không thấy hán có Loan Loan rồi sao a ?

Loan Loan: thảo nào, nàng ta hôm nay, nhìn như nàng phiên bản 2 ấy, nhưng nha, Loan Loan này tất nhiên sẽ hơn, bản gốc mà. Nàng ta tóc 1 phần búi nhỏ với phẩy thủy trắng, 1 phần xoắn, gắn vài viên hồng ngọc lựu tím, 1 phần nhỏ khác tết trước ngực, ôn nhu nhưng thực xảo trá. Thân cảm y, lụa nhiều lớp, khá ít trang sức nhưng váy nhiều hoa văn chìm nổi, vắt 1 dải lụa đen qua tay.

- Điệp công chúa, người có thể TRẢ lại hán cho ta ? - chữ “ trả “ nàng gần mạnh, nghe như giao dịch món đồ

- Muội muội, sau này dù là sùng phi nhưng ta sẽ không cho phu quân bắt nạt muội đâu !!! - Nàng ta chớp mắt nói

- người nói ta là sùng phi ? - Nàng lạnh người, khuôn mặt như đưa đám

- phải a, trên đời không có gì ta muốn mà không có được a !!!

- rất tiếc , ta ko phải món đồ !!! - Hoàng Lam Phuong hần nghe kịch này giờ , cuối cùng cũng phải nghe lời Di Di trước mặt dừng lại màn kịch !

Hần tiến tới chỗ nàng , định mang nàng đi

- mọi người nói , ta ko đủ sức làm tam vương phi , là do cái đệ nhất tài nữ và đích nữ Uyển tướng quân . Vậy , ta đánh bại đệ nhất tài nữ của Thịnh thành _ khu trời dưới chân thiên tử của Huệ Ngọc quốc _ Hồ Điệp Điệp thì đủ làm người nản lòng rồi chứ ?

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cuồng Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 37

- đối thủ của ta ? - Hồ Điệp Điệp cười , thấp phần tà mị , lạnh lẽo , giọng cười điên cuồng .

- người là ...

- HOÀNG THUỜNG , THÁI HẬU GIÁ ĐÁO- giọng nói của Tô công công vang lên , kèm theo sau đó là tiếng đồng thanh của mọi người

- HOÀNG THUỜNG VẠN TUẾ , VẠN TUẾ , VẠN VẠN TUẾ . THÁI HẬU THIÊN TUẾ , THIÊN TUẾ , THIÊN THIÊN TUẾ .

Tất cả mọi người quỳ xuống , bao gồm cả Hoàng Lam Phuong và Hồ Điệp Điệp , chỉ riêng nàng vẫn ngông nghênh đứng đó

- mới tới được cổng cung ko biết là Điệp công chúa và Tam vương phi định làm gì ? - Hoàng Thiên Minh cười , giọng nói ôn nhu như nước (tất nhiên , dám giờ giọng với Loan tỷ là tự sát a!!!)

- là Loan nhi hả ? Sao được hơn 2 tháng con lấy Phuong nhi mà ko và cùng nói chuyện với ai gia ? Ai gia là muốn người tới a ! - Mộc Vân thái hậu cười sáng lạn đi tới bên nàng . Tuy ko biết ai đã làm Phuong nhi nhà nàng trở nên đỡ cực cần thế này , nên chắc hẳn là đáng nể . ai dè lại như ý nàng , đi diệt luôn Ngọc Trinh đó , là cực kỳ đáng để nàng yêu quý , vậy là đứng ngay trước mắt , nữ tử này quá xinh đẹp , tuy hơi nghịch ngợm nhưng là hợp ý nàng

- mẫu hậu ??? - Nàng chớp mắt , ngây thơ - nàng muốn cướp Phuong của ta , ta quyết đấu nàng !!!

- Loan nhi ? Người muốn Phuong nhi 1 vợ 1 chồng ?

- ân , chả lẽ ko được a ?

- ko , mà là cực hợp ý ta , hahaha !!! - Mộc Vân cười , vậy thì hơi khó cho Phuong nhi , nhưng không sao a !!!

- haha , vậy mẫu hậu , người chọn chủ đề cho Loan nhi chứ ?

- ân , vậy ta đề cử cầm a !- nàng nói

- khoan đã , vậy bất tiện cho ta ! Ta sẽ chọn , ko được sao ? - Hồ Điệp Điệp lên tiếng

- được , người chọn ! - kệ đi , ngoài sáo thì chẳng có gì nàng ko biết !!!

- vậy ... có 4 mục , mục đầu tiên là cầm , ta sẽ đấu trước và người phải sử dụng cầm ta đã dùng trong màn trước để thi , mục thứ 2 là trù , ta đề nghị làm 1 thứ bánh , mục thứ 3 là chế được , làm được bất kỳ người muốn nhưng ko được chết người , mục thứ 4 là đấu võ , sẽ dùng tay đôi !!! - nàng ta nói , giọng trào phúng , chả lẽ nàng ta ko biết việc nàng nô cung hoàng hậu ? Chả lẽ tin ko bay xa như vậy ? Dám thách nàng 2 môn nàng giỏi nhất ? Rất được !!!

- trước tiên , ta yêu cầu 2 ngày nữa ở Cẩm sắc lâu , tuy là thanh lâu nhưng rất tốt , sẽ ở đó để thi tài , vào giữa trưa , sẽ có mặt . Bây giờ mời bắt đầu yến tiệc thọ 28 của Hoàng Thiên Minh đi - Nàng nhón miếng , phát tay . Loan Loan này thật ko biết sợ là gì , gọi tên thật của hoàng thượng khi hần ở đây . Còn nói là thọ hần , hần già tới mức ý ư ? Hay hần sắp chết a ???

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cuồng Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 38

Sau khi kết thúc yến tiệc sinh thần của Hoàng Thiên Minh , nàng đã sớm về tam vương phủ , giao phó cho Bạch Bạch chút chuyện

Cổng sau của Cẩm sắc lâu

Loan Loan 1 thân dạ hành phục , nói với Bạch Bạch đang mặc bạch y , xem ra nàng chuẩn bị đi ngủ a !!!

- Bạch Bạch, hần về chưa ?

- chỉ tử , hần về từ 1 khắc trước !!!

- rất tốt , đưa ta tới chỗ hần .

Bên trong Cẩm sắc lâu

- chủ tử - Trọng Nam cúi người , thân mặc hắc trường bào , phong lưu tuấn lãng . Thật ko uống công bỏ tiền mua 2 người bọn họ

- rất tốt , xem ra đã xong , liền liệt kê tên các cửa hàng đó ra , ta sai người tu la môn bảo lãnh . Sau khi xong , đưa Bạch Bạch để đưa ta . Trưa mai người sang Nhục quốc mua vài thứ cho ta a! Tuy vất vả nhưng ta sẽ thưởng a !!! - nàng nhìn hần với đôi mắt tín nhiệm , khá cảm thông nha !

Trọng Nam : người ác quá , chủ tử

- vậy ... Hoàng Lam Phương đó - hần thấp giọng , ngập ngừng

- hử ? chuyện gì ? À mà thôi nha . Ngươi ngồi nghỉ đi , trưa mai sớm đi cho ta . Ko nói nữa , ra ngoài đi rồi gọi Bạch Bạch vào đây ! - nàng ỉu xiu nói

- ân

1 khắc sau

- chủ tử , người gọi ta ?- Bạch Bạch bước vào

- ân , ngươi có hình vẽ các tiểu thư quan lại trong kinh thành chứ ?

- ân , ta có

- rất tốt , mang tới đây - nàng nhoẻn miệng , đôi mắt cong lên tà mị

- đây , hơn 30 người

Nàng hí hửng , lật từng cái ra xem , 1 lúc sau , tìm được 17 người . Đúng vậy , là 17 người đã bám víu quanh hần trong yến tiệc đó !

- giết các nàng - Loan Loan lãnh đạm nói , đụng vào người của nàng chỉ có đường chết !

- chủ tử , ko nên , giết người hàng loạt như vậy rất dễ bị tóm . Trong đó còn có cả nhị và đại tiểu thư tể tướng phủ !

- vậy thì hử , để lại nhị tiểu thư tướng phủ , ta tự tay xử lý ! - vừa nói vừa cầm hình của nàng ta lên , nàng hiện ra trong mắt tràn đầy ám khí , đã mấy lần đụng độ , ta tự xử lý sẽ tốt hơn !!!

Hần chỉ có thể nàng được ôm , nữ tử khác , giết ko tha . Nếu hần ôm nữ tử khác , cả 2 người , sống ko bằng chết !

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cuồng Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39

đã qua 1 ngày từ khi Đệ nhất tài nữ Hoàng thành khiêu chiến Đệ nhất tài nữ Thịnh thành .

Loan Loan nàng chính là muốn làm bánh kem của hiện đại a ! Nhưng gặp khá nhiều vấn đề là ... ở đây ko hề có lò nướng bánh , vậy nên cần cho hỗn hợp vào 1 cái khay bánh a! Rồi đun bằng lửa nhỏ , nhưng làm vậy rất lâu đó !!! Vì đã bảo Trọng Nam đi Nhục quốc 1 chuyến mua nguyên liệu tốt nhất , tuy vậy hần chắc sáng mai mới về , nàng đành tạm dùng nguyên liệu sẵn có vậy !!!

- tâu a ! Ta muốn ăn !!! - Di Di nhìn chiếc bánh kem nàng mới làm , tuy ko hiểu 1 loạt cái nàng vừa bôi bôi trét trét lên cái bánh bông bông tròn tròn đó là gì (kem tươi Loan tự tự làm đó !!) nhưng nó toả ra mùi thơm nhẹ nhàng của dâu tây ! Thêm vào đó nàng cũng tỉa vỏ dâu rất tinh xảo a ! Nhìn trông rất

đẹp . Di Di nàng chưa được ăn cái gì như vậy a! Nhìn rất đẹp , nhưng là tam tẩu làm ko biết là ăn có chết ko nữa !!!

- hử ? Muốn ăn mảnh hủ , nha đầu này !! Ta sẽ uội ăn mà , haha !- nàng yêu chiều néo má Di Di

- hử ? Bánh đó to vậy , có thể cho ta ăn cùng ko thể ? - Hoàng Lam Phuong thân vận bạch y bước vào , theo sau là Hoàng Thiên Minh vận hắc trường bào , tuần lã phong trần, Hoàng Khiêm Tôn _ nhị vương gia thân tử y xinh đẹp , tà mị mê hoặc , Hoàng Sang Kim _ tứ vương gia ngây thơ trong sáng với lục y , mấy người này đi đông đủ như vậy , là tính quyền rũ nàng sao ?

- hửm ? Ko cho !

- coi nào Loan nhi a ! Nàng rõ ràng làm 3 cái mà , kì quá thể !!! - Hoàng Lam Phuong nhìn nhìn nàng , bĩu môi xinh đẹp , như vậy kể cả nữ nhân hay nam nhân cũng có thể vì hủ mà chết đó

- ko nha ! 1 cái ta muốn gửi cho phụ thân với Nha nhi và đại ca ở Uyển tướng phủ , 1 cái ta muốn gửi tới cho Bạch Bạch và các nữ tử ở Cẩm sắc lâu !!

- cái gì ? Cẩm sắc lâu là sao ? - Hửn tròn mắt , nàng dám hồng hạnh vượt tường hủ ???

- á , ko có gì !!! - biết nói lời gì đó , Loan Loan lúng túng che miệng

- huynh thật ngốc a ! Có cái đó cũng ko biết !!! - Di Di bĩu môi , ý nói châm chọc nhìn Hoàng Lam Phuong

- tam đệ , nơi đó lớn như vậy , đệ ko biết ? Đệ nhất thanh lâu Hoàng thành đó !!! - Hoàng Thiên Minh tiếp lời của Di Di, tiếp tục nói

- đúng , nghe nói trước đây chỉ là 1 kỹ viện nhỏ bé , nhưng ... có 1 cảm y nữ tử đã mua nó hơn 3 tháng trước . Nữ tử này ... tóc tím than , búi lệch với hồng lựu ngọc tím trầm , mắt tím bạc rất đẹp . Vì thế nàng quá đẹp nên đã nhiều người đi ngang qua nhớ rõ - Hoàng Khiêm Tôn vừa vuốt cằm thanh tú , vừa nhẹ liếc mắt phía Loan Loan, mặt tái xanh tái đỏ

- UYỄN NHƯ LOAN LOAN !!!!! - hửn gào ầm lên- thế là thế nào ??? Khôn hồn mau bán cái kỹ viện đó đi !!! - Nàng là lợi dụng để hồng hạnh vượt tường hủ ??? Ko phải đó là bộ dáng lúc nàng gặp hửn lần đầu a ???

- ta ko làm gì bất chính a , người có thể xem mà !! - Nàng chớp mắt , dáng vẻ ôn nhu nói với hửn , rồi quay sang lừ mắt với Hoàng Thiên Minh và Hoàng Khiêm Tôn , ý nói : được lắm , câu hoàng đế , câu vương gia !!!

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cuồng Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 40

Buổi tối hôm đó _ tam vương phủ

- Phuong , người và thái tử Luân Nghị quốc _ Ngân Dạ là quan hệ như thế nào ? - Loan Loan ngồi cạnh bàn trà , mặc áo ngủ mỏng trắng muốt , yếm trắng còn mờ ảo bên trong . Tóc tím bạc lẳng lơ buông xoã , mắt tím than mơ hồ , mi dài như cánh bướm , uốn lượn . Môi đào khẽ nhếch lên nói . 1 tay chống cằm , tay kia mân mê cốc trà hoa cúc .

- hử ? sao nàng hỏi chuyện đó ? - Hoàng Lam Phuong thân bạch tổ y đứng dậy khỏi bàn tẩu chuông , tiến tới chỗ nàng, ngồi xuống , cầm 1 cốc trà khác lên , tóc tùy tiện buông xoã xuống vai , khuôn mặt trong sáng vô độ , thật khó để nàng kiềm lòng muốn cắn hửn nga !!!

- trong yến hội , ta thấy người và hửn cứ liếc nhau mãi ... - Nàng bẽn lẽn nói , thật ko ngờ có lúc nàng lại thẹn thùng thiệt sự nha ???

_ PHỤT _

Hửn đang uống trà , nghe nàng nói vậy , trà từ miệng hửn phun hết lên mặt nàng .

- NGƯỜI LÀM CÁI GÌ VẬY HỦ ??? - Nàng gào thét , tay kia cầm chén trà tính ném hửn

-ây ! Bình tĩnh a , ta kể nàng nghe !!! - hửn cười trù

- được , nói ! - Nàng thu lại vẻ tức giận , nghiêm chỉnh nghe

- là trong yến hội đó , tên Ngân Dạ đó ... cứ nhìn người , ta thấy khó chịu , liền lườm hửn - hửn nói , có ý tốt giúp nàng , vậy mà bị nàng nghĩ hửn bị đoạn tụ ?

- haizz... vậy là tốt , ta cứ nghĩ 2 người có gian tình ... - Nàng giở giọng , thờ phào

- đủ, đi ngủ đi, ko phải sáng mai nàng đi thách đấu ư? - hấn khẽ vuốt tóc nàng, dịu dàng nói

- ân, đi ngủ - nàng ngây thơ trả lời, cười ngọt ngào

Sau khi đợi hấn thay áo ngủ, nàng và hấn tất nhiên là đi ngủ. Hấn ôm nàng, tham lam hít thở hương thơm của tử la lan trên người nàng. Loan Loan ko hề đẩy hấn ra, ngược lại dụi dụi mình vào hấn, như 1 con mèo nhỏ. Thoải sức cho hấn bồn cọt trên đôi môi nàng, mi mắt nặng trĩu, như 1 bức màn hạ xuống. Nàng dần đi vào giấc ngủ

Hôm sau _ Cảm sắc lâu

Hồ Điệp Điệp công chúa thân hoàng y, tóc búi với trăm phẩy thúy, gài kẹp hình phượng. Thân váy thêu hình phượng hoàng, trang sức trên tay, cổ nàng thực đáng giá. Đây là khoe đồ hà ???

Loan Loan thân cảm y thêu vài bông cảm tú cầu, tóc tết xuống 2 bên với kẹp ngọc mắt mèo, giản dị xinh đẹp, vẫn ko thoa chút phấn nào, nàng tựa ko phải phẩm nhân mà là tiên nhân.

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cuồng Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 41

- bắt đầu được rồi! - Loan Loan khẽ gật đầu, phía Hồ Điệp Điệp nói

- vậy, người nào là chủ cuộc ??? - Hồ Điệp Điệp kiêu ngạo nhìn nàng.

- thái tử Luân Nghi quốc _ Ngân Dạ, thái tử Ngạc quốc _ Nhân Khuyết Thành, Lương quận chúa của Thanh quốc và tứ vương gia Kim Tỏa quốc _ Mộ Dung Nguyên, công chúa Huệ quốc _ Tuyên Nha Nha

- vật thưởng thì sao?

- Chức vụ tam vương phi Hoàng Bảo triều, Hoàng Lam Phụng và ... người thua sẽ làm 1 điều người thắng nói

- rất tốt !!! Phần đầu tiên: cầm

(Phụng ca thật tội nghiệp, ko có tiếng nói trong cái này T_T)

2 nha hoàn nhẹ nhàng kê cầm lên vũ đài, Hồ Điệp Điệp phát đuôi vẩy ngồi xuống, nhẹ nhàng đánh 1 khúc, nàng ta trước khi đánh có khứa nhẹ 1 dây đàn thanh âm quan trọng. Dây đàn tuy bị đứt nhưng ko làm mất vẻ dịu dàng của bản nhạc nàng ta đánh

- ko biết là móng tay Điệp công chúa lại sắc như vậy nha? Người để vậy rất bản a!! - Loan Loan chớp chớp mắt nhìn Hồ Điệp Điệp

- ha ha, chắc do dây đàn mỏng thôi! - Hồ Điệp Điệp cười đáp trả

- ko ngờ công chúa Huệ Ngọc quốc lại có món đồ ko bền như vậy? - Nàng tiếp tục đả kích

- được rồi, Loan nhi, nàng nên bắt đầu, chỉ là 1 dây đàn, ko làm khó được nàng đúng ko? - Hoàng Lam Phụng thấy tình thế ko ổn, ôn nhu nói với nàng

- được, chẳng qua là 1 dây đàn đứt, bình thường mà!!!

Hồ Điệp Điệp: bình thường? Để xem người bản lĩnh tới đâu ???

Loan Loan ngồi xuống, tư thái lạnh lùng, góp thêm thành công cho bản nhạc hùng hậu của nàng, 2 bản nhạc nàng là cực kỳ đối lập, ko rõ thắng thua.

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cuồng Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 42

- uhm... phải nói sao nhỉ ??? Ta là nữ tử nên có khi sẽ về phía Điệp công chúa , vì bản nhạc nhẹ dịu đó rất hay , ta chọn Điệp công chúa ! - Lương quận chúa mỉm cười dịu dàng , người con gái này đúng là thích về dịu nhẹ thật a !!!

- cảm ơn Lương quận chúa , chỉ chút tài mọn thôi !!! - Hồ Điệp Điệp cúi đầu cảm ơn , về dịu dàng thực nữ như thiết !!!

- bản nhạc của Loan vương phi thể hiện rõ bản sắc dân tộc _ 1 nơi lấy võ là chủ , rất hay và xứng đáng , ta chọn Loan vương phi - Ngân Dạ lạnh lùng mở miệng . Nam nhân này nói cũng kiêu ngạo như vậy ???

- tạ ơn Ngân Dạ thái tử , ta chỉ nhã hứng khảy dây đàn - nàng che môi cười dịu dàng , ý nói đây ko phải là gì đối với ta chỉ 1 chút tài thôi !!!

- haha . Lương quận chúa nói rất đúng , là nữ nhi nên như vậy , có lẽ ta ... cũng đứng về phía Điệp công chúa . - Nhân Khuynh Thành yếu ớt cười

Bỗng tất cả mọi người đưa ánh mắt phía tứ vương gia Kim Tỏa quốc _ Mộ Dung Nguyên và công chúa Nhuệ quốc _ Tuyên Nha Nha

- à ... ờ ... ta thấy Ngân Dạ thái tử nói ko sai , lấy võ làm chủ , ha ... ha. ...có lẽ là Loan vương phi - Mộ Dung Nguyên đứng hình , ngập ngừng nói

- nữ nhi cần dịu dàng , đây là điều cần nhất , ta theo Điệp công chúa - Tuyên Nha Nha nói thẳng

- vậy , người thắng là Điệp công chúa

Hồ Điệp Điệp đi tới bên cạnh Loan Loan , ghé sát tai

- chịu thua đi , đồ ngu ngốc !!!

- mới vòng đầu , im đi , đồ rẻ mặt ! - nàng mỉm cười ngây thơ đáp lại

- được , bắt đầu vòng tiếp đi - nàng ta cười gian , ngữ khí kiêu ngạo

Tầng 2 của Cẩm sắc lâu

- haha , nhị đệ , ngươi nghĩ ai sẽ thắng ? - Hoàng Thiên Minh vận lam y sẫm màu , cười tươi , nói với Hoàng Khiêm Tôn

- chắc , thứ bánh hôm qua đó tuy nhìn lại như ăn rất ngon , kem tươi đó ko quá đặc , nhỉ . Tứ đệ ? - Hoàng Khiêm Tôn lại liếc mắt qua Hoàng Kim Sang , ko thấy hắn trả lời - tứ đệ , ngươi đang nhìn cái gì ? - Hoàng Kim Sang là chăm chú nhìn dưới đó với ánh mắt lơ đãng ?

Hoàng Thiên Minh theo ánh nhìn của hắn là ... Tuyên Nha Nha ?

- hehe , Tuyên Nha Nha công chúa thật xinh đẹp , ngoại hình chuẩn , ko biết ta có nên cho nàng làm tần hoàng hậu ko ??? - Hoàng Thiên Minh cười gian , liếc liếc Hoàng Khiêm Tôn , ý nói hắn nhìn xuống dưới

- hà ? Huynh nói cái gì ? - Hoàng Kim Sang nghe thấy gì đó , giật mình , quay phía hắn hét lớn

- huh ? Nhưng đại ca a , ta đang muốn lập nàng làm phi , nàng hôm trước có tới nói chuyện với ta , thân mật lắm nga !!! - Hoàng Khiêm Tôn tiếp tục cười gian góp vui .

- 2 .. 2 người đang có mưu đồ gì ? - Hoàng Kim Sang ngây ngốc nhìn 2 kẻ này kẻ xướng người họa

- thôi đi , 2 người này , đã già rồi còn trêu tiêu đệ như vậy - Hoàng Lam Phương khuôn mặt xinh đẹp nhăn nhó đi vào

- hừm ! Nói ai già hả ? Ta chỉ muốn tứ đệ mau mau bắt thóp Nha công chúa đó đi thôi !!- Hoàng Thiên Minh bắt đầu đỏ mặt , biện minh

- tam đệ , ngươi dạo này ta ko gặp , có phải được giải quyết nhu cầu sinh lý nên đẹp ra vậy ko ? - Hoàng Khiêm Tôn ngả ngón nói

- đúng vậy , tam ca dạo này thực rất đẹp , y như nữ t....

Hoàng Kim Sang chưa nói xong , 1 chiếc đu đã bay tới ngay sát cổ hắn

Hoàng Thiên Minh : tiểu đệ của ta , ta ko cứu được ngươi đâu !!! Dưới hoàng tuyền đừng hận đại ca này nhé !!!

Hoàng Khiêm Tôn : chết chắc rồi tứ đệ ngây thơ của ta ơi , tam đệ rất đi ghét nói là giống nữ nhân a !!!

Hoàng Lam Phương : nhu cầu sinh lý ? Nhi cầu sinh lý ? Nhu cầu sinh lý ? Nhu cầu sinh lý ? Nói gì chứ ? Hôn thì chỉ chạm môi , ko chạm lưỡi , nói vậy thì nhu cầu sinh lý thì sao a ???????

Hoàng Kim Sang : Nha nhi , hẹn ước bên nhau trọn đời của ta và nàng ko được nữa rồihức!!!

Chương 43

- tiểu thư , chúng ta có đến quá muộn ko ? - Ngọc Di cười xinh đẹp đi vào, đi sau là Uyển Thục Nha , Uyển Minh Phong và Uyển tướng quân .

Hôm thử làm bánh đã gạ gẫm Ngọc Di đi về Uyển tướng phủ đưa bánh và tới đó ăn luôn , ai dè nàng giờ này mới về , lại hú hí với đại ca của nàng nữa sao a ???

- hừm , Ngọc Di , nhớ tới tiểu thư ta rồi sao ? - Nàng từ sàn đấu nhảy xuống , bĩu môi

- tiểu quý , đã về nhà chồng 2 tháng mà ko biết về chơi với đại ca sao ? Ngọc Di mới đi được 1 hôm đã kêu oai oái rồi - Uyển Minh Phong cốc đầu nàng 1 cái , đương nhiên là nhẹ

- xí , chỉ là ... ta quên thôi - nàng tiếp tục bĩu môi

- Loan nhi , người sống có tốt ko ? Tam vương gia có làm gì người ko ? - Uyển tướng quân ôm nàng vào lòng , nói ân cần

- phụ thân , ta sống rất tốt , hẳn đối với ta rất tốt , còn người thì sao ? Hình như người già hơn rồi nha !!! - Nàng cất giọng trêu chọc , lè lưỡi tinh nghịch

- nữ nhi này , người thật là . Nhưng người đẹp hơn rất nhiều , ta mong người sống hạnh phúc , nữ nhi ngoan!! - Uyển tướng quân xoa đầu nàng , yêu chiều nói

Nàng quay ra , thấy Uyển Thục Nha đứng sau mỉm cười , nàng tiến lại chỗ nàng ta

- Nha nhi , nhớ tỷ tỷ ko ?

- tỷ ta ... rất nhớ , tỷ đi rồi , ta ko biết nói chuyện với ai được nữa - Nàng cắn môi , khóc nức , tỷ muội này thật tình sâu nghĩa nặng nha !!!

- ân , vậy mọi người tới xem ta thi đấu hà ???

- ko phải thế thì có lý do khác hả - Uyển Minh Phong búng tay vào trán nàng , nhếch mép nói

- được , vậy hãy xem rõ nha , ta sẽ thắng 1 cách tuyệt vời !!! - nàng cười tươi , má lúm càn sâu , tự tin nói .

- vậy này ai thắng thế , tỷ ? - Uyển Thục Nha kéo ống tay nàng , nói

- à , Hồ Điệp Điệp

- vậy mà kêu sẽ thắng hả ? - Uyển Minh Phong tiếp tục búng vào trán nàng

- ca , đau đó . Ta chỉ cho cô ta thắng màn này thôi !!! - nàng bĩu môi , bắt mồm nói - ta lên tiếp tục !!!

- bắt đầu được chứ ? - Hồ Điệp Điệp tới chỗ nàng , nói

- ân

2 nha hoàn đi ra , đưa 2 người sang 1 khoang bếp khác nhau

Bên Loan Loan

1 chiếc khay bánh đã sớm được đun trên lò , vì bánh của nàng như vậy sẽ rất lâu , nên đành gian lận chút a , chỉ là nhờ Bạch Bạch đun hộ chút thôi !!!
Hiện tại dù bánh đã xong nhưng làm kem tươi cũng rất khổ nha !

Nhưng dù thế , nàng cũng cần làm thật đẹp để cho 1 người

Tầng 2 của Cẩm sắc lâu

_RẦM_RẦM_

Hoàng Lam Phương đang giận dữ đánh bay đồ đạc

- tứ đệ , nhị ca , nhu cầu sinh lý ư ? Giống nữ tử ư ??? 2 người thực muốn chết !!!
 - ưc , ko có ý đó , là ... là- Hoàng Khiêm Tôn xua xua tay , mặt xanh lét nhìn hấn
 - vậy ý gì ???
 - a ... ta muốn hỏi hỏi ... hỏi
 - HỎI CÁI GÌ ? NÓI NHANH ĐỀ !!!! - hấn đập tay , cái bàn vỡ vụn
 - muốn hỏi , nếu Loan Loan thua thì huynh tính làm gì ? - Hoàng Kim Sang nhảy vào nói
 - Nàng đã tính trước rồi - nói tới đây , mặt hấn đổi màu y con tắc kè
 - cái gì ? - cả 3 người đồng thanh nói
 - thực ra ... nàng nói , nếu nàng thua thì ngày đại hôn tân vương phi sẽ là ngày cả Huệ Ngọc quốc đón chào thêm 1 ngày lễ mới trong năm _ thờ cúng Diệp công chúa và Hoàng Bảo triều sẽ thêm đất dề sông - hấn khó coi nhìn 3 người họ
 - chắc , nữ này thật cuồng vọng ! - Hoàng Khiêm Tôn tặc lưỡi
- 3 người kia mặt mày xanh mét nhìn hấn , chắc ở biên giới lâu quá (ý là Tôn ca được giao nhiệm vụ giám sát biên giới ý , thế nên ko có ở trong thành a) , hấn biết tin nàng cho nỗ cung hoàng hậu ư ? Nàng cuồng vọng thật nhưng , nàng nói sẽ làm được !!!

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cuồng Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44

- Thời khắc 2 tiếng đã xong , mời ra ngoài
- Loan Loan và Hồ Diệp Diệp bê bánh ra ngoài
- hửm ? Bánh quế hoa và - Lương quận chúa nhìn sang phía Loan Loan giật mình
 - đó là bánh kem / bánh ngọt ????? - 2 giọng nói cất lên .
- Nàng xoay đầu về phía cất ra giọng nói . NHÂN KHUYNH THÀNH ???
- xuyên ko ???? - cả 2 người đồng thanh
 - 2 người sao thế ? Thành thái tử , Loan vương phi ? - Ngân Dạ nhũn mày
 - à , ko có gì - nàng cười , khẩu hình với Nhân Khuynh Thành : chút tới tam vương phủ . Hấn gật đầu .
 - vậy , đó là thứ gì vậy , tam vương phi - Lương quận chúa lên tiếng
 - bánh kem - nàng cười mỉm
 - bánh kem? - trừ Nhân Khuynh Thành và những người đã được nàng cho ăn đều nói khó hiểu , kể cả những người tới xem cuộc thi
 - vậy , có thể ăn chứ ? - Tuyên Nha Nha khoé miệng co rúm , thứ tam vương phi này làm , ko biết có độc ko nữa
 - được chứ , để ta cắt !!!
- nàng cắt đôi người 1 miếng
- nguyên liệu chính là dâu tây hả ? - Nhân Khuynh Thành cười xinh đẹp nhìn nàng . - bình thường bánh kem kem rất nhiều , hàm lượng đường cao , nhưng bánh của cô thực sự ngon đấy ! - hấn mỉm cười
 - haha , là ta cố ý mà , nguyên liệu là dâu cũng cố ý đó ! - nàng bụm miệng

- ý là ... ?

Những người còn lại thực sự ko hiểu 2 người này nói gì . Cái gì mà bình thường nhiều kem , hàm lượng là cái gì ? Đường hả ? Vậy vị thái tử Nhân Khuynh Thành là biết rõ thứ bánh này hả ?

Hồ Điệp Điệp tuy rất tức , muốn xông vô đập nát cái bánh đó đi lắm nha , nhưng đâu có được

- haha , hôm nay là sinh nhật của 1 người ta vô cùng yêu quý đó !!! - nàng vừa nói vừa đi về phía Ngọc Di - tiểu ... tiểu thư ... ! - Ngọc Di khoé mắt đỏ hoe , mũi sụt sịt

- thôi mà , ngày vui tỷ khóc lóc mất vui nha!!!! - Nàng cười xinh đẹp . Cái này là 1/2 dự định của nàng . 1 nửa là muốn Ngọc Di vui , nửa còn lại là muốn Hoàng thành chấn động thêm 1 lần nữa : tam vương phi là người đối xử bình đẳng , ko ức hiếp kẻ yếu nha!!!

- vậy , cả 2 cái đã ăn xong rồi , mọi người có thể ra quyết định ko ? - Nàng cười tươi , trong mắt dấy lên tia cuồng vọng .

- uhm... bánh của Loạn vương phi rất lạ , lớp ở trên có phần man mát , khá thích hợp trong mùa hè . Phần bông ở dưới rất mềm , vị dâu nhẹ . Kể cả cách tía vỏ dâu trang trí cũng rất đẹp . Còn nữa , Loạn vương phi đã thể hiện mình là người chủ tốt . Ta rất thích , ta chọn Loạn vương phi - Lương quận chúa rút ra 1 đồng nhận xét , cười dịu dàng

- ta ko có ý kiến , ta theo Lương quận chúa - Tuyên Nha Nha nói

- ta như Tuyên công chúa và Lương quận chúa - Ngân Dạ tay mân mê chiết phiến , tay kia chống cằm nói

- ta vô điều kiện theo Loạn vương phi - Nhân Khuynh Thành mỉm cười xinh đẹp

- ta cũng vậy thôi !!! - Mộ Dung Nguyên liếc mắt phía nàng : công nhận , nữ tử này thực có tài , nếu ko phải đã có Hoàng Lam Phương kia , thì ...

- rất tuyệt , thẳng tuyệt đối , chúc mừng Loạn vương phi - Yên Như cười , người này chính là đệ nhất mỹ nhân của Cẩm sắc lâu , rất vừa ý nàng , nói năng nhanh nhẹn , cho làm MC luôn .

- haha , ta chỉ bắt tài nghĩ ra món bánh ngọt này thôi !!! - Nàng dịu dàng cười : cười nữa đi Hồ Điệp Điệp , bây giờ ai là giỏi ? Tất nhiên là ta !!! Hahaha !!!

- ko tệ , Loạn vương phi !!! - Hồ Điệp Điệp bắn tia mắt phía âm lãnh phía nàng , cười giả tạo .

- vậy , tiếp tục phần 3 luôn chứ , ta hiện tại rất hứng thú !!! - nàng cười thập phần tà mị , khuôn mặt thêm xinh đẹp , lúm đồng tiền sâu thấy rõ , mắt kéo thành hình con cong xinh đẹp . Ma mị , mê hoặc , như phù thủy đội lốt công chúa .

- được , như Loạn vương phi đề nghị , được đã được làm từ sẵn , người có thể bắt đầu chứ ?

- rất tốt , nhưng đây là độc được nên các vị sứ giả ko cần uống đâu , chỉ cho người ta nhắm trúng là được !!! - nàng tiếp tục cười

Hoàng Lam Phương: Loạn nhi này , đã cười như vậy sẽ có án mạng xảy ra a !!!

Hoàng Di Di : tam tẩu , ta rất kết độc được tẩu chế a , nếu thành công ta sẽ học lỏm bí quyết !!!

Phạm Ngọc Di : vương phi đã cười thì ... sắp sập trời a !!!

Uyển Minh Phong : muội muội của ta , ta đã cảm ơn trời phật vì hôm đó ko uống được người chế , ai mà bị nàng nhắm trúng sẽ thê thảm lắm đó !!!

Hoàng Thiên Minh : tam đệ thê , vụ việc hồng công cung ta bỏ qua , miễn người đừng chọn ta lên !!!

Uyển Gia Khinh (Uyển tướng quân) : nữ nhi , người đừng cười nữa , rất dễ làm người ta nổi da gà , chỉ cần người nhắm trúng người đó sẽ là người thảm nhất Hoàng Bảo triều !!!

- mọi người đừng lo lắng như vậy , ta chọn là người từng đắc tội với ta , thêm cái nữa cái tội béo quá , làm ta đá 1 phát gãy xương chân , và đã bị tổng vào lãnh cung - Nàng lại cười độc ác , trong mắt như tràn ngập máu tươi - haha , chính là người mọi người nghĩ tới đây , là Nhâm Ngọc Trinh , tiền hoàng hậu - nàng giả bộ ngây thơ , cười tiếp

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cường Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 45

Từ cửa chính Cẩm sắc lâu có 2 tên thị vệ đang đưa 1 nữ nhân vào. Tóc rối bù xòa ra trước mặt, chân tay gầy gò, dính đầy đất, váy trắng vải thô đã vậy bẩn kinh khủng, người phát ra mùi hôi thối, bẩn thỉu

- cột nàg ta lại cái cột kia, ko sẽ chạy mất đấy! -- nàg xinh đẹp cười.

Tất cả mọi người ở đây, ko trừ 1 ai mà nghĩ: người ta đã thảm như vậy, chỉ có đấ tội chút, vào lãnh cung ko phải kinh khủng rồi sao? Giờ lại cho làm chuốt bạch ư???

Tầng 2 của Cẩm sắc lâu

- sao huynh để mỹ nhân bị như vậy? Ko phải cái Nhâm Ngọc Trinh này huynh kêu làm dụng cụ phát tiết rất tốt sao? - Hoàng Khiêm Tôn phía Hoàng Thiên Minh nói

- người ở biên giới ko nghe tin gì ư? Việc này liên quan tới mẫu nghi thiên hạ Hoàng Bảo triều mà tin lan ra quá ngán như thế? - Hoàng Thiên Minh đáp

- huynh à, ta kể cho, sự tích ngàn năm có 1 nha, biến hóa kỳ diệu của đệ nhất tài nữ Hoàng thành dịu dàng nét na sang tam vương phi lãnh đạm vô tình nga !!!- Hoàng Kim Sang nhảy vào, phía Hoàng Lam Phung cười gian

- nói đi - Hoàng Khiêm Tôn đáp

- nha, nàg mới về làm dâu mấy ngày đã tới cung làm loạn. Nàg chế cái gì đó đen đen rồi ném, nổ cung hoàng hậu, sau đó hoàng hậu chửi mắng nàg, nàg đá nàg ta 1 cái văng xa đập đầu vô đá, bất tỉnh. Bị hoàng huynh phân rất vô lý rồi vào lãnh cung đó !!! Nghe là hôm sau bị gãy chân rồi thêm tuần sau tới nô công cung !!!

- CÁI GÌ? CÔNG CUNG LÀM BẰNG GỖ TRẮC ĐÓ??? - Hoàng Khiêm Tôn hán hét ồm ồm

- vậy mới nói, cái công ta bự chẳng vậy đó ... - Hoàng Thiên Minh day day thái dương, mệt mỏi nói

- trời ơi, tổn ngân khổ quá !!! - Hoàng Khiêm Tôn tiếp tục hét

Hoàng Lam Phung: ta tự thấy cảm thông ta khi có 1 người huynh đệ là vương gia mà ki như vậy !!!

Tầng dưới Cẩm sắc lâu

- AAAAAAAAAAAAAAAAAA - Nhâm Ngọc Trinh sau khi nuốt viên dược, của Hồ Điệp Điệp thì khuôn mặt tái xanh, hét lớn

- viên dược này có tác dụng khiến tim gan, dạ dày, hay tất cả thứ bên trong con người đau tới thấu ruột gan, kéo dài 3 tiếng - Hồ Điệp Điệp cười, sau đó nhét cho Nhâm Ngọc Trinh 1 viên giải dược vào miệng, nàg ta ngừng hét.

Hồ Điệp Điệp: đồ yêu điệu, người nghĩ lại con gái chân yếu tay mềm thắng được ta ư? ta 1 tay người đứng thứ 3 trong Tu La môn rèn luyện đấy

(yêu điệu? Con gái chân yếu tay? Tỷ nhầm rồi. Đứng thứ 3 trong Tu La môn rèn luyện? Là người đứng lên nói khi Loan Loan nhận chức ý mà, sai đối thủ rồi cung !!!)

Loan Loan: hờ? Nội tạng đau nhức? Cái này lúc 3 tuổi nàg đã biết làm, bình thường quá !!!

Loan Loan 1 tay nâng cằm Nhâm Ngọc Trinh lên, nhét viên dược vào miệng nàg ta. Nhâm Ngọc Trinh định nhổ ra nhưng dược đã tan ngay từ khi vào miệng, ko khó khăn như Hồ Điệp Điệp kia, bóp cổ nàg ta để trôi xuống.

Từng tiếng crack nhỏ vang lên, tiếng hét của Nhâm Ngọc Trinh to choáng cả tai

- viên dược này ta cho tên tra khảo dược, công dụng như tên gọi của nó, dùng để tra khảo. Nó tan ngay khi vào miệng, mỗi 1 giây, phần cổ, chân tay, hay nói chung tất cả nơi nào là xương thì sẽ trải cảm giác xương bị rời ra từng chút 1, người uống phải sẽ nói tất cả những gì mình biết về thứ người khác hỏi. Ta đã bỏ vài thứ để ko chết người. Thật thú vị khi từng đoạn xương tay bị rời ra trong khi ko hề bị đứt !!!

Tất cả mọi người: THẬT KINH KHỦNG !!!

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói: Tam Vương Gia Là... Cuồng Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 46

- Loan vương phi, ta ... ko rành về độc và võ nên có lẽ ko quyết định trong 2 ván cuối - Lương quận chúa nét mặt sợ hãi, xua xua tay.

- ta cũng như Lương quận chúa - Tuyên Nha Nha cười bất đắc dĩ , chỉ là nàng muốn chạy thật nhanh tới Hoàng Kim Sang trong sáng của nàng thôi a !!!
- vậy nên , ta rời ghế chủ tọa , cho 3 nam nhân quyết định là được !
- Dạ thái tử , huyênh thấy thế nào?.- Mộ Dung Nguyên quay đầu qua Ngân Dạ .
- ta rất thích của Loan vương phi , từng khớp xương rời khỏi người , giết người rất dễ rồi !!! - hần cười thâm độc : nữ tử này , trong đầu chứa cái gì chứ ? Nghĩ ra cách giết người độc đáo thế ???- vậy Thành thái tử ? Ý người thế nào ?
- ta vô điều kiện theo Loan vương phi !!! - Nhân Khuynh Thành cười xinh đẹp
- ko phải nàng dùng sắc mua người rồi chứ ? - Ngân Dạ nhún mày
- ko có nha , chỉ là ta và nàng chung 1 bí mật !!!
- bí mật ?
- đúng vậy , động trời đó !!!
- được rồi , nói chung , thắng chính là Loan vương phi -Ngân Dạ đưa ra quyết định
- ko thể nào , chỉ là xương cốt rã rời , tìm gan đau đớn thì ko phải hơn sao ? - Hồ Điệp Điệp nói
- độc càng mạng càng tốt , xương cốt sẽ làm người ta tàn phế , độc của Điệp công chúa ko phải có giải được và chỉ cần tỉnh bệnh là được ư ? Của Loan vương phi , ko gì giải được - Ngân Dạ nhún mày , giải thích
- ta ko tin là ko gì giải được !!!
- nếu ko phục , người có thể cố thắng ván tiếp theo - Nhân Khuynh Thành nói
- được, bắt đầu luôn đi !!!

Tầng trên của Cẩm sắc lâu

- tứ đệ đâu rồi ? - Hoàng Thiên Minh ngó cái chẳng thấy Hoàng Kim Sang đâu đâu , quay hỏi 2 đại nam nhân còn lại
- bị Nha công chúa kéo đi chơi rồi - Hoàng Lam Phương lắc đầu ngán ngẩm
- chắc , mà Điệp công chúa này hiếu thắng thật , thú nàng ta sau này sẽ khổ đấy !!! - Hoàng Khiêm Tôn cười đều phía Hoàng Lam Phương
- ko có lựa chọn !! - hần nhún vai
- mà đệ ko có lời nói trong này thật sao ? Người nuông chiều nàng quá đáng rồi !! - Hoàng Thiên Minh tặc lưỡi , nhìn hần với ánh mắt tội nghiệp.
- ha , ta nuông chiều? Ta dám chống lại nàng , nàng sẽ giết ta mất ?
- người mà cũng sợ thế hả ? - cả 2 người nói , khuôn mặt trêu tức
- ko phải , mà là nàng võ công hơn ta rồi !! - hần thở dài
- gì ? Hơn cả đệ nhất Ma vương ư ?
- đúng vậy, chiều hôm qua , nàng nói muốn tỷ thí ta 1 trận . Kết quả ta thua , cộng thêm nữa , ta giờ đã biết , nàng chính là...

Sàn đấu Cẩm sắc lâu

- người ... yêu nữ !!! - Hồ Điệp Điệp 1 bên ôm má đang bị 1 vết thương như bị dao rạch qua
- người nói cái gì ? Người nói ta là yêu nữ ? - Nàng lườm mắt .

Xung quanh nàng , những cánh hoa tử la lan tím xinh đẹp bay đầy trời . Tóc tím bạc xoã , tung bay trong gió . đôi mắt tím than lơ đãng lướt qua mọi vật , nhưng chỉ cần như vậy , cũng đủ làm người khác thần hồn điên đảo vì nhan sắc của nàng , làm đối thủ của nàng có thể chết chỉ vì đôi mắt đó . Nhan sắc này khuynh đảo tam thế , nghiêng nước nghiêng thành , nhan sắc này, tuyệt thế mỹ nữ , đệ nhất mỹ nhân

Tất cả mọi người , chỉ chung 1 ý nghĩ : nàng chính là... ???

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cuồng Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 47

- nàng chính là Đế nữ vương - hắn quay sang phía 2 người kia , nghiêm túc nói

- ĐẾ NỮ VƯƠNG CHUYỂN KIẾP HẢ ???

Tầng dưới Cẩm sắc lâu

- người dám nói ta là yêu nữ ? Là muốn chết hay sao ? - Nàng lườm Hồ Điệp Điệp , nếu ko phải mất ko là vũ khí giết người thì Hồ Điệp Điệp nàng ta đã nằm trên vũng máu rồi

- người ... sao người ... ko phải đã quy định ko được sử dụng vũ khí ư ...? - Nàng ta run rẩy đưa tay phía nàng

- vũ khí ? Đây chỉ là những bông tử la lan VÔ HẠI thôi mà - đến 2 chữ “ vô hại “ nàng gằn giọng , kéo dài ra

- vô ... hại ??? - Hồ Điệp Điệp ngẩn ngơ . Nếu vô hại thì sao trên người nàng bị những cánh hoa đó xẹt qua lại máu chảy ròng ròng thế ?

Mọi người ai cũng im lặng , ko dám ho he , ko dám thở mạnh : Đế nữ vương chuyển kiếp ? Tại sao lại là nàng

Ngân Dạ : Uyển Như Loan Loan , nàng thực sự muốn phơi bày tất cả ? Nàng ko biết chuyện gì sẽ đến với nàng khi tam hành còn lại biết chuyện ư ?
Vây , Hoàng Lam Phương kia , 1 trong 2 người sẽ phải chết thôi ...

_ Bụp _

1 bông hoa tử la lan xinh đẹp nằm trên lòng bàn tay trắng như tuyết của nàng .

Nhẹ chạm vào , những cánh hoa bung ra , từ từ bay tới chỗ Hồ Điệp Điệp . Mọi người ngơ ngác nhìn cánh hoa xinh đẹp đang bay lượn .

Những cánh hoa bay tới khuôn mặt nàng ta

- mau quỳ xuống xin lỗi ta , rút lại câu nói vừa nãy và nhận thua , nếu ko , khuôn mặt này của người ... , chắc chắc ... - Nàng khẽ tắc lưỡi , giọng thương hại nói

- hừ , yêu nữ thì là yêu nữ , ta còn lâu rút lại , muốn ta nhận thua ? Còn mơ !!! - Hồ Điệp Điệp giọng khinh bỉ hướng nàng nói

- ta đếm tới 3 , người nên suy nghĩ . MỘT ! - Những cánh hoa khẽ nhẹ vào mặt nàng ta - HAI - những nơi bị đầu cánh hoa khẽ vào xuất hiện 1 nốt đỏ nhỏ xíu - B...

- TA ... TẠ LỖI , TA XIN THUA - nàng ta hét to , gằn từng chữ một .- vậy , người có thể cho ta biết ... tại sao người lại là Đế nữ vương ...???

- Đế nữ vương là cái gì ? Hôm ta định uống thử tra khảo được vì ta đã làm giải được đề phòng ko có tác dụng , sau đó ta thử viên khác y vậy với Phương , ai dè có tác dụng , hần la hết quần quai luôn đó . Hôm đó đi ngủ , Phương phát hiện ra nốt chu sa đỏ giữa ngực ta dùng để phong ấn Thổ lực đã bị phá , rồi mới hỏi hần . Ta còn biết hần chính là 1 trong ngũ hành _ nhất vương _ hóa . Hần nói tứ hành còn lại 1 là giết ta , 2 là làm cho ta yêu họ . Hần nói 1 trong ngũ hành sở hữu được Đế nữ vương _ thổ lực sẽ có được thiên hạ , trong ngũ hành , ai cũng có 1 năng ực dị thường của các yếu tố tự nhiên . Ta cũng thử thêm vài loại độc tố mạnh khác nhưng lại ko sao cả . Hần nó ta bách độc bất xâm đó !!! - nàng lòi 1 đồng hôm qua hần giải thích cho nói hết

Hoàng Lam Phương : tại sao lại lòi ta vào a , tứ hành còn lại mà biết thì đồ xô tới ám hại ta đó !!

Hoàng Khiêm Tôn : tội nghiệp hần thật

Hoàng Thiên Minh : tổn công che dấu để bảo đảm tính mạng cho hần , giờ lại bị lòi ra với cái có lằng xẹt !!!

Uyển Minh Phong: Loan nhi , sao người có thể vô tư như vậy ..???

Uyển Gia Khinh: tổn công mời lão sư tới cho nó cái phong ấn khi mới ra đời , tổn cả đồng bạc ...

Hoàng Di Di : tội tam ca , bí mật kinh khủng nhất bị trôi hết tiêu do cái miệng nhỏ xinh đẹp đó ...

Phạm Ngọc Di : vương phi , người nói tiện thật đó

Ngân Dạ : ko ngờ hần là nhất hành ... , chắc , bị sau 1 bậc

Chương 48

- vậy ... ta đã thắng, đúng ko ? - Nàng cười gian

- đúng ... đúng vậy ... ta ... sẽ ko tới gần Phuong vương gia nữa ... ! - Hồ Điệp Điệp lấp bắp , tái mặt nói

- ân , uống cái này !!!

- hà ???

- người thua sẽ phải làm theo lời người thắng nói !!! - nàng đưa tay ra , bắn 1 viên được vào họng Hồ Điệp Điệp

- khụ. khụ người người cho ta uống cái gì - nàng ta khó khăn nuốt xuống , ho khan vài tiếng

- ma hạ !!!

- ma ... hạ ??? - Hồ Điệp Điệp nàng ko phải nghe lầm chứ , ma hạ , độc được bắt giải ư ??? Chỉ cần nửa năm , độc phát tác ... người uống phải sẽ dần mất đi năng lực rồi phế võ ... chết 1 cách thảm thương ...

- đừng lo lắng thế !!! Chỉ 2 tháng phát tác được rồi , ko chết lâu vậy đâu , để ta cho người chết sớm hơn chứ !!! - nàng cười xinh đẹp , phẩy tay - nếu muốn giải được thì hãy tới tam vương phủ , đêm nay . Nhưng nói trước , độc của ta , chỉ ta giải được !!!

nàng quay đi ... rồi cục , Loan vương phi , nâng thêm 1 bạc kinh hoa .

Tầng 2 của Cẩm sắc lâu

- chắc , ta nên cho nàng 1 chức vị tốt hơn nữa - Hoàng Thiên Minh thở dài

- như hoàng hậu chẳng hạn ! - Hoàng Khiêm Tôn cười gian

- ko phải , nàng địa vị càng cao , ko kẻ nào dám động tới nàng . - Hoàng Thiên Minh thờ ơ nói

- tránh xa vương phi của bốn vương ra ! - Hoàng Lam Phuong gần giọng , nhảy qua cửa sổ , dùng khinh công bay đi mất

1 khắc sau

- Ngọc Di , về trước đi nga , ta và Di Di muốn xuống - Loan Loan phát tay , ý nói dừng xe , kéo tay Di Di ra ngoài

- vương phi ? Nhưng ...

- đi đi !!! -Nàng ko để ý , chạy 1 mạch xuống

“ tách “ _ 1 đạo âm thanh nhỏ vang lên

Loan Loan búng tay , hơn chục cầm y nhân bay tới trước mắt . Làm người đi đường 1 loạt tránh xa , ko ai ko biết : Tu La môn , ko nên động

Chả ai khác , tất nhiên là người của Tu La môn , khi nàng tới , Tu La môn vốn độ nhất sát thủ lâu giờ chính là nâng thêm vài bạc . Y phục cũng 1 tay nàng thiết kế . Trường bào nhẹ nhàng , dễ đi lại tím than , chỉ viền tím bạc . Biểu thị ko thể nào quên đó là 1 bông tử la lan nhỏ xinh đẹp được thêu đúng trước tim . Sau khi giết người xong sẽ để lại 1 bông tử la lan - kí hiệu của Tu La môn .Nhưng phải công nhận , đúng là chủ nào tố nấy ... toàn soái ca ko hà !!!

- mời những người trong tờ giấy này tới nay tới tam vương phủ . - Nàng chìa tờ giấy ra trước mặt bọn hân . 1 tên cung kính lên nói

- dạ . Chủ tử .- đám người bay đi như chưa từng đến

- chắc , tàu thật nghiêm tôn nha , thật sự khác với hồi mới về nhà phu nha . Mà tàu tính đi đâu ??? - Di Di tặc lưỡi , cảm thán

- mua quà cho Ngọc Di !! - Nàng cười , bước đi

_ RẦM _

- AIZAAAAAA ! Đất có mồ hờ ??? - Loan Loan nằm trên đất , gào thét , xoa xoa cằm . Mặt quay phắt ra sau
- oa , tẩu a , cực phẩm soái ca nga !!! - Di Di trầm trồ , mắt sáng rỡ nhìn nam tử ngất xỉu bên cạnh
- hả ? .tóc tím bạc ư ? Trên đời có 1 người mang màu tóc giống ta ư ??? - Nàng tròn tròn mắt . Nam tử này , môi mỏng tái nhợt trên khuôn mặt tinh xảo . Cằm thon gọn , lông mi dài , cong vút , lông mày thanh tú . Mắt nhắm nghiền , mũi cao và thẳng . Ko phải đẹp hơn Phương nhà nàng nhưng thể này cũng đủ làm nữ tử chết vì hấn rất nhiều .
- rất tốt , ta đang thừa 1 viên ma hạ - nàng lục lục ống tay , cười gian
- ế ??? Tẩu tính giết người sao ??? Ko được a !!!
- đùa thôi , căng dữ thế ??? Đưa hấn về phủ nào
- tẩu tính mang về tam vương phủ ? Ko được nha , hoàng huynh sẽ ghen đó !! - Di Di chớp mắt vô tội
- hấn ghen thì đáng sợ lắm sao ?
- ai biết , huynh ấy chưa yêu 1 ai trước khi yêu tẩu đâu !!!

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cuồng Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49

Tam vương phủ

- đây là cái gì ? Sủng nam hả ??? - Hoàng Lam Phương trên mặt hiện rõ vài đường hắc tuyến , tròn mắt nhìn nàng
 - ta cứu người mà - Loan Loan chớp mắt vô tội nhìn hấn
 - cứu người thì cứu nữ nhân ấy , cứu nam nhân làm gì ? Để nàng quyền rũ hấn hả ???
 - à , ý người là nữ nhân người mới có thể hồng hạnh vượt tường đúng ko ???-nàng con người từ thuần khiết chuyển sang giận dữ
 - Nàng từ đâu ra có cái suy nghĩ thế hả ????? - hấn gằn giọng , tay ko tự chủ nắm cổ tay nàng , siết chặt
 - người a đau bỏ ra !!! - nàng mặt vặn vẹo , giật tay ra nhưng ko được
 - a , ta xin lỗi !!! - hấn mới chột bùng tỉnh , bỏ tay nàng ra - đau lắm hả ?
 - đồ óc heo , người nghĩ ta là loại nữ nhân như thế hả ??? - Nàng phụng phịu , bĩu môi , ngồi lên đùi hấn
 - Làm sao biết được , chỉ tại nàng quá đẹp thôi ! - hấn cười , sủng nịch 1 tay chạm vào khuôn mặt xinh đẹp của nàng
 - Phương , chàng nghe cho rõ , người đầu tiên ta yêu là chàng , người cũng làm ta vui vẻ chỉ có chàng , bây giờ , sau này cũng như vậy !!! - nàng ôm eo hấn , cười xinh đẹp , tất nhiên , chỉ có hấn mới được thấy và cũng chỉ có hấn mới làm nàng cười như vậy
- Hấn khẽ vuốt tóc nàng , nâng cằm lên , ko khí 1 mảnh ái muội
- ai da , ta đến ko đúng lúc nhỉ ? - 1 tiếng nói vọng vào
 - ai ? - hấn đỏ mặt , quay ra phía cửa , dám làm hồng việc của hấn với nương tử ??? Muốn chết hay sao ?
 - nhị đế _ thủy !!! - Ngân Dạ bước vào , cười xinh đẹp , quả nhiên là đệ nhị mỹ nam mà !!!

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cuồng Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50

- nhị đế ... ??? - ko phải chứ ? tại sao Ngân Dạ này lại là nhị đế ??? Nàng lấp bắp nói - người .. tới đây để cướp ta ... ? Và lấy sức mạnh của Phương ???
- Phương đã nói cho nàng nhiều thứ , những ngũ hành sẽ tới tìm những người còn lại , cướp đi năng lực của họ và truyền vào trong người
 - ko sai , ta cần Đế nữ vương !!-Ngân Dạ mỉm cười tà mị
 - chắc , rất tiếc , nàng của ta !!! - Hoàng Lam Phương mắt gieo vài dòng hắc tuyến , ôm eo nàng
 - Phương , người nói xem , sức mạnh của người thua trong trận đấu giữa các đế vương , có thể thu vào vật như trang sức ???- nàng ngây thơ nhìn hấn
 - ta nghĩ là có đấy , mà nàng tính làm gì ??? - hấn khó hiểu nhìn nàng
 - ta muốn có sức mạnh tứ hành còn lại - nàng cười xinh đẹp
 - hờ ? Cũng được nhưng nàng nên đưa ta thứ nàng muốn truyền vào đi ?
 - đây !!! - Nàng rút chiếc nhẫn đá mắt mèo tím ra cho hấn xem
 - ần , chiếc nhẫn quả rất tinh xảo !!! - hấn cảm thán
 - hi , của hồi môn đấy !!! - Nàng lè lưỡi tinh nghịch nói
 - các người nghĩ ta sẽ thua thật sao ??? - Ngân Dạ đứng xem 1 màn tình cảm này giờ , dám xem như hấn thua vậy ?
 - người có bắt được ta nhưng cũng đâu phải có thể chiếm được thiên hạ - nàng nhún mày
 - ta sẽ làm cho nàng phải yêu ta , ko được sao ? Nhưng hôm nay ta chỉ tới chào hỏi , tuyên bố thắng với Hoàng Lam Phương người , từ nay về sau , ta sẽ bắt ngờ mang nàng đi ,quý ko biết , thần ko hay ... !!!

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cuồng Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 51

Nàng đã phái Tu La môn mời 1 vài người tới hoàng cung mời Thái hậu , Hoàng Thiên Minh , Hoàng Kim Sang , Hoàng Khiêm Tôn tới ăn mừng chút , chủ yếu là chúc mừng sinh thần của Ngọc Di nữa . Mời cả Uyển Minh Phong , Uyển Thực Nha , Uyển Gia Khinh .

Nhân Khuynh Thành tới và nhập hội luôn , theo đó nàng biết được hấn cũng là 1 người xuyên không , nàng và hấn nói chuyện về các thời trang , ca sĩ , ... của hiện đại . Nhân Khuynh Thành hấn cũng là người gốc Trung nhưng thông thạo nhiều thứ tiếng . Lắm lúc nàng tuôn ra hàng loạt câu Nhật , hấn cũng đáp lại . Làm cho nàng đỡ nhớ về cha hơn

- vương phi , người đang thơ thần gì vậy ??? - Ngọc Di tới trước mắt nàng , cười nói
- chắc , rất có khiếu làm mỹ nhân nha !!! - Nàng đang thơ thần , nghĩ ngợi thì thấy Ngọc Di ra . Nàng mặc áo lam xuông dài , nhạt nhạt , lấp lánh , dịu dàng như dòng nước .khuôn mặt e thẹn , ửng hồng . Tóc xoắn , gắn ngọc lam xinh đẹp . Nữ tử này , chủ nào tó nẩy , xinh đẹp ko khác nàng
- vương phi , người đừng nói nữa , nam nhân kia tỉnh rồi - Ngọc Di đỏ mặt , khẽ lay vai nàng
- bảo mọi người cứ bắt đầu , ta sẽ quay lại ngay - Nàng quay đi , thực sự rất hứng thú với người nam tử tóc tím bạc đó !!!

Cầm hoa cúc

Nàng ngồi bên bàn trà nhìn nam tử trước mắt .

- Phi nhi ... người ko nhận ra ca sao ? - hấn đôi mắt trầm lặng nhìn nàng
- ko phải ko nhận ra , mà là ko biết !!! - nàng thủy chung nhìn hấn - người tên gì ?
- Phi nhi , ca là Bách Liên đây mà - Bách Liên đau lòng nói
- tên khùng này , ta tên Loan Loan , hiểu ko hả - nàng mắt bình tĩnh , ném cốc trà về phía hấn

- Loan Loan ? Muội muội của ta ... rất giống ...nàng ! - Bách Liên dùng nội lực bắn vỡ cốc trà , hấn lại làm bộ mặt đau lòng
- ko sao , sao ngươi lại bị thương như vậy ?
- ta ko thể nói ! - hấn lắc đầu
- vậy làm sao ngươi nói cho ta ?
- kết nghĩa với ta đi ? - hấn cười xinh đẹp
- được , ta là tỷ , ngươi là muội à nhầm , là đệ , thế nào ? - Nàng cười thập phần tà mị
- Loan nhi , ta 20 rồi , sao lại là đệ ? Nhìn mặt muội non choẹt thế chắc 14 hả ? - hấn bấu môi
- ta 15 , được rồi , nói đi ?
- gọi ta 1 tiếng “ ca ca “ ? - hấn cười
- ca ca , nói - khuôn mặt nàng càng lúc càng vặn vẹo
- hì , ta bị đánh ấy mà
- thích chết à ? Ai chả biết ngươi bị đánh ? - Nàng đập bàn , lườm hấn
- muội biết Lạc Hoa lâu ko ? - hấn ko cười nữa , nghiêm túc nói
- là nơi sở hữu nhiều địa điểm kinh danh và mạng lưới thông tin nhất đó hả ? - Nàng nói , nghe rất quen , Phương từng nói cho nàng thì phải
- đúng thế ! Ta là Lạc Hoa các chủ - hấn cười
- à , ngươi ko sợ ta giết ngươi ư ? -
- ko , nàng đã cứu ta mà
- ngươi nói chuyện này cho ta làm gì ?
- Lạc Hoa các chủ chỉ có những người võ công cao cường và ... tóc tím bạc ... mới có thể làm
- ta ko hiểu ?
- muội muội của ta đã ko còn , ta lại trúng độc nặng , có thể sẽ ko khỏi được , trong khi đó , muội là muội kết nghĩa của ta , tóc màu tím nữa
- ý là ... ca muốn ta làm Lạc Hoa các chủ ???

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cuồng Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52

- ngươi tới rồi ? - Nàng cười . Trong hôm nay nàng lại tìm được rất nhiều lạc thú nha . Chưa gì đã nhậm 2 chức mới : Lạc Hoa các chủ và Như Loan quận chúa , em nuôi của Hoàng Thiên Minh đó !!!! Rất tiếc khi thái hậu ko đến được do trúng độc , nàng sẽ đi Kim Tỏa quốc 1 chuyến để cho Bách Liên giới thiệu Lạc Hoa các chủ mới và tìm thuốc giải cho thái hậu . Hoàng Bảo triều , có mưu phản !
- mau giao giải được ra , ta chấp nhận tất điều kiện của ngươi - Hồ Điệp Điệp thân dạ phục hành , khuôn mặt tràn đầy căm hận
- được , mau về nói với phụ thân ngươi , xưng Hoàng Bảo triều làm thần , thế nào ? - Nàng cười xinh đẹp
- ngươi ko thể nào - nàng ta mặt vặn vẹo khó coi . Huệ Ngọc quốc đang cùng một số đại thần của Hoàng Bảo triều có ý mưu phản . Điều này nàng nghe được từ đệ nhất hoa khôi của Cẩm sắc lâu moi móc được . Nếu chúng xưng Hoàng Bảo triều lên làm thần thì ko phải 1 số đại thần kia nghĩ bọn Huệ Ngọc quốc hấn lật lọng hay sao ?
- vậy thì thôi đi , ngươi kêu phụ thân ngươi chuẩn bị mai táng cho tốt . Khi nào giỗ thì nhớ mời ta sang nha ! - Nàng tỏ thái độ ko hài lòng , phát tay

- người ... vậy sao người ko nói luôn lúc thắng cuộc ý muốn này ? Mà hạ độc ta ? - Hồ Điệp Điệp then quá hóa giận , chỉ tay phía nàng .
- vì chỉ 1 lời hứa , các người lật lọng thì dễ lắm nha ? - Nàng cười trào phúng - mà sự năn nỉ với tiếng kêu sắp “ đứt “ của nữ nhi đương nhiên là tốt hơn rồi ?
- người ... !!! Được , ta đi - nàng ta quay người , từ cửa sổ khinh công bay ra ngoài
- được rồi , Phương hấn tính làm gì ? - Nàng dừng nụ cười , xinh đẹp nhìn về phía mái điện .

Như lời nói của nàng , 5 hắc y nhân lao vào

- vương phi , thất lễ rồi , làm người ko ngủ được nhưng vương gia nói chúng ta canh người nếu ko người sẽ đi mất . - 1 hắc y nhân tiến lên , chấp tay nói với nàng , bộ dạng tôn kính
- đi ? Hấn nói ta đi đâu ?
- dạ , vương gia sợ vương phi vì bệnh của thái hậu mà đi Kim Tỏa quốc !
- đủ , đi đi . - Nàng phát tay

Đúng lúc khi 5 hắc y nhân quay lưng , nàng phi 5 cái châm về phía bọn hấn

- vương ... vương phi , người ?
- đừng lo , chỉ là thuốc tê thôi , tạm biệt nhé , chắc Liên ca đang đợi ta - nàng quay vào giường , khoác chiếc áo lông vào . Nàng thực sự đã chuẩn bị từ chiều cho chuyến đi này , đồ đạc đi rồi , chỉ còn lo cách thoát thân

Đang nghĩ tới đây , 1 lam ảnh cùng hoàng ảnh đã đứng trước mặt nàng

- vương phi / tâu , người định đi đâu ??? - ra là Ngọc Di và Di Di
- ta ... ta - Nàng sờ soạn trong ống tay , ko thấy kim châm đâu , nàng mang ít vậy sao ?
- dù đi đâu , cũng uội đi cùng đi mà .. !! - Di Di bám tay nàng
- Di nhi nói rất đúng , người cho 2 chúng ta đi cùng đi ? - Ngọc Di nước mắt lưng tròng nài nỉ
- thôi được , nhưng ta cần 2 bộ tóc giả , 2 người có ko ?
- ko có , nhưng ko phải Cầm sắc lâu ko thiếu sao ? - Di Di nhủ mày
- ừ nhỉ , dù sao cũng cần gọi cả Bạch Bạch và Trọng Nam
- vậy ko cho ta đi cùng sao ? - 1 tiếng nói vang lên , cả 3 người bất giác trợn trừng mắt , quay phía cửa sổ ...

P/s : đồ pít ca nào ?

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cuồng Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53

- đại ca / Phong ? - Loan Loan và Ngọc Di xanh mặt . Di Di ko hiểu chuyện, ngây ngô đứng đó .
- sao ca lại ở đây ? - Nàng cười gượng
- ta tới thăm Ngọc Di , nhưng mà ...
- phòng Ngọc Di ở đây sao ? - Nàng bĩu môi
- phòng nàng ngay bên cạnh phòng muội mà

- à , thế sao sang đây ?
- tìm . Nhưng lúc này 3 người muốn đi đâu sao ?
- ta.... đi !!! - nàng cười trừ . Đại ca này luôn muốn bắt bẻ nữ tử yếu đuối là nàng mà!
- thôi đủ rồi , ta nghe rồi .
- ca muốn ngăn cản chúng ta ?
- ko , ta đi cùng mấy người . Chỉ ít cũng phải bảo vệ nữ nhân và tiểu muội của ta chứ ?
- ca ! - Nàng nước mắt long lanh , vẻ mặt khâm phục nhìn hấn
- đủ , đi thôi ! - Nàng đẩy khuôn mặt nàng ra , chạy lại nắm tay Ngọc Di

Cảm sắc lâu

Di Di là quận chúa duy nhất của Hoàng Bảo triều nên rất dễ bị phát hiện . Nàng định sẵn đưa cho Di Di 1 bộ tóc giả . Di Di nàng chọn ngay 1 bộ màu tím bạc .

Nàng tóc rất dễ phát hiện . Chỉ cần mạng tóc giả đen là được .

- tàu , người mang tóc đen , nhìn thật hiền từ ... nhưng với ta mang theo thập phần giả mạo ! - Di Di len lén nói .
- xí , đừng gọi ta là tàu , tỷ thôi nha . Ta sẽ gọi Bách Liên ca là biểu ca . Phong ca là đại ca . Ngọc Di là ... tàu . Bạch Bạch và Trọng Nam gọi ta 2 tiếng chủ tử hoặc tiểu thư được rồi !!!
- gì ??? TÀU U ? - Ngọc Di đỏ mặt , hét ầm ĩ
- sau này thế nào chả vậy . Nhận trước cũng nên . - Uyển Minh Phong cười ha hả , ôm eo Ngọc Di

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cuồng Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 54

Loan Loan ngồi trên ngựa nhìn vào khoảng không vô định trước mắt , nàng thần thờ .

Nàng bỗng nhớ tới cái ôm ấm áp của hấn mỗi khi nàng ngồi trên lưng ngựa . Nhớ cái cách hấn cười với nàng , cách hấn yêu chiều nhéo má , vuốt tóc tím bạc xinh đẹp của nàng , kể cả nàng làm sai , làm chuyện kinh thiên động địa nhưng hấn vẫn vô lý đứng về phía nàng . Nàng khẽ lắc đầu , thở dài : chỉ 1 tháng , 1 tháng là đủ rồi .

Ngọc Di ko biết cưỡi ngựa nên bắt đắ dĩ chung ngựa với Uyển Minh Phong . Còn lại mỗi người 1 ngựa .

Hoàng cung Kim Tỏa quốc

- người nghe rồi chứ ? Mang nàng về đây . Hãy nhớ , nữ tử mạng mái tóc tím bạc - Mộ Dung Trần tiếng nói vọng ra ngoài cửa . Trong thư phòng , hấn long bào ngồi trên ghế . Khuôn mặt tỉnh xảo hoàn mỹ đắm chiêu suy nghĩ ...

Tam vương phủ _ Hoàng Bảo triều

- CHẾT TIỆT , CÁC NGƯỜI LÀM ĂN KIỂU GÌ THẾ HẢ ??? - Hoàng Lam Phương rống giận , gào thét . 5 hắc y nhân vẻ mặt tái xanh quỳ dập đầu trên đất . 5 người này , toàn là cao thủ hấn tuyển chọn để ngăn cản nàng hôm qua , nhưng sao lại dễ dàng bị đánh bại chỉ với 2 kim nhỏ như vậy ??? Muốn làm hấn tức chết hay sao ???

- chết tiết , Loan nhi , đích thân bản vương gia lôi nàng về phủ !!! - hấn đứng phắt dậy , toan đi ra ngoài cửa .
- đứng lại , chưa phê xong tấu chương mà tính chuồn hả - Hoàng Thiên Minh và Hoàng Khiêm Tôn bước vào .
- đại huynh , nhị huynh , 2 người để sau đi - hấn sắc mặt ko đổi tiêu sái bước đi
- ko , mau quay lại , thảo nào Loan nhi gửi thư cho ta tới ngăn người- Hoàng Thiên Minh tặc lưỡi , bắt đắ dĩ kéo hấn lại

- ai cho huynh gọi nàng là Loan nhi ?.- hấn nhủ mày

- quên rồi sao ? Nàng là biểu muội củata ... !!! - Hoàng Thiên Minh nhếch mép , cười gian

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cuồng Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 55

Nàng thấy đi khá xa với nhóm Uyển Minh Phong , liền lấy chân thúc bụng ngựa chạy lên .

6 người họ đã xuống ngựa , bâu quanh 1 cái gì đó . Chẳng lẽ vụng trộm làm việc xấu sao ?

- nè , mấy người làm gì đó ? - Nàng vỗ vai Uyển Minh Phong , ngó lại xem . Thì ra là 1 đứa bé trai khoảng 3, 4 tuổi gì đó , thương tích đầy người , khuôn mặt cực kì babykute , trông rất đáng thương đang xỉu . Bách Liên hiện tại đang trị thương cho nó .

- đứa nhỏ này bị sao vậy ? - Nàng hỏi

- ko biết nữa , nó bị thương rất nặng , như thể bị tra tấn vậy - Bách Liên khó hiểu nói

- vậy cứu nó đi , khi nào tỉnh dậy hỏi chuyện sau - nàng quay người , leo lên lưng ngựa

1 tiếng sau _ Hưng Thuận thành _ thành gần nhất Kim Tỏa quốc

Tiểu tử kia mới tỉnh dậy , đôi mắt bạch kim xinh đẹp lướt qua 1 hồi đám người trước mắt . Tiểu tử này thật là xinh đẹp nha , có lẽ sau này nói dối Phương về khoản đệ nhất mỹ nam được đấy.

- tiểu đệ , người tên gì ? - Ngọc Di dịu dàng hỏi

- ta ... tên Bạch Ly ! - hấn thở thè đáp

- Hahaaaaa !!! Đúng quá , giống y hờ ly trắng ấy !!! - Di Di ôm bụng cười . Tất cả nhìn Di Di với con mắt hình viên đạn . Loan Loan ngồi bên cạnh , thuận tay đập vào đầu nàng 1 cái

- a ... mẩu thân ... ! - Bạch Ly ngây thơ nhìn phía trước , chỉ tay .

Mọi người theo hướng tay hấn chỉ , chỉ soi đến ... chỗ Loan Loan nàng ???

- Tiểu muội , người ... lại có con riêng ư ? - Uyển Minh Phong chớp mắt nhìn nàng

- đồ đàn , ta là loại nữ nhi như vậy sao ? - Nàng sử dụng thuật , 1 cánh hoa tử la lan xẹt qua mặt Uyển Minh Phong , vương tơ máu

- haha , ta đùa mà - hấn cười trù , lùi lại mấy bước.

Nàng đến bên cạnh Bạch Ly , cúi người

- tiểu đệ , ta ko phải mẩu thân người

- mẩu thân , người ghét Ly nhi như vậy sao ... ??? - hấn nước mắt tràn khóe mi , môi nhỏ nhợt nhạt cắn chặt , khuôn mặt đáng thương đến tội nghiệp

- nhưng ta

- mẩu thân ... ta sợ lắm , đừng bỏ rơi ta mà !!!!- hấn nhảy xuống giường , ôm chân nàng khóc thảm thương

- được , được , mau nín đi , con là nhi tử của ta , được rồi chứ ? - Nàng khuôn mặt vắn vẹo , ôm Bạch Ly lên

- mẩu thân!!! - hấn cười trong sáng nhìn nàng , nhưng ai sẽ nghĩ được trong nụ cười đó , ắp ứ bao tham vọng và mưu mô tính toán ???

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cuồng Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 56

Loan Loan nằm quần quai trên giường, bình thường thì, giữa đêm, hẳn đã phê tẩu chương xong và ôm nàng ngủ ngon, hiện tại nàng chính là khó ngủ a !!! Tuy lấy nhau nửa năm rồi nhưng hẳn biết nàng ko muốn, vẫn cố gắng chờ đợi thể thôi.

Bạch Ly cứ gọi nàng là mẩu thân, nên nàng đành nhận tiểu tử đó là nghĩa tử. Ngoài việc nhớ khuôn mặt mẩu thân ra thì hẳn nói ko nhớ chút gì cả. Cùng đó, hẳn 1 mạch đòi ngủ khác phòng khi nàng nói ngủ chung với hẳn. Nhận tiểu tử này cũng ko vấn đề, tam vương phủ thêm 1 người cũng chẳng sao cả, thêm 1 hài tử soái ca thì sau này nữ tử chết vì nó hàng loạt quá, thêm cho nàng 1 phần kiêu hãnh.

Phòng của Bạch Ly

1 nam tử mắt bạc kiêu mị ngồi trên giường, hình như đang hồi phục nội lực. Nam tử xinh đẹp, khuôn mặt vô vàn thuần khiết, trong sáng. So sánh với đệ nhất mỹ nam, thực sự giống nhau, cả 2 trong sáng có, mị hoặc có, ko biết bên nào là hơn. Nam tử ước chừng 18, 19 tuổi này, ko ai khác là Bạch Ly. Hắc y nhân quý gối này giờ hiện tại mới thấp giọng lên tiếng

- chủ tử, người tính như thế này tới bao giờ, vậy rất khó chiếm được tình yêu của nàng. Bộ dáng oa nhi như vậy, ... - chủ tử này, tìm mọi cách ỉnh 1 lời nguyên, sáng thành oa nhi, tối trở lại nguyên hình. Đồng 1 đoạt kịch đề thu hút sự chú ý của nàng. Ban đầu hẳn là chỉ tay phía cô nương tóc tím bạc (là Di Di đội tóc giả đó), nhưng thấy người bên cạnh dùng thủ thuật, quay 360°, lại thêm 1 màn kịch.

- ta tự biết lo liệu, chỉ cần 2 tháng, nàng ko yêu ta, ta đích thân giết nàng. ta ko có được thiên hạ, thì đừng hòng ai có được - hẳn đề thấp giọng, đúng lúc ấy, 1 cơn gió lạnh thổi vào, bật tung cửa sổ. Người này _ ngũ vương - phong. Cũng ko ai khác, hoàng thượng Thanh quốc _ Thuận Bạch Ly

- nô tài đã hiểu, liền phụng mệnh người bảo toàn Thanh quốc. - hắc y nhân nói xong, liền ko thấy tăm hơi đi mất.

tam vương phủ Hoàng Bảo triều

Bạch đào viện

Vì ko có nàng ở Cẩm hoa viện nên hẳn cũng ko đến đó. Sau khi bị 2 tên cầu hoàng huynh kia bắt làm 1 đồng việc trong khi đó 2 người này thành thói ngấm mê nhân ca hát, say mê uống rượu, mà mấy công việc này chủ yếu là của 2 người họ. hẳn làm việc nhọc mấy tiếng thì leo lên giường ngủ. Tâm trạng là cũng như nàng, ko thể ngủ ngon, hẳn nhớ sức ấm tỏa ra mỗi khi hẳn ôm nàng, nhớ cái thân hình nhỏ nhắn ấy. Nhớ cách nàng lạnh lùng cười nhưng bên trong là hàng vạn ôn nhu.

Nghĩ tới đây, hẳn bật dậy, thay y phục

- Thiếu Quân, mau liên lạc với nhóm của nàng, tìm tam sát thủ đệ nhất trong Tu La môn, liền đi với ta. Đêm nay đi phía Kim Tỏa quốc - hẳn cười lạnh: Loan nhi, người là muốn làm ta phát điên.

- ân, chủ tử. - Thiếu Quân ko chút chậm trễ, đi hướng sau tam vương phủ, đi tới Tu La lâu.

Khách điểm tại Hùng thuận thành

Cửa sau

1 nữ tử mặc áo choàng cam, đội mũ liền với áo che nửa khuôn mặt. Còn thấp thoáng vài sợi tóc tím bạc xinh đẹp.

Di Di lộ mọ nửa đêm dậy, đội tóc giả là do nghe nói hôm nay có hội thành nên mới trốn đi chơi.

- Di nhi? - 1 cánh tay đập vào vai nàng, khiến nàng giật mình suýt xỉu.

Quay đầu lại, thì ra là Ngọc Di

- Ngọc Di tỷ tỷ? Sao ... tỷ ra đây? - Nàng khẽ hỏi, như sợ có người nghe thấy

- ta ... đi vệ sinh, thấy có người nên ... - Ngọc Di thoáng đỏ mặt

- nở như là khách thì sao, tỷ sao biết là ta? - Nàng bĩu môi

- khách điểm này là của Bách Liên ca, nên huynh ấy bao trọn, sao có khách?

- ta muốn đi xem hội, chỉ 1 chút thôi, nha !!!! - Nàng nhìn Ngọc Di với ánh mắt van nài

- nhưng đã quá nửa đêm, nguy hiểm lắm

- vậy tỷ đi cùng ta , nhưng dù sao ta cũng biết chút võ công mà
- ko được , tiểu thư mà biết thì ko vui đâu .
- đi mà , chỉ 1 tiếng thôi !!! - Di Di khóe mắt phiếm hồng, bày ra bộ mặt ủy khuất
- nhưng
- Ngọc Di tỷ tỷ
- thôi được rồi , chỉ 1 tiếng thôi . - Ngọc Di thở dài, nàng thật quá mềm lòng rồi !!!

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cuồng Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 57

1 tiếng sau . Sảnh khách điểm Hùng Thuận thành

- tiểu thư , tiểu thư , có chuyện, có chuyện rồi, tiểu thư a !!!! - Ngọc Di thân hồng y chạy vào , người loang lổ vài vết chém , máu chảy . Tóc tai rũ rượi trên khuôn mặt trắng bệch .
- Cả khách điểm sáng đèn, tất cả mọi người đi xuống . Uyển Minh Phong thấy Ngọc Di như vậy liền ôm nàng, vẻ mặt tức giận cùng đau lòng
- Di nhi , nàng là bị làm sao ??? - hấn hỏi
- hức , mau. Di quận chúa nàng bị- Ngọc Di cắn môi , mắt tràn lệ , nói đứt quãng
- Di tỷ ??? Người bị làm sao ??? - Loan Loan chạy xuống , tóc xõa chưa kịp buộc , khoác áo mỏng nhìn nàng
- Tiểu thư , thỉnh người trách phạt Ngọc Di , ta gây ra chuyện lớn rồi .
- nói đi
- là ... 2 chúng ta cùng đi hội , trên đường về thì bị bắt . Di Di cố cho ta thoát được , còn mình thì...- nàng nói tới đây , mắt lại đỏ hoe.
- ta hiểu , vậy chúng có nói gì ko ???
- ta .. nghe chúng nói rằng “ chủ tử nói bắt nữ nhân tóc tím bạc , vậy là đúng rồi “
- ha , chuyện ta là Đế nữ vương vang xa thật , nên Di Di bị nhầm do đội tóc giả . Chắc tính mạng ko bị đe dọa- nàng ánh mắt lóe sáng nói
- muội bị ngộc ? 1 khi Đế nữ tình đã yêu 1 người trong ngũ hành thì những người còn lại 1 làm nàng yêu hấn ,2 giết nàng . Tính mạng Di quận chúa đang trong nguy hiểm- Bách Liên ngán ngẩm lắc đầu : nghĩa muội này sao giết người giỏi quá mà ngộc ngược như vậy . Trong khi đó óc bày trò lại cực nhanh nhạy
- vậy ... vậy ư ? - Nàng hiện tại mới nghĩ ra cái đó - vậy , huynh mau băng bó cho Ngọc Di , Bạch Bạch liền đi giám sát , Trọng Nam mau gọi thập sát tinh của Tu La môn . Những người còn lại thu dọn đồ chuẩn bị xuất phát đi Kim Tỏa quốc càng nhanh càng tốt .
- ân , chủ tử - Bạch Bạch, Trọng Nam đồng thanh nói .

Bách Liên cùng Uyển Minh Phong cười yếu ớt : tiểu muội trí óc nhạy lại rồi

Hoàng cung Kim Tỏa quốc

Di Di trợn mắt nhìn nam nhân trước mặt . Nàng chính là bị xích 1 cánh tay ở trên chiếc giường xa hoa . Căn phòng này thực sự to , đẹp và lớn hơn phòng của nàng ở Hoàng Bảo triều

- Mộ Dung Trần , mau thả ta ra , này là bắt cóc người hoàng tộc , hoàng đế ca ca sẽ mang quân giết người đó!!! - Nàng gào thét
- à, hoàng đế ca ca ??? Ừ nhỉ ? Nàng hiện tại là Như Loan quận chúa cơ mà ??? -hấn cười khẩy
- bốn quận chúa ko phải Loan Loan tẩu !! - Nàng khó hiểu nói

- Loan nhi, người thật cứng đầu, bắt quá ta lại thích !- hấn ghé sát tai nàng

- người - Nàng đỏ mặt, nàng chính là chưa bao giờ gần nam tử như vậy, lại còn là trước kia nàng yêu thầm nhớ trộm

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cuồng Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58

Di Di cắn môi, hận ý sâu thẳm. Tại sao trước kia nàng thích nam nhân này đến vậy? Tại sao nàng lâm vào cảnh “nhất kiến chung tình” mà nàng ko hề tin nó?

10 năm trước. Hoàng cung Hoàng Bảo triều

Ngày sinh thân của hoàng đế ca ca

Hắn lúc ấy đương nhiên vẫn là 1 vương gia. Được Kim Tỏa quốc sứ giả phụ trách đưa lễ vật.

Nàng cư nhiên là viên ngọc quý trên tay các ca ca, chính là ngậm sợ tan, cầm sợ vỡ. Với tam ca là thiên hạ đệ nhất mỹ nam, chưa kể hoàng đế ca ca, nhị ca, tứ ca cũng là soái ca. Nàng tất nhiên đối soái ca là miễn dịch. Kể cả 1 người được nhiều người xưng tụng “hảo công tử” hay “mỹ nam” thì đối nàng, nàng thân nhiên nói 2 từ “xú nam” thì cũng đúng.

Chính là hôm đó, dáng vẻ đó, đôi mắt như tản băng lạnh lùng đó, in sâu trong nàng. Hắn cư nhiên để cho nàng 1 tình cảm, 1 cái nhớ nhung. Với cái ý nghĩ của 1 cái tiểu oa nhi, nàng vô tư nói cái suy nghĩ của mình cho 4 ca ca, bọn hắn lại Mộ Dung Trần ra làm kẻ cướp đi tiểu muội, liền ký luôn Kim Tỏa quốc. Nàng chính là hối hận ko kịp rồi.

Lạc Hoa các

Sau khi lên làm tân các chủ, Loan Loan vận động tất cả Lạc Hoa các truy tìm truy tích của Di Di, thập sát tinh Tu La môn thì theo nàng tìm giải được Tủy hòa độc mà Thái hậu trúng. Độc này ko quá kịch liệt người nhưng chỉ cần tìm đập sai lệch 1 nhịp thì tim liền bị co bóp dẫn đến đau tim, chỉ cần 1 năm là chết. Độc xuất phát từ Kim Tỏa quốc, chỉ cần đủ nguyên liệu nàng liền làm nhưng thiếu Tuyết băng hoa, nghìn năm nở 1 lần, hiện tại trên đỉnh băng sơn có nhưng chỉ là nụ

Nghĩ tới đây, nàng nhăn mặt, Bạch Bạch liền chạy vào

- chủ tử, đã tra ra tung tích Tuyết băng hoa!

- ở đâu?

- Hoàng cung Kim Tỏa quốc có 1 bông, lưu giữ kín đáo ở cung hoàng thượng, mật thất quá nhiều nên ta ko thể xâm nhập

- cung hoàng thượng? - Loan Loan hí mắt

Ai đọc xong chap nè, lưu ý vô góp ý để ns giùm mình nha. Đc vậy Phụng cảm ơn!!!

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cuồng Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 59

Di Di nằm bò trên giường ngà đọc áng thiên cổ, tên cầu hoàng đế bệ hạ kia vẫn cột 1 tay Di Di nàng vào thành giường. Nàng tuy đối thủ này ko thích nhưng thực sự đâu có gì để nàng lựa chọn lúc này, 1 là nằm trên giường bẹp dí chán ngắt, 2 là nằm giả làm thực nữ 1 chút.

Di Di nhìn phía Mộ Dung Trần, nếu cái ánh mắt có thể giết người chắc hắn đã nằm trên vũng máu từ lâu.

- người có định cho ta đi ko thể? Thử xem hoàng đế ca ca của ta tìm được người?

- nha , tìm được thì định 2 nước chiến tranh á hả ? Nhưng Kim Tỏa quốc và Hoàng Bảo triều ko hề thua nhau về võ thuật a ? - hần cười , đứng dậy khỏi bàn tấu chương .

- ta ko có ý vậy , nguoi muốn để dân chúng bá tánh khổ sở , loạn nưư? Nguoi thật ko xứng là hoàng thượng !!- Di Di bĩu môi phía hần , tỏ thái độ.

Mộ Dung Trần ngồi bên cạnh nàng , cười ôn nhu , có lẽ yêu nàng là điều hần cần làm nhưng hần thực sự là yêu nàng mất rồi .

- nguoi , cho ta đi tắm .- nàng tiếp tục nói

- à , cần ta tắm giúp ko ? - hần lấy ngón trỏ chỉ vào mình , cười thập phần tà mị .- ai nha , nàng thật bạo lực- Di Di chính là muốn 1 cước đem hần xuống giường , nhưng lại bị hần tóm được chân , liền ngã ngửa ra . Nữ tử chính là ko được để lộ da thịt ra ngoài , hần dám nắm cổ chân trắng ngần của nàng .

- nguoi ! VÔ SĨ !!! - Di Di thẹn quá hóa giận , căn bản bị hần nắm chân như vậy , nàng ko thể ngồi dậy .

Loan Loan đôi mắt co giật , trên má nhìn xuống 2 người : như thế nào mà 2 người đó lại như vậy ???

Chính là 1 tiếng trước , hiện tại đã giữa canh 1 (19> 21h) Loan Loan nàng dạ hành phục bó sát người , che kín khuôn mặt , chỉ lộ ra đôi mắt tím than to tròn , tóc cũng được che lại. Đến thư phòng của Kim Tỏa quốc hoàng thượng . Nhưng bất quá , thư phòng đó lại với tẩm phòng cạnh nhau . Tới đây nàng nghe thấy tiếng nói cực quen thuộc . Ko ngờ Di Di lại bị bắt bởi Kim Tỏa quốc hoàng đế . Còn bộ tóc tím bạc kia là vẫn trên đầu , xem ra chưa bị lộ , hần hần là 1 trong tam đế , tứ đế hoặc ngũ đế .

2 người này , sao lại thân thân mật mật vậy chứ ?

- Khôi tinh , nguoi và Quang Tinh , Thụy tinh cùng Nhan tinh đi trước . - Nàng nói khẩu hình nói với Khôi tinh .

- ân , chủ tử - Khôi tinh nghe lệnh , cùng những người kia đi mất .

Thập sát tinh chính là đội ngũ của Ảnh Cơ đưa nàng để phòng khi hần ko có ở đó . 10 người này nam nữ đều có , đều là được hần huấn luyện 15 năm , ai hầu như cũng đã 20 tuổi , đều là người bình sinh để học võ , là những đứa trẻ lang thang hần vô tình cứu được .

Loan Loan dứt khỏi dòng suy nghĩ , nhú mày , xem tiếp tình hình bên trong .

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cuồng Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 60

Loan Loan ánh mắt với Mộ Dung Trần giao nhau , hần nhếch mép , ý nói : đừng mơ tưởng mang được nàng đi .

Loan Loan nhú mày , khó hiểu nhìn hần . Nàng có nên hay ko xuống khiêu chiến với hần đây ? Nếu thất bại , chí ít Di Di mang ra làm con tin thì đỡ hơn việc ko thích hần , hần sẽ giết Di nhi . Thành công , nàng cư nhiên đưa Di Di đi , đợi vài hôm văn tinh cảnh sẽ vào chòm Tuyết băng hoa nghìn năm đó .

Ko suy nghĩ nhiều , Loan Loan liền đạp ngói điện , vô tư nhảy xuống . Mộ Dung Trần cười thập phần tà mị . Di Di mắt ánh lên tia vui sướng , phía nàng cười rục rờ như hoa mai.

- TẤU !!!

- Di nhi , ta tới đưa muội đi . - Nàng cười , 1 tay bỏ khăn che mặt ra , tay khi khẽ lay chuyển từng cây cỏ thụ bên ngoài . Tóc tím bạc theo gió bay ra .

- nguoi ... ? - Mộ Dung Trần hết nhìn qua Loan Loan lại nhìn Di Di , khó hiểu nói

- ta mới là Như Loan quận chúa , đó là Hoàng Di quận chúa . Nguoi thực sự bắt nhầm người rồi

- Di Di ? Nàng lại lừa ta như vậy sao ? - Mộ Dung Trần khuôn mặt ai oán , nhìn phía Di Di , nữ tử làm cho hần yêu thật lòng rất ít , nhưng nhiệm vụ cả đời của hần là thống nhất thiên hạ , hần chưa bao giờ quên , nàng đã làm hần yêu nàng , vậy sao tiếp tục đây ?

- ta là ko có , ta đã nói rõ ràng rồi , là nguoi ko tin ! - Di Di thoát giận mình , sau đó vội xua tay như 1 đứa bé bị đồ lỗi .

Hần là bị ngốc ư ? Tại sao lại ngốc ghêch như vậy ? Đế nữ vương là võ công cùng trí tuệ tuyệt đỉnh , nếu Di Di này là Đế nữ vương thì bị hần bắt chưa đầy 1 canh giờ đã ra ngoài . Giờ cư nhiên nàng nói , hần ko tin ?

- nguoi là đại ngu ngốc , nguoi hiện tại muốn chiến hay giao nguoi ? - Loan Loan thẳng thừng đi vào vấn đề chính

- ta ... ! - Mộ Dung Trần ngập ngừng, nhìn Di Di .
- vậy ,mau chuẩn bị tu sửa lại nơi này đi ! - nàng cười gian , những tán cây cỏ thụ ghé sát tới mái điện .
- ta ... 1 số chuyện ta muốn cùng nàng làm cho rõ ! - hần cười bất đắc dĩ
- ko thể , ta ko hề rảnh thời gian .
- chỉ 5 ngày cũng ko được ?
- ko được
- ta trao đổi với ngươi ?
- hửm ? - Nàng cười , ý định của nàng sắp đạt tới mong muốn ?
- Tuyệt băng hoa , thế nào ?
- vì sao ngươi biết ? - Nàng đôi mắt suy xét nhìn hần .
- ta ... vốn luôn đưa sát thủ tới thăm dò những nước tiếp giáp , việc Thái hậu ta cũng biết nên ngươi sẽ là có ý sang đây để lấy Tuyệt băng hoa
- vậy , độc chính là xuất phát từ nước ngươi , sao ngươi ko nhận là thủ phạm luôn đi , nghĩ ra cốt truyện để bịa ko phải rất tốn nước bọt sao ? - Nàng cười lạnh
- tuy vậy , độc này vốn ko chính chủ nước ta . Là do biên giới giữa Kim Tỏa quốc cùng Thanh quốc mọc vô số hoa độc , tuy nói chính chủ Kim Tỏa quốc nhưng phần lớn lại là của Thanh quốc . - hần nhú mày , nói .

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cuồng Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 61

- cứ vậy đi , nhưng ngươi ko được làm nàng ủy khuất , dù chỉ 5 ngày ! - Loan Loan quay mặt , thân ảnh lao đi .
 - tàu ??? - Di Di cắn môi , khó xử nhìn theo bóng nàng .
- Mộ Dung Trần cũng ko 1 lời đi ra ngoài . Để Di Di ngồi trên giường đó thần thờ , nàng suy nghĩ viễn vông .
- Ngao thành (thành tiếp giáp với Hoàng Bảo triều)
- chắc , lần này nàng đi thật rắc rối , thực sự liên lụy đến Di nhi của bốn vương ! - Hoàng Lam Phương thở dài náo lòng , tay nhu nhu trán .
 - Hoàng Lam Phương ngươi là cung chiêu nàng rất nhiều nha ??? - Thuê Khương cười cười , giọng điệu trào phúng . Hần Thụy Thuê Khương này chính là đệ nhất sát thủ thuộc Tu La môn , tam đại sát thủ chính là bằng hữu hay chính là cận thủ nhất của tam vương gia hần .
 - ngươi nghĩ ta lại đi nuông chiều nàng ??? Ta là ko thể giáo huấn nàng !!! - hần tiếp tục thở dài .
 - ta ko ngờ rằng , nữ nhân như vậy lại có thể khuất phục ngươi ? - Mạc Tuyết cười khanh khách , nàng là tam đại sát thủ , nữ tử thứ 3 tiếp xúc hần , tất nhiên sau mẫu hậu và Di nhi .
 - ngươi là cưới vợ ko mời huynh đệ ? Keo kiệt ! - Trầm Thụ thở dài , bĩu môi nhìn hần . Hôm đó , 3 người này đã đi 1 chuyến nhiệm vụ nên Hoàng Lam Phương hần có muốn mời cũng ko được !
 - các ngươi là đang đổ lỗi với ta ? Ta thực sự ko làm gì sai cả nha , Trầm Thụ , ngươi là chạy đi ko vết tích nên mới vậy , ko phải là ta ko mời , mà là ko biết ngươi ở đâu mà mời .- Hoàng Lam Phương hần lườm Trầm Thụ 1 cái , gằn giọng .
 - ngươi rõ ràng đang bắt nạt ta ? - Trầm Thụ mắt long lanh , thập phần ủy khuất nhìn hần
 - 3 người đi theo thật ko có tích sự gì , còn tốn cả ngân lượng ta thuê 4 căn phòng chữ “ thiên “
 - haizz , ai kêu nó giống chủ ? Chỉ tại Thiếu Quân tuy mã ko đẹp bằng bốn công tử nhưng lại cura cấm nữ nhân rất nhanh nha ??? - Thuê Khương cười trào phúng

Thiếu Quân và Bạch Bạch đều là người thân cận của Hoàng Lam Phuong và Loan Loan, tình cờ được 2 vị chủ tử giao nhiệm vụ với nhau, thành ra thân hân, nam tử như Thiếu Quân chính là hiện tại có thể kể nhiệm cái mác danh “ko hững nữ nhân” do Hoàng Lam Phuong hân để lại, nhưng Bạch Bạch đối với hân sinh hảo cảm, Thiếu Quân đó cũng là đối nằng có hảo cảm nốt, lửa gần rom sau này cũng bén, nhờ chuyện này mà Hoàng Lam Phuong hân có thể biết được các thông tin chính xác từ miệng Bạch Bạch.

Thiếu Quân vốn ngồi chờ lệnh trên mái của khách điếm, nghe thấy câu này mặt cũng phớt đỏ, môi khẽ cười xinh đẹp. Quả là chỉ 1 ngọn lửa đỏ cũng làm cái trái tim băng giá của hân có chút tan chảy.

Hoàng cung Kim Tỏa quốc

Di Di ngồi ăn sáng như hôm qua ko hề có chuyện xảy ra. Vì nằng biết, chính đêm hôm qua hân bỏ đi đó, nằng ko hề ngủ được nhưng lại nghe thấy tiếng bước chân rất nhỏ, tuy ko phải là người học võ nhưng nằng vẫn có thể nghe được, liền giả vờ ngủ. Ko nghĩ rằng đó lại là tên Mộ Dung Trần kia, hân ngồi bên nằng 1 lúc lâu, ôn nhu lấy tay chạm nhẹ vào môi nằng, môi hôn nằng, vừa mạnh mẽ, vừa dịu dàng như sợ nằng bị tổn thương, hành động đó của hân, làm nằng tới bây giờ là vẫn rất vui nha.

Nghĩ tới đây, khoe miệng nằng câu lên thành 1 nụ cười, khuôn mặt nằng là cực độ hạnh phúc.

Cánh cửa mở ra, 1 nữ tử khoảng 13,14 bước vào, tay bê 1 cái khay đựng chiếc bánh quế hoa nằng yêu thích. Ko ai khác là Lam nhi, tiểu nữ tử này là 1 trong số những người hân tuyển chọn cho nằng nô tì, nhưng nằng là chỉ muốn có Lam nhi. Tiểu nữ tử này là nhút nhát cực kỳ, hay ngại ngần lại hậu đậu nhưng lại được cái thông minh và xinh xắn, đáng yêu. Luôn miệng gọi nằng là nương nương, tuy Kim Tỏa quốc chưa có hoàng hậu, nằng muốn gọi Di Di 1 tiếng hoàng hậu nhưng là Mộ Dung Trần hân chưa thành thân với Di Di nằng nên cũng ko dám.

- nương nương, tóc của người bị gì vậy? Sao lại màu đen nhánh như vậy? - Lam nhi nhìn nằng, trợn mắt khó hiểu

- đừng lo, nhuộm đó! - Di Di cười trừ. Lam nhi cũng gật gật đầu, tỏ vẻ đã hiểu

- nương nương, Lam nhi mang bánh quế người thích!!! - Lam nhi cười ngọt ngào, thấp phần hồn nhiên cùng trong sáng

- ần, Lam nhi, muội cũng ngồi xuống ăn! - Nằng vừa ăn vừa nói

- nương nương, Lam nhi nói rất nhiều rồi, Lam nhi ko thể! - Lam nhi nằng xua xua tay

- ngồi xuống, người đứng đó làm ta ăn ko vô, rất buồn nôn, đêm sẽ khó ngủ, gấp ác mộng!!! - Di Di độc miệng nói

Lam nhi ngệt mặt, chả lẽ khuôn mặt nằng lại kinh khủng như vậy? Ko nghĩ nhiều, Lam nhi xanh mặt ngồi xuống, Di Di cười hài lòng.

- nương nương, hôm qua, hình như hoàng thượng ko có đến chỗ thị thiếp nào, các vị nương nương khác nói người sắp thất sủng, họ nói người là hồ ly tinh, họ nói thật độc ác. Rõ ràng họ ghen tị với vẻ quốc sắc thiên hương của người mà!! - Lam nhi bĩu môi, thật ko biết dừng lại.

- kệ bọn họ, ta ko quan tâm - Di Di vẻ mặt điềm tĩnh, tiếp tục ăn.

- đúng là nương nương, Lam nhi khâm phục người nhất!!! - Lam nhi cười

- người là dẻo miệng!!! - Nằng lại cười

1 nô tì bước vào, nhẹ miệng ghé vào tai nằng, nằng hơi chút khó hiểu, song gật đầu.

Nhan quý phi bước vào, thân tố y mềm mại, quả là thân phận quý phi, xinh đẹp làm Di Di nằng liên tưởng ngay tới hồ ly quyến rũ nam nhân.

Nhan quý phi thất trước mắt tình cảnh, nhú nhú mày

- muội muội, muội có phải ko quen thuộc quy củ trong cung nên cho nô tì lên cả bàn ăn chung như vậy? - Nhan quý phi khẽ lắc đầu, tự ý biến nằng thành dân đen, bảo nằng ko thích hợp với nơi này?

Di Di vẫn ngồi ăn, 1 tay đang nắm lấy tay Lam nhi bên cạnh, ý nói ngồi im

Đợi 10 phút, Di Di nằng mới lấy khăn lau miệng, khẽ đứng dậy, thấy Nhan quý phi đứng như trời trồng, khuôn mặt lộ vẻ đáng yêu, ngạc nhiên

- Nhan quý phi sao lại ở đây a? Người tới lúc nào thế?

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cuồng Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62

Nhan quý phi cư nhiên là nữ nhân trong cung , nhị phẩm thiếp thân , rất nhiều lần giết người vì cái danh chức này đương nhiên với lời nói của Di Di nàng đã rất nhanh phản ứng lại.

- ta đã tới được 1 lúc , tuy đã gọi nhưng ko thấy trả lời , thì ra muội muội đang hưng say ăn sáng ! -nàng ta cười đáp lại . Nữ nhân này hẳn là mới 25 ,26 về hương sắc vẫn còn cực kỳ đẹp , nhưng vào trong mắt Hoàng Di Di nàng cư nhiên biến thành 1 con cóc ghê ghê tởm . Dám có ý nói tai nàng bị hỏng ? Biến nàng thành ham ăn tục uống ?

- muội muội ? Ta kết giao với người lúc nào thế ? Đến được 1 lúc ? Đã gọi ? Ta là chỉ nghe thấy tiếng chó sủa inh tai , thực sự ko nghe thấy tiếng người nói ? Dù có nghe thấy cũng chỉ là thanh âm êm tai của Lam nhi . - nàng hếch mặt , tiếp tục lời độc địa đang dở

-Cái ... cái gì ??? Nha đầu này ? Vô phép tắc ! Nương nương đã tới ko hành lễ , còn ngồi ăn , dám lãng nhục nương nương cao quý , tiện tì này !!! - 1 nha hoàn bên cạnh Nhan quý phi thấy thế , chưa thấy Nhan quý phi nàng ta lên tiếng đã chửi bới nàng .

Lam nhi xanh mặt hốt hoảng , vội vàng quỳ xuống nhận tội

- Nhan nương nương xin thứ tội cho nàng , nàng mới vào cung , ko biết nhiều lễ nghĩa như vậy ! Lam nhi xin nhận hết tội danh . - Lam nhi dập đầu như muốn mang cái đầu của mình nát bét ra vậy .

Di Di thấy vậy, nhú mày , nàng đang định nói Lam nhi đứng lên thì ả cung nữ lúc nãy đã giương môi tự đắc , như thể sau vụ này sẽ được Nhan quý phi đồ trọng thưởng .

- người muốn nhận hết tội ư , được lắm .

Nói chưa dứt câu , 2 tiếng “ ba , ba “ đã vang lên . Thoáng chốc thấy 2 má của Lam nhi đỏ ửng , cắn răng chịu đựng cái đau .

Di Di mắt như sắp long ra , tức giận kéo Lam nhi lên

- Lam nhi , người ko bao giờ được làm như vậy , đi theo ta , ta ko cho phép người của ta phải chịu nửa điểm ủy khuất . - Di Di tròn mắt . Chỉ cần với tư cách quận chúa thuộc hoàng tộc chính thực duy nhất đủ để các ca ca của nàng chỉ cần 1 lời liền mang Kim Tỏa quốc hủy đi . Huống gì thân tam tẩu lại là các chủ Lạc hoa các , chủ nhân Tu La môn , Đế nữ vương chuyển kiếp , lời nói, hành xử hay cả cách đánh , chửi người nhìn vẫn rất đẹp .

- nương nương nương !!! - Lam nhi giọng nói run run , chứa đầy sự cảm kích .

Nàng quay phía ả nha hoàn kia , giọng nói lạnh băng

- đừng người của ta , đừng hòng tránh được ta trả lại cái tát đó .

Câu nói vừa dứt , Di Di chân đã đá thẳng vào bụng nàng ta , bay ra xa . ả nha hoàn mắt tròn ngược , Nhan quý phi tức giận , đánh chó phải nhìn mặt chủ , tiện nữ này ko cho nàng chút thể diện , thực sự nuốn chết . Ko biết nàng là người được Hoàng thượng sủng ái ư ?

- tiện tiện nhân , người dám đối bản cung như vậy ?

Di Di bỏ lơ , quay phía Lam nhi bên cạnh , hỏi

- nàng ta trước khuê nữ nhà ai ???

- dạ , Nàng trước kia thứ nữ quan ngũ phẩm

Di Di cười lạnh , quan ngũ phẩm? Thứ nữ ? So với Di Di nàng thì thực sự như 1 con cóc ghê với thiên nga đi.

- thứ nữ quan ngũ phẩm mà hơn được ta ? Chỉ loại quyền rừ nam nhân , ngực to đầu đất đi .- nàng cười , cười như 1 bông mai nở rộ . Ánh mắt chứa đầy sát khí . Thuận tay tát Nhan phi 1 cái vang dội

BA

Hà giận , nàng quay mặt toan bước ra ngoài , 1 tiếng nói gọi nàng lại

- chuyện gì xảy ra ???

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cuồng Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 63

Lạc Hoa các

Bạch Bạch đập đầu xuống đất , đã quỳ 1 canh giờ .

Loan Loan trên tràng kỷ ánh mắt tím than lạnh lẽo nhìn xuống Bạch Bạch . Trên đùi Bạch Ly thiu thiu ngủ .

- Bạch Bạch , đứng dậy đi , đủ rồi - nàng lười nhác mở miệng

Nha đầu Bạch Bạch này thật cố chấp . Bạch Bạch đã thừa nhận việc nàng cấu kết với Thiệu Quân để thông qua nói tình hình cho Hoàng Lam Phuong . Nàng cũng đã quỳ gối suốt 1 canh giờ , xin Loan Loan nàng trách phạt .

- chủ tử , người cứ trách phạt , ta ko muốn bị người xem thường như vậy - Bạch Bạch nàng hiểu rất rõ , chủ tử đã coi trọng ai thì sẽ cho người đó chịu khổ luyện , nếu người khinh thường ai , người sẽ ko đánh ko đập , nói cách khác đó là đánh những thứ rác rưởi làm bàn tay của nàng bị dơ .

- người cố chấp thật đó - Loan Loan nâng đầu Bạch Ly để sang cái gối . tay với Lạc bảo tử kiếm _ vũ khí truyền kiếp của Lạc hoa các chủ .

Mũi kiếm nhẹ đặt lên vai Bạch Bạch , cửa xuống 1 đường , mái tóc bạch kim của nàng bị máu vậy đỏ , cắn răng chịu đựng cái đau do Lạc bảo tử kiếm gây ra . Bảo lạc tử kiếm chính là khi đâm người , vết thương đó bị sẽ bị lạnh buốt thấu xương thấu thịt .

- được rồi , đi đi - Loan Loan thờ dài , rút vải lụa trên đầu ra lau kiếm rồi ném mảnh vải xuống đất .

- đa tạ chủ tử thứ tội - Bạch Bạch cắn môi , Lạc bảo tử kiếm là sự kết hợp của băng với thổ thuật của nàng , là cao cấp hơn những Lạc Hoa các chủ tiền nhiệm rất nhiều , đau hơn cũng ko có gì là lạ .

Bạch Bạch bước ra ngoài .

Bạch Ly hẳn đã thức từ lâu , suy toán rất cẩn thận : Lạc bảo tử kiếm là băng hệ , 2 hệ kết với nhau là rất mạnh , nếu đoạt được nó , giết được nàng là điều có thể . Nhưng Lạc bảo tử kiếm lại là của Lạc hoa các chủ , nó chỉ nhận những người có mái tóc bạc tím , dù tóc giả hay nhuộm đều ko được .

Loan Loan lại lên tràng kỷ ngồi , ngón tay khẽ động , những cánh hoa tử la lan lại bay đầy phòng , khoe miệng giãn ra , nụ cười thêm phần ôn nhu : gần 1 tháng , ta có lẽ lại sắp gặp lại nhau!!

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cường Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 64

Di Di xoay người , sau nàng là cái khuôn mặt lạnh tanh lạnh ngắt của Mộ Dung Trần .

- người tôi đứng lúc thật đấy , mau mang thiếp thân người về , ở đây làm ta rất đau đầu- nàng lạnh lùng liếc mắt

Vừa mới nói xong , Nhan quý phi đã chạy tới bên cạnh hắn , trưng ra bộ mặt ủy khuất nhất , tố cáo nàng

- bệ hạ , thiếp sáng tới để xem muội muội có thiếu thốn cái gì , ko ngờ muội muội còn chửi bới thiếp !!! - Nhan quý phi mím môi , khoe mắt lặn ra 1 hạt lệ

Di Di đứng người . Nhan quý phi đó ko có xương ư ? Người như bún uồn éo bên cạnh hắn như vậy ???

Di Di mắt như có 2 đốm lửa nhỏ , như muốn thiêu cháy nàng ta .

Đây là tấm phòng của Hoàng thượng , thiếu thốn ư ??? Nếu có thiếu thì cũng là những thứ nàng ta có mơ cũng ko biết là gì . Cái gì mà nàng tự xưng chủ bói ? Ko phải nàng ta ra tay với Lam nhi ư ?

- đúng là có thiếu , thiếu 1 diên nữ ! Ko ngờ tỷ tỷ lại mang cho ta nhanh như vậy - Di Di cười khẩy , điệu bộ châm chọc

Mộ Dung Trần nghe thấy vậy , trong mắt hiện lên 1 tia cười khê , nhanh chóng vụt tắt . Tuy vậy, vẫn đủ để Nhan quý phi nhìn thấy và biết ko thể so sánh được vị trí của nàng với Di Di .

- đủ rồi , Nhan nhi , nàng hỏi Nhan thủy cung đi . - Mộ Dung Trần hẳn như hiểu cái suy nghĩ của nàng , liền đem Nhan quý phi ra .

- nhưng ... bệ hạ ... thần thiếp....- trước giờ , bệ hạ đâu xen vào việc nữ nhân trong cung tính kế . Có thấy bỏ ngoài mắt , có nghe bỏ ngoài tai . Nhưng ...

- ra ngoài - hấn lặp lại.

- dạ , thiếp thân cáo lui - Nhan quý phi vội vàng hành lễ , Mộ Dung Trần rất ghét mình nói người ko tuân , nếu nàng mà như vậy , có lẽ sẽ bị hấn cho vào lãnh cung .

Sau khi Nhan quý phi đi , Di Di khuôn mặt vẫn lạnh tanh , ko nói lời nào .

- Lam nhi , người ra ngoài đi ! - Di Di phía Lam nhi nói

- dạ , nương nương .

- nào , người muốn nói gì , muốn làm cái gì ? - Nàng phía Mộ Dung Trần lờm hẩn- người phát hiện ta là đồ giả nên muốn chém muốn giết tùy người .

Di Di làm bộ , nhắm chặt mắt , dang 2 tay ra .

Mộ Dung Trần nhìn thấy vậy , liền cảm thấy buồn cười , tiến lại phía nàng .

Di Di thấy mình âm âm , mở mắt ra , là hấn đang ôm nàng .

- người ! Nam nữ thụ thụ bất tương thân , bỏ ta ra !!! - Di Di đỏ mặt , giãy giụa .

- có gì sao ? Mấy hôm trước ngủ với nhau rồi nàng còn biết ngại ? Hôm đó nàng rất hào phóng , nhiệt tình ôm ra nha ! - hấn trung ra bộ mặt trong sáng nói . Nghe tới đây , Di Di mặt cứng đờ , mặt càng đỏ .

- người ... người ... ai cho người lên giường hả ???

- giường của ta mà ? - hấn cười gian trong tay áo lấy ra 1 vòng cổ với viên ngọc màu cam , đeo cho nàng

- đây là cái gì , người êm bùa ta hả

- sau khi gặp Đề nữ vương , nàng hãy giao viên ngọc nói cho nàng ấy . Ta xin rút khỏi cuộc chiến giữa ngũ hành đó . Sức mạnh của ta phong ấn trong này - hấn nhẹ nói

- ân , ta sẽ đưa cho tâu .

Ra hấn đã chấp nhận nàng , ko gạt bỏ nàng , hấn thực tốt . có lẽ nàng ko hề sai lầm khi mang tương tư từng ấy năm .

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cuồng Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 65

Nhan thủy cung

Nhan quý phi tức giận ném vỡ hết đồ đạc trong cung , nô tỳ cũng chạy tán loạn đi tìm hoàng thượng . Tất nhiên tên Mộ Dung Trần đó đang ngồi chơi với Di Di , nói với bọn họ là ... cứ cho nàng đập tiếp đi , vui mà !!!!

Mấy ngày sau

Di Di ngồi nghịch tiểu bạch mao hôm qua hấn đưa nàng .

Thân cam y mỏng manh . Ba ngàn tóc đen như thác nước chảy qua bờ vai trắng nõn . Tay nhẹ mặc áo lông trắng vào . Đông tới rồi ! Nàng ghét đông .

Chân nhẹ bước ra ngoài . Gió nhẹ hất tung mái tóc nàng . Gió mang theo mùi hương thật thơm , thật quen thuộc , đó là ...

MÊ DUỘC ?????

Di Di khẽ nhón miệng . An lành ko đủ hay sao mà muốn gây chuyện thế ?

Ko suy nghĩ nhiều , ko trốn tránh , trực tiếp đối đầu . Nàng nhẹ ngã xuống . Khóe môi vẫn mỉm cười , Mộ Dung Trần hẩn là ko ngu ngốc . Nàng khẽ động chân , bị 1 hắc y nhân vác đi như bao gạo . Giày nàng rơi xuống , chĩa đúng phía đi . Cái tính cách này nàng học của tâu .

Trong họa có phúc !

- CÁI GÌ HẢ ??? - Mộ Dung Trần tròn mắt , hỷ nộ bắn ra lia lịa .

Mới 1 khắc trước , hắn sai người gửi loại lụa cam mềm mại cống phẩm đến cho nàng . Ai dè tới tẩm phòng ko thấy đâu . Sai cả cung tìm kiếm , ko thấy nốt .

- tìm tiếp , sai thêm nhân lực tìm tiếp cho trẫm !!! - hắn thực sợ , sợ nàng đi mất ! Hắn lâm triều , bãi triều sớm do có nàng đợi hắn . Hắn thực sợ trong những lúc lâm triều ko lúc nào là ko nhớ giọng cười khanh khách ko che dấu của nàng . Việc bám víu lấy nàng đã làm hắn quen rồi . Cái thói quen chọc nàng cười , thói quen làm nàng phải nũng nịu , ...

Mộ Dung Trần đứng dậy , cời bỏ long bào , thân sam y tiến tới tẩm cung xem xét .

Hắn 1 thoáng ngẩn ngơ nhìn khóm hoa hồng vàng , nàng thường đứng đây ngắm ...

Mắt hắn nhìn từ trên xuống dưới , lại thần thơ nghĩ về nàng .

Hắn nhìn xuống gốc hoa , 1 chiếc giày cam thêu tinh xảo . chắc đôi hắn hôm kia tặng nàng

Ừm Giày....

Của Nàng

Ừm

Cái Gì cơ ??? Giày của nàng á ?

Hắn hiện tại mới sực tỉnh , nhìn ngay phía mũi giày .

Hướng nam rừng trúc . Đúng nha , rừng trúc này có 1 cái mật thất , năm ngoái hắn tự nhiên tìm được...

Ừm.... mật thất

Hắn lại đơ người ...

Mắt lại tròn ra . Nàng ở mật thất? Đúng là yêu quá , nhớ quá , mắt khôn?

Ko suy nghĩ , chạy như bay tới đó .

Rừng trúc phía nam .

Sau khi bị bọn hắc y nhân ném phích 1 cái xuống đất , Di Di giả bộ tỉnh lại ...

Có khoảng 5 hắc y nhân

À ko , đúng hơn là cảm y nhân . Y phục chẳng giống sát thủ gì cả viên chỉ còn tím bạc ? 1 bông tử la lan được thêu trước ngực . nhìn quen thật nhưng ko rõ ở đâu nữa?

- các ngươi là ai ?

- ngươi ko cần biết nhiều , chỉ cần biết ngươi sắp chết là được - 1 giọng oán phụ vang lên

Di Di vội quay người , khẽ nhú nhú mi tâm

Nhan quý phi ?

Sau mấy ngày ko gặp nàng ta đã điên cuồng như vậy ? Hận nàng 1 cái tát hả ?

- ngươi tại sao lại như vậy ??? - Di Di rừ mi , âm trầm hỏi .

- ngươi hỏi ta ? HA HA HA HA HA !!! Sao ko tự hỏi chính ngươi đi ??? bao năm chung chăn chung gối . Cưng nhiên 1 câu nói bỏ rơi ta ??? Ruồng bỏ ta !!! - Nàng ta cười , cười điên cuồng , nước mắt trên mi khẽ tràn xuống .

Di Di cúi đầu , ko nói , ai cũng nghĩ nàng đang đau lòng hối lỗi

1 lúc sau , nàng ngẩng đầu , nhìn phía cảm y nhân

- này , nàng thuê các ngươi bao nhiêu thế ? - chạy trước , với sát thủ tiền càng cao càng tốt mà . Mua chuộc thôi !!!

Đám cảm y nhân và Nhan quý phi đỡ người . 1 xăm y nhân hừ lạnh lên tiếng

- Tu La môn chúng ta chưa từng vì tiền phản bội chủ cũ , người đừng mơ tưởng mua chuộc chúng ta !

- các người là Tu La môn ??? - Di Di hét lên , là Tu La môn ????

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cuồng Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66

- người có dị nghị ? - cảm y nhân nhíu mi tâm

Di Di nhanh chóng sờ soạn quần áo . Tu La môn là người của Hoàng Bảo triều , chỉ ít biết nàng là Di quận chúa , dù biết động tới nàng chúng sẽ đủ chết !

Chết toi , ko mạng lệnh bài Quận chúa !!!

Di Di đơ mắt . Nàng thật ngu khi đối đầu trực tiếp . Tam tẩu là Đế nữ vương , võ công cao cường , nàng bị ngu sao mà theo lời tẩu đối đầu !!!

Di Di khóc ko ra nước mắt . Hối hận ko kịp !!!.

A khoan ! Nàng sờ lên cổ . Thật may , nó vẫn còn ở đây . Sức mạnh phong ấn của kim hành !!!

- ha ha ha !!! Người thử động tới ta xem !!! Ta cho người chết ko có chỗ chôn đấy !!! - Nàng âm thầm cười .

- đứng đó làm gì ? Mau giết ả !!! - Nhan quý phi điên cuồng chỉ tay vào nàng

Di Di trợn mắt . Chết toi , nàng ko biết sử dụng!!!

Nhìn mũi kiếm đi về phía mình , nàng nhắm mắt lại.

KENG.....

- chắc , Tu La môn của ta ko cần những kẻ trí óc ko nhớ nổi 1 khuôn mặt người !!!

Di Di mở mắt ra.

Loan Loan !!!

- tẩu !!!!

- thời hạn đã tới , ta đưa muội về - Loan Loan 1 tay nhón bộ tóc giả ra . tay kia nâng Di Di lên

- chủ chủ tử !!! - các cảm y nhân xui lơ trên đất . Số bọn hần sắp tận rồi sao ???

- tẩu . Trần nói hần ko tham gia cuộc chiến tranh dành quyền lực nữa . Đưa kim hành cho tẩu ! - Di Di tháo vòng cổ ra đưa nàng .

- người người dám phá hỏng kế hoạch của ta !!! - Nhan quý phi điên cuồng rút chủy thủ ra phía Di Di đâm tới .

Loan Loan ôm eo Di Di . Cầm vòng cổ , 1 đạo ánh sáng lóe trên trời , đánh thẳng xuống người Nhan quý phi . Nàng ta chết ko nhắm mắt!!!

- đáng đời !!! - Loan Loan cười khẩy .

- Di nhi !!!

Di Di quay lại - Trần !

- rất tốt , ta đưa Di Di về đây ! - nàng nhanh chóng kéo Di Di đi . Ko nhanh chắc Hoàng Lam Phương hần điên mất , hơn 1 tháng rồi chưa gặp nha !!!

- khoan , ko ở lại được sao ? - Mộ Dung Trần kéo tay Di Di lại.

- ko , thêm nữa , ta ko gả muội phụ của ta cho 1 tên tìm ngàn ngăn .

- vậy ta bỏ hậu cung ?

- tốt !

Về mặt Mộ Dung Trần giãn ra , hấn ko muốn nàng xa gần dù chỉ 1 ngày !

- về thôi Di Di !!! - Nàng quay người bước tiếp .

- ế ??? Sao lại về ?? - hấn khó hiểu hét lên .

- ngươi tính cho nàng làm thê hờ ? Ko tổ chức hôn lễ ?

- tất nhiên có chứ ?

- vậy đi về !

- khoan đã Di nhi ! - hấn lại níu tay Di Di .- cầm lệnh bài này , mong nó sẽ giúp nàng !

- cảm ơn - Di Di ôn nhu cười .

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cuồng Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67

Nàng tin ta sẽ bẻ chân nhót nàng lại 1 chỗ ko ?

Đó là câu nói hấn chào đón nàng khi 2 người đang đăm đăm nhìn nhau thì hấn bỗng chốc phun ra .

Rồi mọi thứ quay về quỹ đạo ban đầu của nó . Ta lại trở thành tam vương phi Hoàng Bảo triều . Hoàng Lam Phuong hấn luôn nhìn Bạch Ly với con mắt thù hận . Bạch Ly lại luôn bám víu , ôm lấy ta rồi nói “ mẫu thân , thúc thúc thật đáng sợ !”

Ngân Dạ hấn coi vậy mà tính tình thật buồn cười , thân thái tử mà ko chịu về nước của mình ! Cứ ám sát Hoàng Lam Phuong , làm nàng rất đau đầu nha !

Di Di sau khi trở về , hết cả cái ôn nhu hiền lành lúc bên Mộ Dung Trần , hôm qua còn đi chơi đá gạch chó , báo hại nàng và Di Di bị chó đuổi , làm sập nhà dân .

Nhân Khuynh Thành mỗi tháng 1 lần sang tám chuyện , nói ôn những cái kỷ niệm ở thế kỷ XXI rất vui nha ?

Loan Loan nàng đã có 2 sức mạnh thổ _ kim , sức uy hiếp của nàng đối hấn tăng đáng kể . Luôn tự hỏi tứ hành và ngũ hành đang ở đâu chớ ? Sao ko mau mau tới để nàng lập 1 đàn nam sủng coi ? Hầu như hôm nào cũng được ra ngoài , cùng Di Di nữ phần nam trang đi trêu hoa ghẹo nguyệt ở Cẩm sắc lâu rất thú vị nha . Nhiều lúc bị Bạch Bạch tóm được , chạy lẹ .

“ XOỆT XOỆT XOỆT “

- MUAHAHAHA ! Công lực của ta ngày càng thâm hậu - 1 giọng nữ tử trước công hoàng cung vang vọng , cái công hoàng đã bị sét đánh cháy túi bụi .

nàng hôm nay tới rủ nghĩa huynh của ta đi chơi thôi , sắp đến trăng tròn mà nàng rất kết trăng sáng vậy nha . Nhưng bọn cận vệ cứ kêu “ vương phi , đợi nô tài đi bẩm báo “ nhất quyết ko cho ta vô , ta đâu làm gì nên tội ? Nô cung hoàng hậu ư ? Bình thường mà ? Nô công cung gỗ trắc ư ? Có gì ghê gớm ?

Rốt cuộc bọn hấn bẩm báo hay đi ngủ trong cung thị tẩm của tên cầu hoàng thượng vậy? Vậy nàng hao chút khí lực đi cứu họ khỏi tên sắc lang đoạn tụ , nàng làm việc tốt xui đi ?

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cuồng Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Trở Lại Thời Không .

- Loạn nhi , hình như nàng rất hưng phấn ? - Hoàng Lam Phương khuôn mặt tươi cười nhìn Loạn Loạn đang ôm Bạch Ly đứng bên cười tươi rồi ngắm cảnh .

- ừ , ta lần đầu thấy thiên nhiên hùng vĩ vậy ! - Loạn Loạn mỉm cười khanh khách .

- mẫu thân , cho ta xuống đi ! - Bạch Ly lên tiếng . Chuẩn bị cho vụ ám sát nữ nhân này làm hấn tốn bao công sức , giết nàng , Hoàng Lam Phương sẽ mất đi chút khí lực .

- ân ! - nàng gật gật đầu . - đừng đi tới gần mép núi quá .

Câu nói vừa dứt khỏi miệng , thì phản chỗi Loạn Loạn và Bạch Ly đứng lại sập xuống , lở đất ...

Bạch Ly hét lên tiếng non nớt , Loạn Loạn kéo hấn lại bên người , trong lúc mọi người tới , 2 người đã rơi xuống vực ...

“chết tiệt , là vực nên ko có cây cỏ mà ứng cứu , kim thì cũng ko dùng được “

Loạn Loạn nghĩ thầm , tự hỏi sao mình xui đến thế ?

Bạch Ly ngoài mặt la hét trong tâm lại cười lạnh .

Lúc hấn nhảy xuống , chân tự 1 lớp gió càn quấy trong lòng đất , thần nhiên gây lên vụ lở đất này .

- Ly nhi , con lại đây , sắp chạm đất rồi , mẫu thân sẽ bảo vệ con ! - nói rồi ôm Bạch Ly vào lòng .

Hấn cười thập phần tà mị , đẩy nàng ra , mặc cho thân thể nàng tự nhiên rơi xuống , lấy 1 lớp gió nhẹ thổi mình để ko bị rơi .

- mẫu thân ? Người thật cả tin , Uyển Như Loạn Loạn ! - Hấn cười khẩy .

- Ly nhi ? - Loạn Loạn khuôn mặt tuyệt sắc khẽ trắng bệch , khó hiểu , hấn cư nhiên được gió bao quanh ? Chẳng lẽ ?

- người là ... ? - chưa nói dứt lời , nàng đã rơi xuống , đầu đập mạnh vào tảng đá , ngất đi . Giữa mái tóc tím xinh đẹp bị rốil dòng huyết tinh chảy xuống , nàng hiện tại làm người ta phải thương tiếc . Xứng với câu “ hồng nhan bạc mệnh “

Bạch Ly khẽ nhón chân bước xuống . Ánh mắt đau lòng nhìn nữ nhân trước mắt .

Đáng yêu , xinh đẹp , nghịch ngợm , tà mị tới mê hoặc , giết người ko bần tay , nữ tử trên thế gian còn có ai bằng nàng ?

Tâm hấn sớm đưa nàng , nhưng nàng lại là của người khác , hấn phải làm sao ?

Bạch Ly tay rút chủy thủ ra , ánh mắt nặng trĩu , rất xin lỗi !

Quyết định của nàng là đi cùng Hoàng Lam Phương kia , ta cần giết nàng .

PHẬP !

Ngay trên phần tim của Loạn Loạn , 1 bông hoa huyết tinh đang nở rộ . Hoi thở nàng yếu dần , rồi tắt lịm

Dị giới

1 cô gái xinh đẹp mang mái tóc tím bạc khó hiểu nhìn xung quanh . Ko ai khác , chính là Loạn Loạn .

Nàng nhớ là lúc này đang rơi xuống vực và Bạch Ly là 1 trong ngũ hành . Nghĩ tới đây , tâm nàng lại nặng trĩu , ko ngờ hấn lại gạt mình như vậy...

Loạn Loạn dò đường , phía trước là 1 cây cầu . Đầu cầu có 1 con quỷ đang đưa lý lịch số mệnh cho những linh hồn để qua cầu Nại Hà mà được chuyển kiếp .

Tuy ko hiểu gì nhưng nàng cũng đứng vào xếp hàng , khẽ hỏi cô gái phía trên mình .

- vị tỷ tỷ , tỷ biết đi đường tới đỉnh Luân sơn ở đâu ko ?

Vị tỷ tỷ kia quay lại , khẽ cười

- vị muội muội này , âm phủ ko có đỉnh Luân sơn !

- âm phủ ?

- ân !

Loan Loan thoáng mơ hồ .Hoàng Lam Phuong từng nói , nếu tứ hành còn lại ko được yêu thì sẽ giết Đế nữ vương . Chả lẽ Bạch Ly đó đã giết mình ?

Khẽ nhớ tới khuôn mặt của Hoàng Lam Phuong cười rạng rỡ gọi tên nàng , sẽ ko còn gặp lại ư ?

Bỗng chột khoé mắt nàng ươn ướt , đôi mắt đầm nước mắt .

Đã bao lâu nàng chưa khóc trong đau lòng như vậy ? Cảm giác yêu 1 người là thế ư ?

- Uyển Như Loan Loan ! - giọng tên quý sai hét lên tên nàng , Loan Loan khẽ gạt nước mắt chạy tới cảm quyền lý lịch số mệnh đi lên cầu Nại Hà .

Khóc , nàng vẫn cứ khóc

Mạnh Bà cảm quyền sổ đọc 1 chút , bảo nàng đi đi .

- ko phải sẽ đưa canh sao ?

- ko ai nói gì với ngươi sao ?

- nói gì ?

- ngươi thấy cái cổng nhỏ bên cạnh cổng “ chuyển kiếp “ ko ? Đi vào đấy . Số mệnh ngươi chưa tận đâu !

nàng nghe thấy thế , vội vui mừng cảm ơn Mạnh Bà rồi chạy vào cánh cổng đề chữ “ xuyên “ .

Cánh cửa mở ra . Bên trong tối tăm , chỉ có 1 cô gái thanh tú cầm 1 ngọn đèn dầu .

- cô nương , làm thế nào để ta quay về ? - Loan Loan cười tươi .

- số ngươi đã tận ở kiếp đó. - cô gái khẽ nói .

- ko phải Mạnh Bà nói số ta chưa tận sao ? - Nàng nhún mày .

- ngươi có nhớ lúc ngươi xuyên sang cơ thể của Uyển Như Loan Loan ?

- ta ... bị ngã vào 1 cái hố đen?

- đúng , là hố thời gian , linh hồn ngươi nhanh chóng chạy ra khỏi thể xác nhập vào kiếp trước của mình .

- vậy ... cơ thể ta ở thế kỉ XXI đang ở đây ?

- đúng . Ngươi hãy trở về đi , về không gian của ngươi !

Loan Loan khuôn mặt trắng bệch , ko phải chứ ?

- ta ko thể ở lại không gian này sao ?

- ko , ngươi bị người ta đâm vào tim , tim ngươi hiện tại đã vỡ vụn rồi !

- ta thực sự ko được sao ?

- ân ! - nói đoạn cô gái đó chiếu đèn sang bên cạnh , là thể xác của nàng ! - đi đi , cũng do 1 phần lỗi của ta nên ta cho ngươi trở lại chuyện 1 năm trước , ta sẽ ko áy bay đó bị nò , cho ngươi an toàn tới Trung quốc .1 chuyện nữa , ta buộc phải lấy đi ký ức của ngươi về chuyện này !

Nghe tới câu nói “ lấy đi ký ức “ , Loan Loan khẽ cứng đờ , ko lẽ kể cả ký ức về hân ư ? Ko , nàng ko muốn thế !

- ta ta ko muốn , ta muốn luôn nhớ tới hân ! Chỉ là nhớ cũng được , xin đừng lấy đi ký ức của ta !!!

- ngươi đã ko thể trở về , ko thể yêu hân được nữa , nhớ làm gì ? Ko phải quên đi sẽ tốt hơn sao ?ko nhớ tới hân nữa , ngươi cũng sẽ tìm được người tới tốt hơn ! - cô gái nhanh chóng lấy tay chạm vào trán nàng , 1 luồng sáng bay ra .

- ko ! Đừng ! Đừng lấy đi ký ức của ta , ta ko muốn quên đi hân ! Mau bỏ ta ra !!! - Loan Loan khuôn mặt đầm nước , ôm đầu , thống khổ hét lên , từng chút ký ức đang bị rút đi

Phuong lời hứa trọn đời bên nhau mà ta nói , ta ko thực hiện được rồi !

Chương 69

Bừng tỉnh

Meyo hơi ngước đầu dậy , thấy trên mình vẫn 1 bộ kimono tím kiều sa thì có cảm giác mất mát gì đó ?

Nàng đã ngủ từ lúc lên máy bay ư ? Meyo nàng hình như vừa trải qua 1 chuyện gì đó cực đặc biệt . Nàng biết cái gì gọi là “ yêu “. Nàng biết cái gì mang tên “ buồn “. Biết cả cái cảm giác khi được khóc , khóc vì tình , đau đến nhói tim . Nàng biết được cái tính cách được chôn kỹ trong tim nàng , trẻ con ngây thơ , mà ngay cả nàng cũng ko nghĩ mình đã từng như thế ? Nhưng đó là cảm giác , nàng cứ ngỡ do mình nghĩ nhiều , nhưng đâu phải vậy ?

Cố nhớ lại 1 chuyện gì đó .

Mới hôm qua , nàng lên máy bay sang Trung quốc , giúp cha mật thám bang hội chỗ đó . Meyo nàng lại thấy như chuyện đó xảy ra rất lâu rồi ? Như đã qua 1 năm mà lại là hôm qua .

Nhớ lại những gì mình đã mơ thấy , nàng ko nhớ ! Xem chừng là giấc mơ dài , rất dài mà khi tỉnh chưa tới 0,00001 tích tắc đã bay sạch bóng trong đầu . Nàng chỉ nhớ lại duy khúc cuối

Trong màn sương trắng như bao phủ mọi vật . Ta chỉ riêng thấy 1 bóng lưng bạch y nam tử cao ngạo bề thế , tóc đen mềm mại như ẩn như hiện trong tầm sương mù trắng xóa , khẽ vờn về làn gió . xem ra chưa thấy bao giờ nhưng tại sao lại trông thân thuộc quá như vậy ??

Bạch y nam tử khẽ quay đầu lại , khuôn mặt mờ ảo , nhưng có thể thấy khóe môi nhếch lên đôi chút , cảm nhận được bao sủng nịnh nhu tình , khẽ chạm lên khuôn mặt như búp bê sứ tinh xảo của ta , khuôn mặt cùng giọng điệu trở lên thành 1 cỗ bi ai xúc cảm , giọng run run vuốt má ta “ Loan nhi , ... đừng đi ! “ đi gì chứ ? Ta ở ngay đây ? Nhưng khoan , Loan nhi là ai ? Tên ta duy Meyo Kinomoto , thế Loan nhi là sao ?

Ta muốn thoát ra câu nói ấy , nhưng phần đất ta đang đứng , bỗng sụp xuống , khi ta rơi xuống , cuốn theo là 1 trận cuồng phong ?

Bạch y nam tử bắt đầu rơi lệ , khẽ nỉ non “ Loan nhi , đừng đi !”

- tiểu thư Meyo , đã đến sân bay ! - 1 cô tiếp viên nhẹ nhàng vai nàng , Meyo tỉnh dậy .

“ tóc “

Từ khóe mắt nàng rơi xuống 1 giọt nước ...

- tiểu thư ? - cô tiếp viên hơi bối rối , loay hoay lấy khăn tay đưa nàng .

Meyo khẽ lấy tay chạm vào mắt . Nước ? Khóc ? Nàng khóc ?

Nàng khẽ cắn môi , cầm lấy khăn tay rồi gạt đầu đi ra . Nhưng ngay cả nàng cũng ko rõ . Khi giọt nước mắt đó rơi , tim nàng , có 1 chút ... đau !

2 năm sau ...

Meyo Kinomoto . Ko ai ko biết danh tánh . Tôi đưa trẻ lên 3 cũng biết nàng là người như thế nào.

16 tuổi , ngang nhiên ương ngạnh , 1 tay mềm vung lên , 1 loạt bom tấn sắt đá rơi xuống , lựu đạn nổ , đạn súng ra khỏi nòng , roi da đánh máu ...

Vô tư đi vào ổ huyết mafia Trung quốc , ngồi vị trí chủ tọa . Tay chỉ cầm 1 cây chùy thủ gấm ngọc lưu ly tím . 1 cái hất tay , đánh bật mấy viên đạn . Nhưng rõ ràng chưa từng dùng chùy thủ bao giờ , nhưng sao tay cầm lại dễ dàng sử dụng như vậy ? Thật quen ?

Tay cầm dao hành hình trùn củi nơi này , nhẹ nhàng lưu loát , khuôn mặt dính huyết sắc , ko để tâm ! Nhưng ai biết ? Tâm hồn nàng thế nào ? Số phận nàng là lạnh lùng như vậy , nên nàng cần gì số mệnh ? Con gái ngoan hiền thực đức , nàng chẳng cần , lạnh đậm , lạnh nhạt , ko ai ưa thì thôi . Nàng ko cần “ tình “ chỉ là yêu hay bạn , quá xa xỉ với nàng . Ko ai hiểu nàng , thiết gì nàng hiểu ? Nàng duy chỉ đợi 1 người sẽ hiểu nàng thôi .

17 tuổi , kimono xinh đẹp hiền dịu , y bông tử la lan nở xinh đẹp sắc xuân . Khuôn mặt xinh đẹp tinh xảo như búp bê , đượm nét nhu tình , mềm mại .

1 thân ôn nhu thực nữ , nhẹ tiến bước vào tập đoàn lớn nhất thế giới . Giữa đại sảnh cõi lộng lẫy ngoài , hiện ra thân hình siêu mẫu cùng 1 bộ quần áo bó sát . Ko chỉ thế , súng lục , lựu đạn , trường tiên , chùy thủ , trầm độc , đạn khói , ... thiếu món gì ko ?

Khuôn mặt ôn nhu vô đôi cười tươi đi vào văn phòng chủ tịch tập đoàn . Nói ôn nhu , chưa nhìn thân đã nhìn mặt , trên người nàng chỗ nào ko có 1 loại

vũ khí tối thượng mẫu nhỏ ?

Phá tan cái tập đoàn , 1 thân 1 mình. Thủ tướng cúi đầu xin lui .

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cuồng Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70

- AZZZZZ !!!! CHÁN QUÁ ĐI !!!

Trong hang ổ mafia Nhật , 1 giọng nữ vang lên . Chắc chắn ai cũng biết là ai rồi , trong mafia nào có con gái , chỉ riêng Meyo đại tiểu thư .

Hôm nay chính quy sinh nhật 18 tuổi của nàng a , thế nhưng cả bang đi chuẩn bị cho ngày trọng đại mà cha nàng nói _ ngày nàng là thiếu nữ chính hiệu a ! vì thế nên cả bang phải ko kiềm nổi 1 người đi chơi với nàng .

- tiểu thư , người có thể ra ngoài 1 chút trước khi bữa tiệc bắt đầu ! - vệ sĩ của nàng lên tiếng . Nói thẳng ra nàng có thể chơi với người này nhưng hán lại quá nghiêm túc , chẳng hài hước gì cả .

- người biết chỗ nào vui vẻ ko ? - Nàng hơi thở dài .

- quán bar ?

- hôm qua ta đi rồi !

- sòng bạc ?

- họ ko cho vào ! - nhớ lại tuần trước , nàng thắng sạch tiền của cả cái sòng bạc đó , còn có tên ko trả đủ tiền , làm nàng tức giận đánh nhau phá tan nửa cái sòng bạc lớn nhất thế giới đó . Như điều quan trọng là Meyo nàng 1 hạt bụi cũng chẳng bị dính trên người .

- tiểu thư có thể phá cửa đi vào mà , dùng lựu đạn hôm qua anh hai mang về là được ?

- thôi đi , cái đó có thể phá tan tận 5 cái sòng bạc đó ấy chứ ! - nàng ngán ngẩm nói - như vậy ko chỉ ko được chơi mà còn phải bù bao nhiêu tiền cho nơi đó nữa !

- vậy , tiểu thư , từ đây dùng trực thăng bay sang đỉnh Everest chỉ mất có 2 tiếng thôi , sau khi đi mật thám mafia Trung quốc người chưa bao giờ đi nhảy dù , hôm nay chúng ta đi nhé ?

- ta ko thích đi núi , đi nhảy biển đi , mang vật dùng được trong nước theo , cả chuỗi thủ cầm ngọc của ta nữa , ta muốn chơi đùa với cá mập !!!

2 tiếng sau

- ta biết cách tự lắp túi dù ! - nàng 2 năm ko đụng tới nên hán sợ nàng lắp ko chặt , ngã trên cao xuống biển rất dễ tan xác a ! Nhưng cư nhiên nàng nhớ cách lắp rồi .

. Meyo đeo 2 khẩu súng lục ngang hông , roi da giắt đằng sau , chuỗi thủ để trong tay áo bó sát .

- được , ta nhảy đây ! - vừa nói , nàng vừa cười nhảy xuống , vùng biển này cá mập rất ít , chỉ khoảng 5 con thôi . Đánh xong nàng sẽ bơi vô bờ a .

PHẬT !!! _ dù bật ra

Khoan đã , tình cảnh này hơi quen thuộc , nhau hình như nàng trước giờ chưa từng nhảy dù xuống biển cả nha ?

Meyo cố nhớ lại , a , đầu lại đau . Thoang thoang , mùi hương gì đó , quen ... quen ???

Gió , thật nhớ ?

Trong đầu nàng mờ ảo 1 trận lở đất , nạn nhân là 1 nữ tử tóc tím , 1 đứa bé trai mang đôi mắt bạch kim ...

Tạch . Tạch . Tạch ...

Người nàng rơi xuống , dù đã bị tung ra , quả thực nàng đã quên cách lắp túi dù mà !

- AAAAAAAAAAAAAAAAAA !!!

- TIÊU THU' !!!

Meyo nhắm chặn mắt lại, khẽ hé mở, nghĩ cách, nghĩ cách cứu mình, nàng ko thể chết được ! nhưng , a ui , đây là biển a , phải sống kiểu gì được , tuy rơi xuống nước người ta nói ko sao , nhưng từ độ cao này ... !

Là rừng ? Meyo căng tròn mắt , ko thể nào , rõ ràng nàng đi nhảy biển ?

Thôi đi , ko suy nghĩ nữa , cứu sống mình trước .

Nàng rút ra thanh chủy thủ , đây được làm từ loại tốt nhất rồi , cứa vào cây chắc ko sao ?

Sau khi rơi xuống , nàng men theo rừng đi tới 1 tòa thành , trong thành buôn bán vô cùng sầm uất . Nơi này , chi cở đại ? Nàng xuyên ko ?

Meyo mở to con mắt , đi trên đường phố , ai cũng nhìn nàng . Do màu tóc và mắt ư ? Hay cả cách ăn mặc ? Ừ thì đúng vậy , nhưng chỉ 1 phần , nàng còn giống 1 người . 1 nữ tử danh bá thiên hạ , 1 cái truyền kỳ của truyền nhân Đế nữ vương , nàng được coi trọng hơn cả hoàng đế . Nhưng , chỉ là đã mất , nhưng ko thấy xác ...

Cư nhiên Meyo biết họ đang nhìn mình , liền đi tìm hiệu cần đồ bán nhẫn và vòng cổ của mình , rồi mua trang phục nơi này . Cư nhiên nàng chọn tử y a !

- vị tỷ tỷ , tỷ biết nơi đây là đâu , năm nào ko ?- nàng hỏi 1 vị cô nương đứng gần đó .

- đây là Hoàng Bảo triều , năm thứ 205 - cô nương đó khẽ cười

- tỷ , có biết ... tổ chức sát thủ nào lớn nhất ko ?

- là Tu La môn , đang định cư ở sườn núi sau tam vương phủ , muội tới nhờ giết người sao ?

- ko , mà là chiếm đoạt nó ! - nàng nở a nụ cười trào phúng , cười lạnh thấu xương , bỏ đi .

Nàng là dạng biết phủ nhận , ừ thì xuyên , nàng sẽ gây dựng 1 tổ chức ám sát . Cha à , sống bên kia cho tốt nhé !

1 tử y đi trong phố . Tóc buông xoã , tử y thêm vài bông tử la lan .

- cô nương , nơi này kiêng kỵ nữ nhân mặc tử y ! - đến trước cổng tam vương phủ , có 1 lực lượng nào đó thôi thúc nàng đi vào , nhưng 1 binh sĩ ra nói , tuy rằng nàng rất ... giống ... !

- tại sao ? - có lý gì kiêng nữ nhân mặc tử y ? Dám bảo bọn cô nương ko được mặc y phục mình yêu thích ?

- cô nương , chuyện này ko thể nói !

Nàng quay đi , kệ đi , ta ko rảnh .

- Tu La môn !

Khóc miệng nàng khẽ câu lên , tay cầm 1 lựu đạn đánh nổ cổng gỗ cứng của Tu La môn

(a , thân quen làm sao ^.^)

OÀNH OÀNH OÀNH !!!

- kẻ nào ??? - hơn 10 sát thủ Tu La môn đi ra , ý muốn giết kẻ địch . Như đập vào mắt bọn hắn là ... Nàng !

- ta ! - nàng giương môi cười khanh khách .

- CHỦ TỬ' !!!!! - 10 tử y nhân đó kích động như sắp khóc quỳ rạp dưới chân nàng .

- eh ? Ta ? Chủ tử ? - Meyo lấy ngón trỏ chỉ vào mặt mình rồi khóc hiểu nói .

1 hồi sau môi khẽ nhếch lên 1 nụ cười gian !!!

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cuồng Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 71

Đỉnh Luân sơn

- vương gia , sắc trời đã tối , thỉnh người quay về vương phủ . - 1 hắc y nhân kính cẩn lên tiếng .
- người đi đi , hôm nay ta muốn ở đây ! - bạch y nam tử nói , ko giấu nổi sự đau lòng trên khuôn mặt xinh đẹp . Đôi mắt thâm trầm nhìn xuống vách núi cao .
- HOÀNG LAM PHƯƠNG !!! - 1 giọng nói vang lên .
- Trầm Thụ , có gì ko ? - Hoàng Lam Phương quay người lại .
- vương ... vương phi , nàng đã quay về ! - Trầm Thụ kích động nói
- hôm nay ko phải ngày cá tháng tư , muốn cùng ta chơi đùa thì hôm khác đi ! - hắc tiếp tục quay đi .
- người nghĩ ta lấy cái này ra đùa sao ? - Trầm Thụ ai oán hét vào mặt hắc
- đủ rồi , 2 năm rồi , ta muốn quên đi , nhưng ko quên được , các người đừng như vậy ! - hắc nở nụ cười nửa miệng , tiếp tục trầm lặng .

Tu La môn

- các người , học được thứ này của ai ? - Meyo nhún mày , lúc này nàng sai 2 ám vệ ra đầu thử để xem , nhưng ko ngờ , kiếm kỹ này là của trùm mafia Nhật nàng mới có . Meyo nàng vốn được học kiếm kỹ này từ nhỏ , để sau này lên làm trùm , 15 tuổi đã cực thạo . Nhưng tại sao những ám vệ đó lại biết kiếm kỹ này ?
- chủ tử , người thực sự mất trí ư ? Những thứ này đều do người dạy chúng ta ! - 1 ám vệ lên tiếng .

Theo như họ nói , nàng biết được , vị tam vương phi đó cực kỳ giỏi , giống nàng như đúc , có phải hay ko là kiếp trước của nàng ?

A , kiếp trước hay ta hiện tại thật tài giỏi mà !

- các người , biết nơi nào vui vẻ ko ? - Nàng khẽ cười
- ý người là thanh lâu ? Đó là Cẩm sắc lâu !
- tốt ! - nói xong Meyo phi ra ngoài , tuy chuyện này cần suy nghĩ về kiếp trước của nàng như thế nào , nhưng nàng cần đi vui thú trước , chán quá , dù gì hôm nay cũng là sinh thần của nàng mà !

Cẩm sắc lâu

Từ y nữ tử đứng trước thanh lâu lớn nhất của Hoàng thành , cười khẩy bước vào . Tuy nàng chỉ nữ tử nhưng chắc ko sai đâu nhỉ ?

- vị cô nương đó , tới chỉ dẫn bọn tiểu thư a ! - nàng cười xinh đẹp vẫy vẫy tay với 1 nữ tử có mái tóc bạch kim .

Nữ tử đó quay ra , khuôn mặt đại biến .

A , mỹ nhân , mỹ nhân a !!!

- CHỦ TỬ ! - Bạch Bạch kích động quỳ xuống .
- lại gì đây ? Chủ tử ? - Meyo ngán ngẩm lấy ngón trỏ chỉ vào mình . Sao ai cũng kêu nàng là chủ tử thế ? Chẳng lẽ kiếp trước của nàng uy danh lắm liệt lắm sao ?
- TRỌNG NAM , CHỦ TỬ ĐÃ TRỞ VỀ ! - Bạch Bạch kích động gạt nước mắt , hướng bên trong thanh lâu hét lớn .
- chủ tử ?!! - Trọng Nam thấy nàng , cúi người , kích động hô lên .
- Loan nhi ? - 1 hắc trường bào lên tiếng . Nàng theo giọng nói hướng mắt phía đó .

Yêu nghiệt ! Đẹp ko tả nổi , vẻ đẹp khuynh đảo chúng sinh mà ! A , mà hắc biết nàng ?

Hắc y nam tử ko ai khác là ...Ảnh Cơ !

- Loan nhi , nàng ... trở về rồi ! - Ảnh Cơ ôm lấy nàng , cười mỉa hoặc

“Loan nhi “. Lại cái tên đó , ta ko quên được , giấc mơ theo ta từ khi tỉnh dậy trên máy bay 2 năm trước

- a , người thật đẹp a ! Muốn vào dàn nam sủng của ta ko ? - Nàng đẩy hấn , nâng cằm hắc lên , cười trào phúng .

- Loan nhi , nếu thích , nàng có muốn hay ko phục vụ tại đây ? - Ảnh Cơ nâng cằm nàng , cười ma mị .

- ko phục . Nhưng người là ai , ta ko quen ! - Moyo nhún nhún vai , đẩy hấn ra . (Moyo tỷ a ... muốn người ta vô dàn nam sủng mà có quen đâu ==)

- Loan nhi ? Nàng ... bị làm sao ? - hấn khó hiểu , quay ra phía Bạch Bạch - Bạch Bạch , lấy người đi tới Uyển tướng quân phủ .

Uyển tướng quân phủ

- Loan nhi , con đã đi đâu ? 2 năm nay , sao ko liên lạc với ta ??? - Uyển Gia Khanh ôm nàng , nữ nhi của hấn đã trở về rồi .

- người là ai ? - Moyo chớp chớp mắt .

- tiểu thư , người ... lại như vậy rồi ? - Ngọc Di khẽ nức nở .

- Loan nhi , ko phải muội lại như 3 năm trước ? - Uyển Minh Phong ôm Ngọc Di vào lòng , khuôn mặt buồn thiu nhìn nàng

- 3 năm trước ? - Moyo khó hiểu nói .

- đúng vậy , khi nhị tiểu thư Tả tướng phủ ám sát , tỷ đã từ quan tài bật dậy và mất ... trí ! - Uyển Thục Nha nở nụ cười chua xót .

- kẻ kỹ hơn đi ! - nàng nhíu mày . Nói vậy , là nàng xuyên qua lần thứ 2 ???

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cường Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72: Chương 72 : Kết !

Tam vương phi _ Uyển Như Loan Loan . 15 tuổi , sau khi bị nhị tiểu thư Tả tướng phủ ám sát , từ đệ nhất tài nữ Hoàng thành ôn nhu thực đức thành tam vương phi giết người chớp mắt . Thành tam vương phi _ nữ tử duy nhất được tam vương gia sủng lên tận trời .

Gả đi được 1 tháng , nàng chế tạo vũ khí nổ cung hoàng hậu , đánh nàng ta thân tàn ma dại , rồi vào lãnh cung . 2 tuần sau , trêu ghẹo tam vương gia phải trao đệ nhất ám sát lâu _ Tu La môn cho nàng . Chinh từng người trong Tu La môn . 50% các cửa hàng , thanh lâu , khách điểm lớn nhất thiên hạ do nàng làm chủ . 1 tháng sau , sinh thần của hoàng thượng , mỗ lời khiêu chiến với Hồ Điệp Điệp công chúa _ công chúa Huệ Ngọc quốc , hạ độc nàng ta , bắt Huệ Ngọc quốc xưng Hoàng Bảo triều lên làm thần . Ngay cả tối hôm sinh thần hoàng thượng đó , hôm sau 17 nữ tử vây quanh tam vương gia lúc đó bị hủy nhan , ngoài nhị tiểu thư Tả tướng phủ . 1 lần nữa thiên hạ chấn động _ tam vương phi Hoàng Bảo triều chỉ Đệ nữ vương chuyển kiếp . Được hoàng thượng phong : Loan quận chúa . Ngay cả nhị ma vương _ thái tử Luân Nghi quốc , tam ma vương _ đệ nhất sát thủ Ảnh Cơ cũng rơi vào lưới tình của nàng . 1 tuần sau bỏ trốn đi tìm giải được cho Thái hậu . Nghiễm nhiên được lên làm Lạc Hoa các chủ _ nơi mạng lưới thông tin nhanh nhạy , 50% các cửa hàng , thanh lâu , khách điểm lớn còn lại nằm trong tay Lạc Hoa các chủ . Se duyên với phu _ quận chúa duy nhất của Hoàng Bảo triều , Di Di cùng với hoàng thượng Kim Tỏa quốc _ tam hành trong ngũ hành đế vương . Hoàng Bảo triều lên 1 tầng cao vượt trội . Bị ngu để hại mất tích 2 năm .

Từ 1 tài nữ nhu nhược thành lãnh khốc nữ tử ?

Hủy nhan nữ tử đến gần phu quân mình ?

Nếu là vậy , rất có thể là Moyo nàng nha ? Trường hợp này cũng xuất hiện trong tiểu thuyết : xuyên không 2 lần . Và , kiếm kỹ của trùm mafia Nhật thì ngoài nàng và cha thì còn ai biết đây ? Ngoài nàng ai dạy Tu La môn kiếm kỹ đó ?

Dù có chút hoài nghi , để chứng minh đi , nam nhân đó , đã để kiếp trước của mình như thế nào tình say chí luyến ? Nàng , đi kiểm chứng !

Moyo quay người bước ra cửa .

- Loan nhi , con đi đâu vậy ? - Uyển tướng quân khó hiểu nói

- ta ... đi lập lại lịch sử ! - Moyo vừa nói , vừa tung hứng quả lựu đạn trong tay . À ko , nàng hiện tại là ... Uyển Như Loan Loan !

Chánh điện hoàng cung Hoàng Bảo triều

- tam đệ , người nên biết thiên hạ cả trăm nghìn mỹ nhân ko hết , người có thể chọn 1 , ko cần phải đau khổ như vậy ! - Hoàng Thiên Minh nhíu chặt mày , lại tiếp tục dụ dỗ tam đệ của hấn , người này đã 2 năm rồi tiếp tục ko thể thiếp ...

- hoàng huynh, người gọi ta về nói vậy thôi sao ? - Hoàng Lam Phương vẫn ko phản ứng, chỉ lạnh tanh nói

- ko, nghe nói ... tam vương phi của người đã về, người trong Tu La môn đồng lòng nói vậy.

- thôi đi, trò lừa gạt, nàng muốn về, đã về 2 năm trước ... ! - hấn trong mắt dấy lên 1 tia đau khổ.

OÀNH !!!

1 tiếng long trời lở đất vang vọng, rung cả hoàng cung

- chuyện gì vậy ? - Hoàng Thiên Minh khẽ nhíu mày

- phát ra từ cung cung, ta và huynh đi xem - hấn xoay lưng phía cửa ra chánh điện, đi ra

Công cung.

Khói đen bụi mù mịt, công cung bị vỡ tan cả trăm mảnh, đất gần đó cũng bị tàn ra thành 1 hố lớn.

Hoàng Lam Phương nhíu mày nhìn từ tà áo thấp thoáng trong khói bụi. 1 tiếng cười trong trẻo như chuông bạc vang lên trong màn khói đó

- ha ha ha ha ha ! Công cung ư ? Thật dễ phát mà, chỉ tốn có 1 viên lưu đạn của ta !

- giọng ... nói này ... ! - khóe mắt Hoàng Lam Phương hấn khẽ co giật, vẻ mặt thập phần khó tin.

1 tử y nữ tử đang xinh đẹp tươi cười đi ra. Xinh đẹp, tuyệt mỹ, khuynh tần chúng sinh. Tử y phiêu diêu trong gió. Tóc tím bạc bay toát loạn dưới ánh tà dương. Khóe môi câu lên thành đường cong tuyệt mỹ, mắt tím than mà mị nheo nheo thành hình bán nguyệt.

- Loan ... nhi ? - hấn khẽ mấp máy môi

- a, vậy người là phu quân xinh đẹp của ta, đúng vậy, ta là Uyển Như Loan Loan ! - nàng vẫn tươi cười, hấn, bỗng dưng làm nàng cảm thấy ấm áp, bỗng 1 cái gì đó, 1 cảm xúc trong nàng trào lên.

“ tách _ tách _ tách “

Trên gương mặt nàng, vẫn nụ cười xinh đẹp như vậy, nhưng, nước mắt, trong khoé mắt nàng trào ra ...

- Phương ... !!!

Khoảnh khắc đó, trí nhớ như 1 cuộn phim tua chậm trong đầu ta, ta nhớ, nhớ mỗi cái ôm ấm áp, nhớ mỗi nụ hôn của hấn. nhớ gương mặt tươi cười của hấn ... !

Khoảnh khắc đó, ta bỗng chốc biết lý do mình được sinh ra, được xuyên không thì ra, lý do đó là ... để gặp hấn ?

Khoảnh khắc đó, ta cảm nhận được 1 lần nữa trong đầu : ta biết yêu !

Lý do để ta được sinh ra là để gặp hấn, yêu hấn.

Lý do ta xuyên không lần 1 là để biết hấn, để cho 1 lịch sử ko trong sử sách mang đậm tên ta và hấn.

Lý do ta xuyên không lần thứ 2 là để nói lại mối nhân duyên dang dở của ta, để ta và hấn, yêu nhau thêm 1 lần nữa !!!

HOÀN

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cuồng Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 73: Ngoại Truyện : Cùng Di Di Quậy Phá . Tiếp Tục Quậy Tung Hoàng Bảo Triều Lần Thứ 2 (1)

- tàu a ! ta nhớ tàu quá a !!!!!!!!!!!!!!! - vâng, 1 tiếng hét từ đầu đó vọng tới khuê phòng của Meyo nàng. à ko, Loan Loan chứ nhỉ ? ko ai khác, chủ nhân của tiếng kêu làm chó phải kêu “ meo meo “ mà mèo phải sủa “ gâu gâu “ lại là bậc mẫu nghi thiên hạ quyền cao trọng vọng, người lên ngôi ngay khi

15 tuổi, làm dân chúng Kim Tỏa quốc xưng tụng 4 chữ “ôn nhu thực đức”, quận chúa duy nhất chính gốc hoàng tộc Hoàng Bảo triều _ Hoàng Di Di

- chết tiệt thật, Di Di, ta ko tin được muội chi mẫu nghi thiên hạ Kim Tỏa quốc mà ! thật tội nghiệp khi 1 bậc anh tuấn tiêu sái như Mộ Dung Trần lại phải chịu đựng sự việc này được suốt từng đó năm ? - Loan Loan khẽ bĩu mũi, con bé này thật chẳng thay đổi gì cả .

- nàng nói ai anh tuấn tiêu sái cơ ?- vâng, lại 1 giọng nói gằn gừ khi Di Di chuẩn bị mở miệng phản kích .

- ha ha ha ! Phương a, ta ko nói ai cả a ? hình như Di muội của ta vừa nói đúng ko ? nếu ko chàng cần đi khám tai nha !!! - Loan Loan cười nhún nhún vai, thật tội cho cái danh hiệu “ tam vương phi ” kia, vừa nói người khác xong đó .

- Uyển Như Loan Loan !!! nàng nhắc lại câu nói lúc nãy ??? - trên khuôn mặt tuấn mỹ in sâu cái mặt hung dữ như quỷ của hắn .

- ác ! Di Di, CHẠY !!! - Loan Loan sau khi giật giật ống tay áo Di Di thì liền cầm đầu cầm cổ bỏ chạy . với cái tốc độ này thì hắn muốn đuổi nàng thì cho 5 giây là bị tóm gọn nhưng chỉ là cho nàng chạy thôi !

1 lúc sau

1 sự kiện ko thể nào quên trong lịch sử của Hoàng thành :

Trên con đường “ hoa “, 1 nữ tử thân vận phượng bào của Kim Tỏa quốc ngông nghênh trên hoa ghẹo bướm, đó là mẫu nghi thiên hạ Kim Tỏa quốc _ Hoàng Di Di . 1 nữ tử khác thân vận lụa là tử y . Tam vương phi truyền kỳ Hoàng Bảo triều _ Uyển Như Loan Loan.

- Bạch Bạch a ! Mau gọi người tới hầu hạ bốn vương phi a !!! - nàng đứng trước Cẩm sắc lâu, chẳng nghĩ gì mà hét lên .

“bộp “ _ 1 bàn tay đập vào vai nàng

- nếu nàng muốn gọi người hầu hạ, chỉ bằng đích thân bốn vương hầu hạ nàng ?

Loan Loan lạnh sống lưng, đầu từ từ quay ra, nụ cười tươi trên môi lúc nãy đã cứng ngắt . Nhìn trông còn khó coi hơn cả khóc .

- Phư...ơn.....Phương! - Loan Loan cố nhếch mép lên để mở nụ cười xinh đẹp lấy lòng cầu hắn tha nàng, nhưng vẻ mặt nàng hiện tại thật là ... hết sức đề mà nói !

- về phủ . - hắn nói ko ra hỷ nộ, 2 tay ôm eo, vác nàng như bao gạo lên ngựa.

- ca ! Tam ca a ! Còn Di nhi thì sao ??? - Di Di trợn mắt há mồm nhìn 2 người đang đi xa, giờ mới nghĩ ra nàng làm gì có ngựa ?

- đi bộ về ! - thanh âm của hắn từ xa truyền lại .

Khóe miệng Di Di co rút kịch liệt . Đây là vị ca ca trước kia sủng tiểu muội nàng lên tận trời ư ? Hiện tại bắt nàng đi bộ về ? Nàng đang mặc phượng bào a ? Di Di nàng thật ko cam tâm !!!

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cuồng Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 74: Ngoại Truyện : Cùng Di Di Quậy Phá . Tiếp Tục Quậy Tung Hoàng Bảo Triều Lần Thứ 2 (2)

Sau khi bị Hoàng Lam Phương bắt được, xướng nàng nghe 1 bài ca phong hoa tuyết nguyệt thì Loan Loan hậm hực muốn cùng Di Di đi chơi bỏ trốn, xem hắn thế nào tìm được nàng ?

- Trọng Nam ! - khẽ lên tiếng, ngay sau đó 1 hắc y nhân từ cửa sổ nhảy vào phòng nàng

- chủ tử ! - hắn hành lễ với nàng .

- người đem người báo tin cho Bách Liên “ta tới thăm ! “ - Còn mỗi nghĩa huynh này, muội muội nàng đã trở về 3 ngày mà ko tới thăm . Để nàng đích thân đi lấy lại danh hào Lạc Hoa các chủ vậy !

- vâng ! - sau đó lại 1 trận gió từ trong phòng cuốn ra ngoài .

Nhớ lại lúc thân thể Uyển Như Loan Loan thực sự chết đi do Bạch Ly giết hại, vậy nàng sẽ đi trả mối thù này nữa, lấy lại dị năng lực của mình ! Nhưng nàng lại ko biết Bạch Ly đó đang ở đâu, thực khó chịu mà !

Loan Loan chau mày , khó chịu , khó chịu !

So với những người hiểu chuyện giang hồ , Hoàng Lam Phương là đệ nhất võ lâm , hoi thì hấn biết mất , Thái tử Luân Nghi quốc là đệ nhị võ lâm lại từ 2 năm trước vô luận tìm kiếm nàng , ko tìm được thì về nước rồi . Còn đệ tam võ lâm ...

Mãng cầu Loan Loan dẫn to ra , là Ảnh Cơ !

Vội lấy cây sáo 3 năm trước hấn đưa , cho dù nàng ko biết thổi thì chắc ko sao đâu nhĩ .

Và chưa đầy 5 phút , nơi ở của tam vương phi bỗng dung như 1 cái nhà ma . Các nô bộc bị tiếng sáo của nàng dọa chạy đi mất .

Đang say sưa thổi sáo thì lại bị ai đó giật ra , Loan Loan bực dọc nhìn lên

- mau dừng lại , đau tai quá ! - trên khuôn mặt tuyệt mỹ của Ảnh Cơ , nhăn nhó hết sức

- ta đang thổi mà !

- ta tới rồi , khỏi thổi nữa . - hấn bắt đắc dĩ nhìn nàng

- người nói xem , Bạch Ly hại ta lưu lạc 2 năm đó đang ở đâu ?

- ta sao biết , tên đó có ngoại hình đặc biệt gì ko ?

- um... là 1 đứa bé , khoảng 5 , 6 tuổi

- người đưa ta sao ? Ngũ đế lại 5 , 6 tuổi ? Theo truyền thuyết , truyền nhân của ngũ hành và Đế nữ vương ko cách nhau nhiều tuổi như vậy !

- vậy sao ? Vậy người xem ai có đôi mắt màu bạc là được , màu mắt đó cực hiếm hoi

- được , thưởng gì cho ta đi chứ ! - hấn giương mày , giọng nói

- cái trùy ! - nàng giơ chân đá vào chân hấn 1 cái

- người thật ky đấy ! - hấn bĩu môi , đi mất .

Aizz , Lạc bảo tử kiếm của ta , ta cần lấy lại a !

Tu La môn , chuyến này cần sử dụng nữa , 1 lần sinh tử tiếp tục kết thúc cái truyền thuyết đó . Ngay cả Ảnh Cơ nàng cũng có , thập đại sát tinh của Tu La môn đang càng ngày càng mạnh !

Tối hôm đó

Loan Loan đá Hoàng Lam Phương ra khỏi phòng , nàng lấy có chiều nay hấn ko cho nàng đi chơi , tỏ ý giận dữ , cuối cùng ngồi nhuộm tóc đen lại . Tóc này quá nổi bật . Cùng Di Di , Bạch Bạch và Trọng Nam ra khỏi Hoàng thành

Lạc Hoa các . Tại Kim Tỏa quốc

Sau khi Bách Liên nhận phong thư của nàng chỉ cười 1 cái , biết là nha đầu này ko bao giờ quên ân oán mà , tới lấy đồ rồi tiếp tục đi trả thù chứ gì !

Hiện tại hấn đã là tiền Lạc hoa các chủ rồi . Trước kia lấy có mình sắp nghèo để nàng làm nghĩa muội của mình , đồng thời muốn trao cái Lạc Hoa các này đi , hấn chịu mấy năm đã sắp thăng thiên do cái chức vụ này rồi !

RẦM RẦM RẦM !

- các chủ , các chủ , có kẻ phá sập đại môn !!! - 1 môn sinh chạy vào .

- cho nàng vào ! - hấn cười , cách nàng xuất hiện thật rực rỡ đấy !

- nghĩa huynh !!! - Loan Loan 1 kiện tử y thanh nhả chạy vào . , tóc đen được tết 2 bên vai , trông thực sự thêm phần ngây thơ đáng yêu . Cười tươi .

(cho xin đi , nữ chính của ta toàn ngây thơ nhan sắc , tâm tàn ác ==>)

- Loan nhi ! - Bách Liên cũng cười dịu dàng nhìn nàng .

BỐP ! _ 1 cú đấm thẳng vào bụng Bách Liên , làm hấn xém hộc máu , cú đấm này là nàng dồn toàn lực trên người hiện tại . Cả đám liếc nhìn đầu sỏ gây chuyện , ko ngừng cảm thán

- he he he , là do quá 3 ngày ko tới thăm vị muội muội đáng yêu này ! - nàng cười ngây thơ , vốn là khuôn mặt cực thuần khiết , tưởng chừng vô hại nhưng câu nói lại ko nghĩ là do khuôn mặt vô hại kia nói ra .
- ta ... sai lầm rồi ! - hấn nhăn mặt , ôm bụng nói
- biết sai là tốt ! - nàng cười đắc trí , gật gật đầu
- đáng lẽ ta nên mang theo Lạc bảo tử kiếm chạy đi , chứ ko nên ở đây đợi ở đây , ta sai lầm rồi ! - hấn tiếp tục ai oán nói
- tin muội muội đáng yêu này ko nể tình huynh muội bởi huynh thêm 1 cú nữa ko ? - Nàng vẫn cười ngây thơ vô hại , nhưng 2 bàn tay xinh đẹp ko ngừng phát ra tiếng “ crack _ crack “
- muội muốn cái gì ? - hấn thu lại vẻ mặt bi thương , tỏ ra nghiêm túc .
- trước kia huynh nói , Lạc Hoa các chủ có 2 môn võ bí thuật ?- Loan Loan nhướn mày nói
- là 1 kiếm kỹ dùng Lạc bảo tử kiếm và 1 là dùng Tử tử thi cảm tạo ra ám khí .
- Tử tử thi cảm ? Xác chết tím á ? - Nàng khòe môi hơi co gập , tên gì kinh vậy
- đến ta cũng chỉ sử dụng được tới ám khí bậc 2 trong phân bậc 10 của nó . Nói chung là 1 lần gây liên quan tới âm thanh có hay , mềm mại hay ko . Ý chỉ trong lúc gây cũng cần vững . 1 lần tùy theo thanh âm , nếu hay sẽ đủ 1 thanh âm đánh đổ 1 cây đại thụ !
- nói chung rất mạnh ?
- ần , rất mạnh !
- tốt ! - khòe môi Loan Loan cong lên , càng mạnh càng tốt !

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cuồng Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 75: Ngoại Truyện : Cùng Di Di Quậy Phá . Tiếp Tục Quậy Tung Hoàng Bảo Triều Lần Thứ 2 (3)

- ta muốn bây giờ học ! - Loan Loan cười . Tất nhiên là nàng muốn đi lấy lại dị năng lực , kết thúc luôn cả truyện thuyết kia .
- đẹp đi , tiểu muội người đánh nghĩa huynh ta xem học máu , còn nói dạy người ? - Bách Liên bĩu môi
- vậy nghĩa huynh thân yêu , có tin tiểu muội này giúp huynh xuống hoàng tuyền ? - Loan Loan tiếp tục cười ngây thơ , ngón tay bẻ khặc .
- tiểu muội muốn học gì ? - Bách Liên ôn nhu cười với nàng

Di Di , Trọng Nam và Bạch Bạch nghe 2 người kẻ xướng người họa ko ngừng bĩu bĩu môi , đúng là giống nhau !

Tam vương phủ Hoàng Bảo triều

Sau khi trốn xong , Loan Loan ko quên dọa dẫm Hoàng Thiên Minh đưa cho Hoàng Lam Phương cả 1 núi tẩu chương giữ chân . Cho tới khi Hoàng Lam Phương hỏi tại sao ko mang cho tứ đệ _ Hoàng Kim Sang , mà lại đưa cho hấn . Thì Hoàng Thiên Minh tỉnh bơ trả lời : tứ đệ cùng nương tử _ Tuyên Nha Nha đi chu du rồi !

Làm Hoàng Lam Phương hấn tốn 3 ngày 3 đêm ngồi trong thư phòng như 1 xác chết làm việc .

Cũng chẳng phải 1 mình hấn mang tâm trạng uất ức vì nương tử trốn đi chơi , còn thêm Thiếu Quân bị nàng kéo theo Bạch Bạch , nương tử thân yêu của hấn mà đi .

Lạc Hoa các

Ting ... tang ... tang

1 đàn âm thanh inh ỏi đập vào tai tất cả trên dưới mọi người trong Lạc Hoa các . Tất cả đều muốn xông lên giết cái tên đầu sỏ gây chuyện nhưng , bắt quá , ko được . Đó là Các chủ của họ !

Trong đình viện

Loan Loan ra sức gảy dây đàn 1 cách kinh khủng nhất, Bách Liên thì ra sức gào cái mồm kêu nàng dừng lại nhưng ko có tác dụng, tiếng đàn quá to. Còn 2 tay hấn bật lo cái tai rồi.

Cuối cùng cũng ko chịu nổi, hấn lấy chân đá 1 cước vào mông nàng, làm nàng ngừng lại

- HUYNH LÀM CÁI QUÁI GÌ VẬY HẢ ??? - Loan Loan gằn giọng, hét

- MUỘI MỚI ĐANG LÀM CÁI GÌ ĐÂY ? ĐỆ NHẤT TÀI NỮ HOÀNG THÀNH ĐÂY SAO ??? - Bách Liên hét lại

- tại ... ta lâu rồi ko đàn ! - nàng gãi gãi đầu, xấu hổ

Bách Liên khòe mắt co giật kịch liệt, Từ từ thì cảm là ám khí dựa theo độ hay dở của người đánh đàn, vậy nên lúc nàng đàn kể cả 1 tia ám khí cũng ko ngóc nổi lên, chỉ tỏ hồng tai người nghe và chính mình !

Bạn đang đọc truyện *Nghe Nói : Tam Vương Gia Là... Cuồng Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.